(5) அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம்—தொடர்ச்சி

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, நேற்றைய தினம் இந்த நகரத்திலே குடிநீர் எவ்வளவு தட்டுப்பாடாக இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அரசியல் குறுக்கீடின் காரணமாக பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு பெரும் முட்டுக்கட்டையாக ஆளும் கட்சியும், இந்த அரசாங்கமும் இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறுவதற்கு ஓரிரு உதாரணங்களைக் காட்டுவதற்கு முன்வருகிறேன்.

உதாரணமாக, நெல்லிக்குப்பம் என்ற முனிசிபல் நகரம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. அதற்கு குடிநீர் வழங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் பாராமுகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் அனுப்பிய பரிந்துரை இதுகாறும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்று கூறவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு பகுதியிலும் இதே மாதிரி நிகழ்ச்சி நடந்து இருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் ஆத்தூர் நகரத்திற்கு குடிநீர் திட்டத்திற்காக அந்த நகராட்சி பல திட்டங்களை, மனுக்களை செய்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கமும் பாராமுகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்னொரு குற்றச்சாட்டு, கூட்டுறவு இலாகாவில் இருக்கும் ஒரு சில அதிகாரிகளைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஒருதலைபட்சமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, அது பரமக்குடியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிகழ்ச்சி என்ன வென்றால் ஜவஹர்லால் நேரு தேசிய கைத்தறி நெசவாளர் தொழிற்சங்கம் என்பது அந்த சங்கத்தின் பெயர். 9-2-1972-ல் கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்கவேண்டுமென்று மனு செய்தார்கள். அதற்குப்போதிய அங்கத்தினர்களும், போதிய எல்லா வசதிகளும் இருந்தபோதிலும், அதற்கு அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. அதற்குப் பிற்பாடு ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஒரு மனுப் போட்டு, அதன் பேரில் அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பாராபட்சமான முறையில், அரசியல் கண்ணோட்டத் தோடு, ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால்,

அமைச்சரவையின் மீது நம்பிக்கையின்மையைத் தெரிவிக்கும் தீர்மானம்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

இந்த அரசைப் பார்த்து மக்கள் நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மக்கள் நம்பிக்கையை இந்த அரசு இழந்து இருக்கிறது என்று சொல்வதற்குச் சான்றாக இது அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதுமட்டுமின்றி, வேறு சில கருத்துக்களையும் கூற விரும்புகிறேன். பெரியகுப்பத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி ஆய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பெரியகுப்பம் சம்பவம் குறித்து அரசாங்கத்திற்கு ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறோம். இந்தச் சட்டமன்றம் நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், அதிலும் குறிப்பாக இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், அந்த பெரியகுப்பம் சம்பவம் குறித்து இருக்கும் என்கொயரி ரிப்போர்ட்டை ஏன் வைக்கக்கூடாது என்பதை நான் குற்றச்சாட்டாக கூற முற்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசாங்கத்தின் உணவுக் கொள்கையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்திற்கு திட்டவட்டமான, தெளிவான கொள்கை இந்த உணவுப் பிரச்னையில் இல்லை என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தின் கைவசம் இருந்த எல்லா உணவுப் பண்டங்களும் இப்போது குறைந்தபட்சமாக இருப்பதால், மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உணவைக் கடன் கேட்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். எவ்வளவு ஸ்டாக் இப்போது இருக்கிறது, எத்தனை மாதத்திற்கு அது போதுமானது என்ற விவரங்களையெல்லாம் அமைச்சரவையிலிருந்து தருவார்களானால், பொது மக்கள் அதற்கு ஏற்றவாறு நடந்து கொள்வார்கள்.

தஞ்சையிலிருந்த அரிசியை எல்லாம் அங்கிருந்து எல்லா இடங்களுக்கும் விரட்டப்பட்டிருக்கிறது, அதே மாதிரி குடோனில் ஸ்டாக் இருந்ததை வேறு ராஜ்யங்களுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். குறைந்த விலையில் இங்கே கொள்முதல் செய்து விட்டு அதிக விலையில் விற்று இருக்கிறார்கள். இப்போது அதிக விலை விற்று இருப்பதால் நமக்கு போதிய அளவுக்கு பப்ளிக் டிஸ்டிரிபியூஷனுக்கு ஸ்டாக் இல்லை என்று சுட்டிக்காட்டி, அதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

தொடங்குவது அரசாங்கத்தின் குறிக்கோள் என்று சொல்கிறார்கள். அதன் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கிறபோது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் இன்று மலிவான விலையில் அரிசி கொடுக்க அரசு தவறிவிட்டது. இந்த மாதிரியான நிலைமை நீடிப்பது நியாயமல்ல என்ற கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த நியாயவிலைக் கடைகள் திறப்பதற்காக பல இடங்களில் மனுசெய்திருக்கிறார்கள். இதிலும் கட்சிக் கண்ணோட்டம் பார்க்கப் படுகிறது. உதாரணமாக மாதவரத்தில் 4 இடங்களில் நியாய விலைக்கடைகள் திறக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் பெரியவர்கள் அத்தனைபேரும், அங்கேயிருக்கும் காங்கிரஸ் கமிட்டி உள்பட, சேர்ந்து மனு செய்தார்கள். அதை உதாசீனம் செய்து இருக்கிறார்கள். இதுவரையில் எந்த முடிவும் அதன் மீது ஏற்படவில்லை. ஒருவேளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கா விட்டாலும், அரசாங்கம் அந்தப் பகுதியில் போய் என்ன சங்கடம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைக்குற்றச்சாட்டாக கூறவிரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேறு சில காரியங்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இப்போது புதிய முறை ஒன்றைக் கையாளுகிறார்கள். இப்போது எண்ணெய், கிரௌன்ட்நட் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் இப்போது தாராளமாகக் கொள் முதல் செய்து ஸ்டாக் வைத்து இருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். எவ்வளவு கொள்முதல் செய்து இருக்கிறார்கள். இதனால் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு லாபம் ஏற்படும் என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

(முற்பகல் 10-30)

இந்தப் புதிய திட்டத்தினால் நமக்கு எவ்வளவு இழப்பு ஏற்படப் போகிறது என்பதற்கு ஓரிரு கருத்துக்களை நான் இங்கு கூறுவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 25 சதவிகிதம் லெவி என்ற முறையிலே வாங்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டதன் காரணமாக இந்தத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக வியாபாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் பாண்டிச்சேரியில் பல பிரிவுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். பாண்டிச்சேரியில்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

அவர்கள் விற்பனை வரி கட்டிவிட்டதாகவும், அங்கு விற்கப் பட்டிருப்பதாகவும் தஸ்தாவேஜுகளை சரிக்கட்டி வைத்துவிட்டு, எந்த லாரிகளில் பொருள்களை எல்லாம் ஏற்றிக்கொண்டிருக் கிறோம் என்ற விவரங்களையெல்லாம் அங்கு அவர்கள் தெரிவித்து விட்டு, பாண்டிச்சேரியிலிருந்து சரக்குகள் செல்லவில்லை. நேர் மாறாக தமிழகத்திலிருந்து ஆந்திரா, கர்நாடகம் போன்ற பகுதி களுக்கு சரக்குகளை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இதனால் நமது தமிழகத்திற்கு பெரும் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பகுதியிலிருக்கிற விவசாயிகள் பீதி அடைகிறார்கள். ஒரு சில வியாபாரிகள், வர்த்தகச் சூதாடிகள் இந்த இயக்கத்தில் ஈடுபட் டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக் கிறார்கள்.

அதுமட்டுமின்றி இருக்கின்ற உணவுப் பொருள்களை சரியான முறையிலே சேமித்து வைப்பதற்கு போதிய கிட்டங்கிகள் இல்லை, அதற்குப் போதிய இடவசதி இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக் கிறது. அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான எண்ணெய எல்லாம் பல மில்களின் காம்பவுண்டுகளில் இருப்பதாக அறிகிறேன். இம் மாதிரி சேமித்துவைத்த பொருள்களை அங்கே வைத்திருந்தால், பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படும். ஒரு வேளை யாராவது விலைக்கு விற்றுவிட்டால் நிச்சயம் அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு ஏற்பட்டு விடும். 'அந்தமான்சுக்கு' அண்மையிலே எண்ணெய் விற்கப் பட்டதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஒரு லிட்டர் ரூ. 6.30-க்கு வாங்கி ரூ. 7.50-க்கு விற்றதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். மத்திய அமைச்சர் திரு. கே. ஆர். கணேஷ் அவர்கள் இதற்குச் சாதகமாக இருந்தார்கள் என்ற புள்ளிவிவரங்கள் என்னுடைய கையில் இருக்கிறது. 10,000 லிட்டர்களுக்கு மேலாக அரசாங்கம் விற்றி ருக்கிறது என்றெல்லாம் விவரங்கள் இருக்கின்றன.

கடலை எண்ணெய் உற்பத்தியாகும் வட்டாரத்திலும், எண்ணெய் வாணிபம் செய்யும் நிலைமையிலும் ஒரு இக்கட்டான நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது அரசாங்கத்திற்கு லாபம் தான் தருமா, பெருத்த நஷ்டத்தைக் கொண்டு செல்லுமா என்று அரசாங்கம் தான் கணக்குச் சொல்ல வேண்டும். பொது மக்களுடைய பணத்தைக்கொண்டு இம்மாதிரியான வர்த்தக

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

காரியங்களில் ஈடுபடுகிறபொழுது, அதிலே ஏற்படக்கூடிய லாப நஷ்டத்தை சரியான முறையிலே சீர்தூக்கிப் பார்க்கவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக மேல் மட்டத்திலும், கீழ் மட்டத்திலும் இருக்கிற அதிகாரிகளின் திறமைக்குறைவின் காரணமாக இம் மாதிரி ஒரு இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட முறையிலே எந்த ஒரு அதிகாரியையும் இழித்தும், பழித்தும் பேசவேண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இந்த முக்கியமான விஷயத்திலே ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கை இல்லாத காரணத்தினால் இம்மாதிரி சங்கடங்களெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதைப் பார்க்கின்ற பொழுது பொது மக்கள் அத்தனை பேர்களும் இந்தப் பிரச்னையை கவலையோடு உற்றுநோக்கிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, மாணவர்களைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் 'டெக்ஸ்ட் புக்'களை வாங்கமுடியாமல் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இவைகளின் விலை அதிகமாக உயர்ந்திருப்பதன் காரணமாக அவர்கள் 'டெக்ஸ்ட் புக்ஸ்' வாங்குவதற்கு வசதியில்லாத நிலைமை இருக்கிறது. விலை உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஆனால் கட்டாயமாக வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த 'டெக்ஸ்ட் புக்ஸ்' பொறுத்தவரையில் 'ஸ்கை ராக்கெட்டிங் பிரைஸ்' கொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி கேட்டால் மத்திய அரசு பேப்பர் ஒழுங்காகத் தரவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகளையெல்லாம் இதிலே சம்பந்தப்பட்ட தொழில் அதிபர்கள் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 2½ விற்ற காகிதம் இப்பொழுது ரூ. 7½-க்கு மேல் விலையாக இருக்கிறது என்ற கணக்குகளையெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாகப் பார்த்தால் 'டெக்ஸ்ட் புக்ஸ்' கிடைக்காத காரணத்தினால் மாணவர்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அல்லல் உற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அரசாங்கம் பாராமுகமாக இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமின்றி இன்னொரு விஷயத்தையும் பற்றி கூற வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். இன்று அரசாங்கத்திலிருந்து பல வகுப்புகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

அண்மையிலே புதுக்கோட்டையில் நடந்த வகுலைப்பற்றி நான் ஒரு குற்றச்சாட்டை கூறுவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புதுக்கோட்டையிலிருக்கிற புதுக்கோட்டை மாவட்ட மில் உரிமையாளர்கள் சங்கச் செயலாளர் அவர்கள் ஒரு மனுவை என்னுடைய கையிலே கொண்டுவந்து தந்திருக்கிறார்கள். அதிலே என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்த மாவட்டத்தில் ஒரு சில செவின்யூ அதிகாரிகள், தாசில்தார், டி. எஸ்.ஓ. போன்றவர்களெல்லாம் உடல் ஊனம் உற்றவர்களுக்கு நிதி வசூல் செய்வதிலே கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள் என்பது தான். கட்டாய வசூல் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற வியாபாரிகள் பலரும் அப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரூ. 100, 200, 500 என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். 23—7—1974 அன்று புதுக்கோட்டையில் உள்ள தாசில்தார், புதுக்கோட்டை தாலுகா டி.எஸ்.ஓ., மற்றும் செவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற அலுவலர்களெல்லாம் மக்களையும், அங்கு இருக்கிற வியாபாரிகளையும் பயமுறுத்தி கட்டாயமாக வசூல் செய்கிறார்கள். சைஸ் மில் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் ஒரு சிலருக்கு ரூ. 200 என்றும், நெல் ஊரப்போட லிசென்ஸ் உள்ளவர்கள் ரூ. 500 என்றும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தி, அங்கிருந்து 'டி' ரிஜிஸ்டர்களையெல்லாம் கைப்பற்றிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள் என்ற புகார் வந்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக முதல் அமைச்சர் அவர்களிடமும் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அங்கிருக்கிற மாவட்ட கலெக்டரிடமும் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு பரிதாபகரமான நிகழ்ச்சி அங்கு நடந்திருக்கிறது. அது என்னவென்றால், அங்கு சிவகுரு வில்லாஸ் என்ற சைஸ் மில் உரிமையாளர் திரு. முத்துகிருஷ்ணன் என்பவர் ஏற்கனவே நோய் வாய்ப்பட்ட ஒரு பெரியவர். 23—7—1974 அன்று அதிகாரிகள் மிரட்டி ரூ. 300 கொடுக்கவேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தியதாகவும், அவர் ஏதோ ரூ. 100 கொடுத்ததாகவும், அது போதாது என்று அவரைத் தாருமாறாக அதிகாரிகள் ஏசியதன் காரணமாக அவர்களின் நோய் வலுப்பெற்று அவர்கள் திடீரென்று 4½ மணிக்கு இறந்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தியையும் தந்திருக்கிறார்கள்.

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இம்மாதிரி நிகழ்ச்சி நடந்திருப்பதாக புகார் கூறப்படுகிற பொழுது, இன்று அரசோச்சுகிற ஆட்சி சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகளுக்கு இம்மாதிரி சுவாதீனம் அளிக்கக்கூடாது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வேலியே பயிரை மேய்வது போல் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நடந்துகொண்டிருப்பதாக பல இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. நல்ல காரியங்களுக்கு வசூல் செய்வது பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இம்மாதிரியான கெடுபிடி வசூல் இருக்கக்கூடாது என்பதை மட்டும் தான் நான் ஒரு குற்றச்சாட்டாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே மாதிரி பல புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. பொதுவாக, இன்று பார்த்தால் இந்த ஆட்சியிலே பல வசூல்கள் ஆண்டு தோறும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: உடல் ஊனம் உற்றோர் நல்வாழ்வு நிதி, பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வு நிதி, கண் ஒளி நிதி ஆகிய நல்ல காரியங்களுக்கு வசூல் செய்வதை தான் மறுக்கவில்லை என்றும், ஆனால் அந்த வசூலில் கெடுபிடி இருப்பதாகவும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எந்த விதமான கெடுபிடியும் இதிலே கடைப்பிடிக்கப்பட வில்லை. பொதுவாக இப்படி ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி நல்ல காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கு ஒரு மாசு ஏற்படுத்துவதற்கு யாரும் முனையக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யாராவது அப்படி கெடுபிடி படுத்தப்பட்டு, அவரிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டிருந்தால், தகவல் தருவார்களேயானால், அந்தப் பணத்தை அவர்களுக்குத் திருப்பித் தருவதோடு, அப்படி கெடுபிடி செய்த அதிகாரிகளின் மீதும் இந்த அரசு நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: என்னிடம் கடிதம் கையெழுத்துப்போடப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 29—7—1974 என்ற தேதியில் கையெழுத்துப்போட்டு, மில் ஓனர்ஸ் அசோசியேஷன் முத்திரை பொறித்துத் தான் அவர்கள் புகார் அனுப்பி

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

யிருக்கிறார்கள். அதன் நகல் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் போன்ற அமைச்சர்களுக்கும் கொடுத்திருப்பதாக அதிலே விவரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஏதாவது அப்படி அந்தப் பகுதியிலே நிர்ப்பந்தப்படுத்தியிருந்தால், நிச்சயம் அந்த அதிகாரிகள் மீது தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நல்ல காரியங்களுக்கு அதிகாரிகளே வசூல் செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தை நான் துளி அளவும் கொண்டவன் அல்ல என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் செய்த நல்ல காரியங்களை விமர்சிப்பதற்கு நாங்கள் எதிர்க் கட்சிகள் எதிரிக் கட்சிகளாக இருக்கவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்று இருக்கிற நிலைமை மிகவும் பயங்கரமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தவறி இருக்கிறது. அதே மாதிரி மாணவர்களிடையே நிலவுகின்ற அமைதியின்மையை கட்டுப்படுத்தவும் இந்த அரசாங்கம் தவறியிருக்கிறது. சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கவும் இந்த அரசாங்கம் தவறியிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுகளையும் நான் கூற முற்படுகிறேன்.

இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு தியாகி அவர்களைத் தாக்கியது சம்பந்தமாக ஓரிரு விவரங்களை இந்த மன்றத்திலே கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டம், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தாலுகா வத்ராயிருப்பு என்ற ஒரு இடத்தில் பழம்பெரும் தியாகி திரு. முனுசாமிப் பிள்ளை என்பவர் இருக்கிறார். அவர் ஒரு தியாகி யோடு மட்டுமின்றி அவருக்கு அரசாங்கம் பட்டயமும் அளித்திருக்கிறது. கடந்த சூலை மாதம் 26-ம் தேதி அவர் காலையிலே தன்னுடைய வீட்டிலிருந்து கடைவீதிக்கு வந்துகொண்டிருந்த பொழுது, வலது கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் அவரை வழி மறைத்து கல் வீசியிருக்கிறார். மேலும் பலர் கூட்டமாக மிரட்டி வந்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து உறுப்பினர் பால்ராஜ் என்பவர் வீட்டிலே புகுந்துகொண்டு, தப்பித்து இருக்கிறார். இந்த மாதிரியான வன்முறைச் சம்பவங்களை சமூகவிரோத சக்திகள்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ஏதோ ஒரு தேர்தல் நடந்ததாம். அந்தத் தேர்தலில் ஸ்தாபன காங்கிரசைச் சேர்ந்த யாரும் போட்டியிடவில்லை. ஆனால் ஆளும் கட்சிக்காரர்களும் மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் தேர்தலில் நின்றார்கள். அதிலே இந்த நியாகிக்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. அவரை தாறுமாறாக அடித்து, கொல்ல வேண்டுமென்று சதி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தமாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் பல இடங்களிலும் நடைபெறுவதால் கட்சித் தொண்டர்களுக்கும், கட்சித் தலைவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத ஒரு நிலைமை இன்று நாட்டிலே ஒருசில அரசியல் கட்சிக்காரர்களால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான நிலைமை நீடிக்காமல், அரசாங்கம் நடுநிலைமையோடு இருந்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நாட்டில் அராஜகம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் சிறு தவறு செய்தாலும் சட்டம், ஒழுங்கை காப்பாற்ற அவர்கள் மீது சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதற்கு அதிகாரிகளுக்கு போதிய வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இன்று பார்க்கும்போது தமிழ்நாட்டில் விலைவாசி அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் என்.ஜி.ஓ.க்கள் அரசாங்கத்திற்கு பல கோரிக்கைகளை அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 30 ரூபாய் இடைக்கால நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல உரிமை தினங்களை எல்லாம் கொண்டாடி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற நிதிநிலைமையைப் பார்க்கும்போது அதனால் என்னென்ன கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்று அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கின்ற விலைவாசியின் காரணமாக நிச்சயமாக அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் எப்போது பஞ்சப்படியைக் கூட்டினாலும் அப்போது நமது மாநிலத்திலும் கொடுக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. மத்திய அரசு சிப்பந்திகளுக்கும் மாநில அரசு

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரே 'ஸ்கேல் ஆஃப் பே' கொடுப்பது சாலச் சிறந்தது. இல்லாவிட்டால் இங்கே பெரும் அமைதியின்மை ஏற்படும்.

விவசாயிகளுக்கு இன்று உரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு போதிய அளவுக்கு உரம் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. அண்மையில் மத்திய அரசிலிருந்து உரத்தின் விலையை கூட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்கிற வகையில் இங்கே இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு போனஸ் என்ற வகையிலோ அல்லது சப்சிடி என்ற வகையிலோ உதவி செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் இன்று இருக்கிற நிலையில் உற்பத்தி பெருகும். இல்லாவிட்டால் நாட்டில் உற்பத்தி குறைந்து பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிடும்.

1966-ல் நமக்கு இயற்கை விழைவித்த இன்னல்களால் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. இந்த ஆண்டும் அதேமாதிரி பல இடங்களில் மழை பொய்த்திருக்கிறது. அதனால் விவசாயம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக உரம் இல்லாத காரணத்தால் விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாதிப்புகளைப் போக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : உரத் தட்டுப்பாடு இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் ஆட்சித் தலைவரிடம் இருந்து, உரம் கை இருப்பு இருப்பதாக எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. எந்த இடத்தில் நெல் உற்பத்திக்கு உரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் கலெக்டர் உடனே அங்கு உரம் கொடுக்க தயாராக இருப்பதாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் நானும் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன்தான். எங்களுக்கு அட்டை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் குறிப்பிட்டிருப்பதில் 2/3 பங்குதான் உரம் தந்தார்கள். அதுவும் போதிய அளவு கிடைக்கவில்லை. அதனால் வெளி மார்க்கெட்டில் இருந்து அதிக விலைகொடுத்து வாங்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இப்போது அங்கே 20,000 ஏக்கருக்கு மேல் நெல் பயிரிட முடிய

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வில்லே. காரணம் மழை இல்லே. பட்டணங்காலில் தண்ணீர் விடவில்லே. அதனால் அங்கு உணவு நிலைமை இன்னும் மோசமாக வரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலே இருக்கிறது.

இப்போது உரம் ஸ்டாக் இருக்கிறது என்று கலெக்டர் தெரிவித் திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே இருக் கின்ற கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உரம் ஸ்டாக் இல்லே. என்னுடைய ஊரான கருங்கலில் ஒரு விவசாய பாங்கு இருக்கிறது. அங்கு போதிய அளவுக்கு ஸ்டாக் இல்லே என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதே நிலைமைதான் வேறு பகுதிகளிலும் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்களுக்கு இதன் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு படித்தவர்கள் எல்லாம் பெருத்த ஏமாற்றத்தில் இருக்கிறார்கள். பலரும் இளைஞரணியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலே வாய்ப்பு இல்லே. அவர்கள் அதனால் அதிருப்தி அடைந்திருக் கிறார்கள். சமூகத்திலே அவர்கள் படித்தவர்களாக இருந்த போதிலும் வேலே கிடைக்கவில்லேயே என்ற கவலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது; ஒரு மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலே வாய்ப்பைத் தேடிக் கொடுப்பதில் அரசாங்கம் முனைந்திருக்க வேண்டும். அதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்திருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு வேலே கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எம்பிளாய்மென்ட் ஆபீசில் பல்லாண்டு காலமாக தங்களுடைய பெயரைப் பதிவு செய்துகொண்டிருப்பவர்களுக்கும் வேலே கிடைக்கவில்லே. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலம் கொஞ்சம் வேலே கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலும் பெருத்த கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு படித்தவர்கள் வேலேயில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சட்டக் கல்லூரியில் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பதற்குக் கூட இடம் இல்லே என்ற நிலே இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது வேலேயில்லாத் திண்டாட்டத்தை தவிர்க்க இந்த அரசாங்கம் தவறி இருக்கிறது என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். அதே மாதிரி இந்த அரசாங்கம் உணவுப் பிரச்சனையை சமாளிக்க தவறி

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டையும் சுமத்துகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற நிலைமைகளைப் பார்த்தால் இந்த அரசாங்கம் பொதுமக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய தவறிவிட்டது. அதனால் மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின்மீது நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே, பொது மக்களும், இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற எங்களைப்போன்றவர்களும், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற அத்தனைபேரும் இந்த அரசாங்கம் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை என்று கூறி, இந்த அரசு உடனடியாக ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் பேசிய பின்னால் முதலமைச்சரும், உணவு அமைச்சரும் பேசவேண்டும்; அதற்குப் பின்னால் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேச வேண்டும். இப்போது மணி 10-45 ஆகிவிட்டது. இன்னும் 2-45 மணி நேரம் தான் இருக்கிறது. ஆகையால் எட்மண்ட் அவர்கள் முக்கால் மணி நேரத்தில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: எனக்கு குறைந்தது ஒரு மணி நேரமாவது வேண்டும். ஒரு மணி நேரத்திற்குள் எவ்வளவு சிக்கிரமாக முடிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த அமைச்சரவை மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து எங்களுடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நான் என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த நாங்கள் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லா தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த பின்னால், சடந்த 4 நாட்களாக நடைபெற்ற விவாதத்தில் எதிர்க் கட்சி வரிசையிலிருந்து குறிப்பாக ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியினரும், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், நம்மூடைய இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருப்

1974 ஆகஸ்டு 17] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

பதற்கு முக்கிய காரணம் இன்றைய தினம் இருக்கிற உணவுப் பிரச்சனை என்று கூறினர்கள். அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நாட்டிலே இன்றையதினம் நாங்கள் இந்த அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு இருக்கின்ற பல்வேறு முக்கியமான காரணங்களில் இந்த உணவுப் பிரச்சனையும் ஒன்று தானே தவிர அது ஒன்று மட்டுமே காரணமல்ல என்பதை தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சிக்கு துணை போகின்ற மற்ற கட்சி உறுப்பினர்களும் இங்கு பேசுகின்றபோது 6 மாதத்திற்கு ஒருமுறை அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவது என்பது இந்த அவையில் ஒரு சம்பிரதாயமாகிவிட்டது என்றும், தற்போது இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்குக் காரணம் மத்திய அரசே தவிர மாநில அரசு அல்ல என்றும் சொன்னார்கள். அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அமைச்சரவை மீது, இந்த இயக்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னால், என்னுடைய நினைவு சரியாக இருக்குமானால் இப்போது இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் மூன்றாவது முறையாக வருகிறது. மூன்றாவது முறையாக இந்த அமைச்சரவை மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில் அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த மட்டில் ஆளுகின்ற கட்சியில் இருப்பவர்களும், அவர்களுக்கு துணை போகின்ற கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் மத்திய அரசு மீது பழியைச் சுமத்தித் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று பார்க்கிறார்கள். நான் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு பேரறிஞர் அண்ணு அவர்களுடைய ஆட்சி காலத்தைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1967-ல் பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்னால் தமிழ்நாட்டில் அரிசி விலை எப்படி இருந்தது? அன்றையதினம் தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியான மொத்த அரிசியின் அளவு என்ன என்பதை ஆளும் கட்சி உறுப்

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

பினர்களும் அவர்களுக்கு துணை போகின்ற தோழமைக் கட்சிக் காரர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

1967 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் உணவுப் பண்டகங்களின் உற்பத்தி—அரிசியின் உற்பத்தி 30 லட்சம் டன்னாக இருந்தது என்பதை அன்றைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிற குறிப்புகளே எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த நிலையில் கூட சென்னை போன்ற பகுதிகளில் தமிழ்நாட்டின் மற்ற பல்வேறு பகுதிகளில்—காங்கிரஸ் ஆட்சியில் படி அரிசி இரண்டே முக்கால் ரூபாயாகத்தான் இருந்தது.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்—அப்போது தேர்தலிலே அவர்கள் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில்—தேர்தல் சாசனத்தை மக்கள் மத்தியில் வைக்கிற நேரத்தில் கூட—நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ஒரு படி அரிசி ரூபாய்க்குக் கொடுப்போம். ஒரு படி நிச்சயம்—3 படி லட்சியம் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தேர்தல் அறிக்கையில் கிடையாது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: அன்றையதினம்—தேர்தல் பிரச்சாரத்திலே சொன்னதையும் சேர்த்துச் சொல்கிறேன். அப்போது இவருக்கு இந்தக் கட்சியோடு அவ்வளவு தொடர்பு கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததே நான் தான். தேர்தல் அறிக்கையில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று கிடையாது. அது ஒரு விளம்பரத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது நான் ஸ்ரீவைகுண்டம் தொகுதியில் இருந்தேன். டெலிபோனில் கேட்டேன். ஒரு படி அரிசி என்பதை போஸ்டரில் போடலாமா என்று இப்போதுள்ள முதல்வரைத்தான் கேட்டேன். போடலாம் என்றார்கள். தேர்தல் அறிக்கையில் அது இல்லை என்பதை தெளிவாக எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: விவசாயத்துறை அமைச்சர்தான் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தது என்கிறார். நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் இருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்து

1974 ஆகஸ்டு 17] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

வந்தவன். இவர் பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்து—கடைசியாக இதில் வந்தவர்—இவர்தான் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தது என்று சொல்வதைக் கேட்டுப் பரிதாபப்படுகிறேன். அவமானப்படுகிறேன். அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு படி அரிசி போடுவேன் என்றார்கள். அண்ணா அவர்கள் சொல்லாது அதை ஆதித்தனார் அவர்கள் பத்திரிகையில் போட்டிருந்தார் என்றால் குருவுக்கு மிஞ்சிய சிஷ்யனுகியிருப்பார். அப்போதே அவை பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : நான் சொன்னதைத் தவருகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டாம். தேர்தல் அறிக்கையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அது இல்லை என்ற உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் படி அரிசி போட்டார்கள். அன்றைக்கு உற்பத்தி 30 லட்சம் டன்தான் என்கிற நிலையில்—அரிசி இரண்டே முக்கால் ரூபாயாக விற்றுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில்—பதவிக்கு வந்த ஐந்தே மாத காலத்திற்குள்ளாக எங்கள் பகுதியிலும், மற்ற பல்வேறு பகுதிகளிலும் படி அரிசி 1¼-க்குக் கிடைக்கிற சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்தார்கள். முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடனே—சாக்குப் போக்குச் சொல்கிற வகையில், பொறுப்புகளைத் தட்டிக் கழிக்கின்ற வகையில் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது பழியைப்போடவில்லை.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தம்மிடத்தில் இருக்கிற அதிகாரத்தை எல்லாம் பயன்படுத்தி—பதுக்கல்காரர்களையும், கடத்தல் காரர்களையும் பிடித்து—போதுமான அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்து—சென்னையிலும், கோவையிலும் ரூபாய்க்குப் படி அரிசி வழங்கும் திட்டத்தை மேற்கொண்டதன் காரணமாக தமிழகமெங்கும் 3 ரூபாய்க்கு விற்றுக்கொண்டிருந்த படி அரிசி விலையை 1¼ ரூபாய்க்குக் குறைத்துக் காட்டிய சாதனை அவரைச் சேர்ந்ததாகும்.

அன்றையதினம் இருந்த அரிசி உற்பத்தியைவிட இன்றையதினம் அரிசி உற்பத்தி பலமடங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழக அரசாங்கம் கொடுத்த கணக்கின்படியே 60

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

லட்சம் டன் அளவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். முன்பு இருந்ததைவிட ஏறத்தாழ 21 லட்சம் டன்னிற்கும் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. இப்படி உணவு உற்பத்தி மிக அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிற நேரத்தில் உணவுப் பண்டங்களின் விலை குறையுமா? ஏறுமா? சாதாரண பொருளாதார தத்துவத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்த்தாலே புரிந்து கொள்ளலாம். இன்றையதினம் நிலைமை என்ன? ஆட்சியில் இருக்கிற முதலமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, உணவுத் துறை அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி—விலைச்சல் கூடியிருக்கிறது—பசுமைப் புரட்சியின் மூலம் பல்வேறு சாதனைச் செய்திருப்பதன் காரணமாக தமிழகம் தன்னிறைவு பெற்றிருப்பதோடு, வெளி மாநிலங்களுக்கும் உணவுப் பொருள் அனுப்பிவைக்கிற நிலையை அடைந்திருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு போவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

இந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிற நேரத்தில் கிராமப்புறங்களில் படி அரிசி 4 ரூபாய்க்கு விற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றால்—இதற்கு அரசாங்கம் சொல்கிற ஒரே காரணம் மத்திய அரசாங்கத்தின் மீது பழிபோடுவதுதான். ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கிற உங்கள் போதுமான உணவு தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்று அவர்கள் தடுத்தார்களா? பதுக்கல்காரர்களிடம், கடத்தல்காரர்களிடம் இருக்கிற தானியத்தைப் பறிமுதல் செய்து அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று மத்திய அரசாங்கம் தடுத்தார்களா? இல்லை.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் அவர்கள்—1964-இல் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராத எதிர்வரிசையில் இருந்த போது வெளியில் பேசியிருக்கிறார்கள். 1964-ஆம் ஆண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். பதுக்கல் வியாபாரிகள் அரிசியைப் பதுக்குகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் இந்த பதுக்கல் வியாபாரிகளுக்குப் பின்னே பதுங்கிக்கொள்கிறார்கள்—பதுக்கல் வியாபாரிகள் யாரையாவது பிடித்தார்களா? பதுக்கப்பட்ட அரிசியை வெளியே ஏன் கொண்டுவரக் கூடாது என்ற கேள்வியைச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த நேரத்தில் பொதுக்கூட்டத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இதைத்தான் முதலமைச்சரைக் கேட்க கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

1974 ஆகஸ்டு 17] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

பதுக்கல் இருக்கிறது, கடத்தல் இருக்கிறது என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எத்தனை பதுக்கல்காரர்களைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள்? எத்தனை கடத்தல்காரர்களைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள்? ஒரு அச்சிட்ட புத்தகத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைத் துருவித் துருவிப் பார்க்கிறேன். ஆண்டு தோறும் எத்தனை ஆயிரம் க்விண்டால் அரிசி பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற கணக்கைக் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர— உண்மையாக அதுபோல கள்ளக்கடத்தல் செய்த பதுக்கல் செய்த எத்தனை வியாபாரிகள் மீது வழக்குப்போட்டிருக்கிறார்கள்? எந்தவிதமான வழக்கும்—யார் மீதும் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதாக இந்தப் புத்தகத்தில் இல்லை. அந்த அளவுக்குப் பதுக்கல் காரர்களை—கள்ளக்கடத்தல்காரர்களை நாட்டில்—அவர்கள் மீது வழக்குப் போடாமல்—அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டுவைத்திருப்பதன் காரணத்தினால்தான் இன்றைக்கு அரிசி விலை ஏறியிருக்கிறது. இதற்கு மத்திய அரசாங்கம்தான் முழுப்பொறுப்பா? இல்லை.

இதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் நூற்றுக்கு நூறு முழுப்பொறுப்பு என்று நாங்கள் சொல்ல முடியாது என்பதை போலவேதான் மத்திய அரசாங்கம்தான் முழுப் பொறுப்பு என்று சொல்லி இவர்களும் இதைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாது. மத்திய அரசுக்கு எந்த அளவுக்கு இதில் பொறுப்பு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மாநில அரசுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது.

இன்றைக்கு மாநில அரசாங்கம் பதுக்கல்காரர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. கடத்தல்காரர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அவர்கள் அரிசியைப் பதுக்குகிறார்கள்—கடத்துகிறார்கள். அரிசி விலை ஒரேயடியாக ஏறிவிட்டது. மக்கள் பட்டினியால் தவிக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்.

அன்றைக்கு பராசக்தி படத்திற்கு கதை வசனம் எழுதிய டாக்டர் அவர்கள் அதில் 'கல்லினாலே மண்ணினாலே கரைத்துத்தான் குடிக்கத்தான் கற்பித்தானை' என்று எழுதினார்களே, அதையேதான் இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள், இந்த ஆட்சியில் கல்லினாலே, மண்ணினாலே கரைத்துத்தான் குடிக்கத்தான் கற்பித்தார்களா என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

அந்த அளவுக்கு ஆத்திரப்படுகின்ற மக்கள் பதுக்கல்காரர்களின் கடைகளில் நுழைந்து சூரையாடுகிறார்கள். பசியினால் துடிக்கின்ற மக்கள் கடத்தல் லாரிகளை மடக்கி—அந்த உணவுப் பொருளை எல்லாம் அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு—அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலையில் எல்லா மக்களுக்கும் அந்த இடத்திலேயே விநியோகம் செய்யச் சொல்கிறார்கள். தாங்களே எடுத்துப் போகவில்லை. எல்லோருக்கும்தான் கொடுக்கிறார்கள். இதற்காக அவர்களுக்குக் கிடைப்பது என்ன? அடி, உதை.

பராசக்தி படத்திலே ஒருவன் இரண்டு பழங்களைத் திருடுகிறான். பழத்தைத் திருடிய அவனைப் பிடித்து அடிக்கிறபோது அவன் சொல்கிற வசனம் என்ன? "நான் இரண்டு பழங்களைத் திருடினேன்—பசிக் கொடுமையினால்"—டாக்டரைப் போல அந்த இடத்தில் வரும் வசனத்தை என்னால் அப்படியே சொல்ல முடியாது. அவர்கள் அளவுக்கு வசனம் எழுதுவதில் எனக்குத் திறமை கிடையாது—அந்த இடத்தில் அவர் எழுதியுள்ள வசனத்தின் கருத்தைச் சொல்கிறேன்—"பசி தாங்காமல் இரண்டு பழங்களை எடுத்தேன்—இதற்கு எனக்குக் கிடைத்தது அடி, உதை"—என்கிறான். இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? பசி தாங்காமல்—ஏறிப்போகிற விலையேற்றம் காரணமாக அரிசி வாங்க முடியாது தவிக்கிற மக்கள்—கடத்தல் காரர்களின் லாரியை மடக்கி—அதிகாரிகளிடம் சொல்லி—அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலைக்கு அதை அங்குள்ள மக்களுக்கு எல்லாம் விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்று செய்கிறபோது—அவர்களுக்கு எல்லாம் நம்முடைய கலைஞர் ஆட்சியில் கிடைப்பது என்ன? அடி, உதை—அவர்கள் மீது வழக்குகள்—அந்த அளவுக்குத்தான் நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. கே. கந்தசாமி: ஆன் எ பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது, பராசக்தி கதையின் நுணுக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுவதுபோல் இன்று கடைகளிலே அடிக்கப்படுகிற கொள்ளை, அதன் மூலமாக அமைதியின்மை ஏற்படுவதற்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுவது போலவும், அதை ஜஸ்டிபை

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கே. கந்தசாமி]

பண்ணுவது போலவும், அவர்கள் செய்தது முறை என்று கூறுகிறார்களா? அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று தூண்டுகிறார்களா என அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதிலே பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றுமில்லை. திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் அந்த மாதிரி எண்ணத்திலே பேசமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: தயவுசெய்து பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லையென்று சொல்லவேண்டாம். with due respect to the chair. இது மக்களைத் தவருன—இன்று பதட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்னை காரணமாக அரசு ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்ற முக்கியமான பிரச்னை—பாதைக்குக் கொண்டுசென்று அமைதியின்மையை உருவாக்க உறுதுணையாக அமைகிற விதத்தில் பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நாட்டில் நடக்கிற கொள்ளை, கொலை, திருட்டுகளை ஊக்குவிக்கிற அளவுக்கு அவருடைய பேச்சு, சிலிமாவைக் காண்பித்து, ஆதரிக்கிறார்போல் அமைந்திருக்கிறதே, இதை அனுமதிக்கலாமா, இது முறையா என்பதைத் தங்கள்மூலம் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேசுகின்ற உறுப்பினரே அந்தவித எண்ணத்திலே பேசவில்லை. நீங்கள் அந்தக் கருத்திலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்படிக் கூறுவதால், அவர் என்னை அவமானப்படுத்துகிறார்கள் என்று நான் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன். இந்தக் கருத்தையே ஏற்று, அன்றையதினம் பாராசுக்தியிலே வசனமாக எழுதிய முதல்வர் அவர்களை அவமதிக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

இன்றையதினம் பதுக்கல் இருக்கிற காரணத்தாலே நாட்டிலே விலை கூடி இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இருக்கிற பல காரணங்களிலே அதுவும் ஒரு காரணம் என்பதை நாம் நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அரசாங்கத் தரப்பிலே சொல்கிற காரணம், நெல் உற்பத்திக்காக செலவு கூடியிருக்கிறது, அதனாலே விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதாகும்.

[திரு. க. உசொ. எட்மண்ட்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

அரசு என்ன விலைக்குக் கொள்முதல் செய்தார்களோ, அல்லது என்ன விலைக்கு விற்றார்களோ அதைப் பற்றி பேச நான் தயாராயில்லை. காரணம், எங்கள் கட்சியில் பலர் அதனைப் பற்றி வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இப்பொழுது, கடந்த ஆண்டு கொள்முதல் செய்த நெல்லை இந்த ஆண்டு விற்கிறார்கள். உற்பத்திச் செலவு கூடியிருக்கிறது என்றால், இனிமேல் வர இருக்கிற அறுவடை நெல்லுக்கும், அதன் மூலம் செய்யப்போகின்ற கொள்முதலுக்கும்தான் விலை கூட முடியுமே தவிர, முன்னால் செய்த கொள்முதலுக்கு விலை கூட நிச்சயம் நியாயம் இல்லை என்று கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறைந்த விலையிலே நெல்லை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, பதுக்கலின் காரணமாக, இருக்கிற சூழ்நிலைகளைச் சங்கடங்களைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு, நாட்டிலே இருக்கிற பற்றாக்குறையைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு, கூடுதல் விலைக்கு விற்றார்களே? ஓராண்டுக்கு முன்னாலே கொள்முதல் செய்த அரசாங்கம் கூட இன்றைக்குக் கூடுதல் விலைக்கு விற்பது எந்த அடிப்படையில் நியாயம் என்பதை நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் படி அரிசி ரூ. 4-க்கு அரசாங்கமே நியாய விலைக் கடைகளில் விற்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் ரூ. 4 என்று நிர்ணயம் செய்தால், அரசாங்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் ரூ. 4-க்குக் குறைவாக விற்பார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது என்ன நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

உற்பத்திச் செலவு கூடியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். யூரியா போன்றவற்றின் விலை கூடியிருக்கிறது, போதுமான யூரியா மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். இன்றையதினம் யூரியா விலை கூடியிருக்கிறது, போதுமான யூரியா அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை, மத்திய அரசாங்கம் குறைவாகத்தான் கொடுக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கும் இந்த அரசாங்கம்தான் பொறுப்பு. நமக்குத் தேவையான உரத்தை நாம் பெறமுடியாமல், இந்த அளவுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்றால், அதற்குக் காரணம் இந்த அரசாங்கம்தான் என்று நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது.

1974 ஆகஸ்டு 17] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

(*G.O. Ms. No.* 1136, *dated* 16*th July* 1974.)

ORDER.

In the context of the present acute shortage of fertilisers and the consequent complaints about malpractice in procurment and distribution, the Government have been considering the possibility of ending the system of dual control in administration, that is, by the Board of Revenue (Food Production) and the Director of Agriculture, as the functions of the two agencies have been overlapping'

என்று ஒரு உத்தரவை அரசாங்கமே போட்டிருக்கிறது. நீங்கள் உரத்தை விவசாயத் துறையின் மூலமாகவும் கொடுக்கிறீர்கள். ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிலே உள்ள புட் புரடக்ஷன் துறை மூலமாகவும் கொடுக்கிறீர்கள். அதனாலே வந்த கோளாறுதான் 'மால்பிராக்டிசஸ்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், அரசாங்கத் தினுடைய உத்தரவிலே. தவறான வழிகளிலே பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்களே ஒத்துக் கொண்ட பின்னால், மத்திய அரசு உங்களுக்குக் கூடுதலான உரம் தரும் என்று எதிர்பார்ப்பதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இரண்டு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னாலே, கன்னியாகுமரியிலே உள்ள நாகர்கோவிலில், தினகள் சந்தை என்ற ஊரில் பதுக்கி வைக்கப்பட்ட 900 மூடை உரம் சிக்கி இருக்கிறது. 10 மூட்டை ரவை, சீனி, மைதா எல்லாம் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது,— விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரத்தை இன்றைக்கு அரசாங்கம் எப்படி பங்கிடு கிறது? ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்கள் மூலமாகத்தான் பங்கிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் தேவையான உரத்தை, அட்டையைக் கொடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகத்திலே பெறமுடியவில்லையென்றால், இந்த வியாபாரிக்கு 900 மூட்டை யூரியா எப்படி கிடைத்தது என்பதை அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டாமா?

திரு. க. மு. இராசகோபால்: ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக கார்டுதான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, யூரியா கொடுக்கப்பட வில்லை.

[1974 ஆகஸ்ட் 17

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே கார்டுகளை விநியோகம் பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் உரத்தைப் பெறவேண்டிய விவசாயிகள் கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகப் பெறுகிறார்கள். இரண்டிலும் ஊழல் செய்து இருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியம் தேவையற்றவர்களுக்குக் கார்டு கொடுத்திருக்கிறது. உண்மையான விவசாயிகளுக்கு அட்டைகள் கொடுக்கவில்லை. கண்டவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், வேண்டியவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற வாதத்தை வைக்கலாம். அல்லது கார்டின் அடிப்படையிலே உரத்தை விநியோகம் செய்கிற . . . .

திரு. க. மு. இராசகோபால் : தலைவரவர்களே, அந்த அட்டை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டு ஊரிலே இருக்கிற வி.எம்.—கணக்குப்பிள்ளை அடங்கலிலே, சிட்டிலே அந்த விவசாயிக்கு எவ்வளவு நிலம் நஞ்சை, எவ்வளவு நிலம் புஞ்சை என்று எடுத்து, கிராம சேவக்குகள் மூலமாக இந்த அட்டையிலே என்னென்ன உயர்ந்த ரக நெல்லை பயிரிடுகிறார்கள், சாதாரண நெல்லைப் பயிரிடுகிறார்களா என்பதை எழுதி, அவற்றை வைத்துத் தான் கூட்டுறவு முறையிலே கொடுக்கிறார்களே தவிர, சாதாரண மானவர்களுக்கு யாரும்கொடுக்க முடியாது.

திரு. கு. பெரியசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, விவசாயி இல்லாதவர்களுக்கு அட்டைகள் விநியோகம் செய்யப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். எந்த ஊரில், யாருக்கு, எப்படி என்று விவரமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். பொதுப்படையாக ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொல்லிவிட்டுப்போனால் . . .

திரு. ஆலடி அருணா : துணைத் தலைவரவர்களே, உரக்கார்டு விநியோகத்தில் கிராம சேவக் கொடுக்கிறார் என்பது உண்மை. ஆனால், கணக்கர்கள் தங்கள் கையிலே யிருக்கிற கணக்கிலே ஜாய்ன்ட் பட்டாவை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒழுங்காகப் பிரித்து வைத்திருப்பதில்லை. தங்களுக்குத் தேவையானவர்களுக்கு ஜாய்ன்ட் பட்டா அடிப்படையிலே கொடுக்கப்படுவதும், தங்களுக்குத் தேவையில்லாதவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையிலே மறுக்கப்படுவதும் உண்மை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1974 ஆகஸ்டு 17]

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : அட்டைகளை எப்படி கொடுத்தார்கள், ஏன் கொடுத்தார்கள் என்ற கேள்விக்கு நான் போக வில்லை. அந்தக் கேள்வியை ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் பெரியசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். கேள்வி கேட்கவேண்டிய இடத்திலே நான் இருக்கிறேன். பதில் சொல்ல வேண்டிய இடத்திலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

எனக்கு இருக்கிற சந்தேகம் ஒரு விவசாயி அட்டையைக் கொடுத்துத்தான் உரம் வாங்கவேண்டுமென்ற நியதியை நீங்கள் வகுத்த பின்னர், தனிப்பட்ட முதலாளிக்கு 900 மூட்டை கிடைத்திருக்கிறது என்றால் எப்படி கிடைத்தது? அதற்காகப் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்கள் ஆளுங் கட்சிக்காரர்கள். அதை அலசிப் பார்க்க வேண்டாமா? அதனைக் கண்டு பிடித்துச் சொன்னவர் ஒரு அ.தி.மு.கழகத்துக்காரர். அந்த வியாபாரியைக் காட்டிக் கொடுத்ததற்காக, பதுக்கி வைத்திருந்த அந்த வியாபாரி, ஆட்களைக் கூட்டி, இவன் காட்டிக் கொடுத்தானு, அவனைத் தாக்க வேண்டுமென்று, அ.தி.மு.கழகத்துக்காரனை அடிக்க வருகிறான், மிதிக்க வருகிறான். நான் அப்பொழுது காவல் துறை அதிகாரிகளைப் பார்த்தேன். உரத்தைப் பதுக்கி வைத்திருந்த வியாபாரி, ஆத்திரம் அடைந்து, எங்களது ஆட்களைப் பழி வாங்க முயற்சிக்கிறார், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். பாதுகாப்புக் கொடுக்க போலீஸ் அதிகாரிகள் மறுக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க மறுக்கின்ற அளவுக்கு, பதுக்கல்காரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க முற்படுகின்ற நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது, பதுக்கலுக்கு யார் காரணம் என்றால். அரசாங்கம்தான் காரணம் என்று ஆணித் தரமாக நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே நடந்த விவாதத்திலேகூட ஒரு சர்ச்சை வந்தது. எங்களுடைய கட்சித் தலைவர், புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களும் எங்கோ ஓர் இடத்திலே சந்தித்தார்கள் என்ற பிரச்னை வந்த நேரத்திலே முதலமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டுச் சொன்னார்கள், அந்தச் சந்திப்பு திட்டமிட்டு ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சியல்ல, அகஸ்மாத்தாக ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி, திடீரென்று ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி என்று சொன்னார்கள். எங்கே சந்தித்தார்கள் என்றால், அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு கடத்தல்காரர் என்று

குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒரு குற்றவாளியின் வீட்டில் சந்தித் தார்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் சொன்னார்கள், அந்தக் கடத்தல்காரரை வைத்துத்தான் உங்களுடைய தலைவர் படம் எடுக்கிறார், அந்தக் கடத்தல்காரர்தான் உங்களுடைய தலைவருக்கு பட விநியோகஸ்தராக இருக்கிறார், அந்தக் கடத்தல்காரர்தான் உங்களுடைய தலைவருக்கு பைனான்ஷியராக இருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். நான் வாதத்திற்காகச் சொல்கிறேன், அது நாடறிந்த உண்மை, எங்களுடைய தலைவர் படத்தில் நடிக்கிறார், படம் எடுக்கிறார். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் சொன்னதினுடைய அடிப்படையையே அடியோடு மாற்றிக்கொண்டு, தவறுகச் சொல்லிவிட்டார் என்று சொல்லி பிறகு அதன்மீது வாதக் கோட்டையை எழுப்புவது மிகச் சுலபம். நான் கடத்தல்காரர் என்று சொல்லவேயில்லை. ஊழல் புகார்கள் என்று சொல்லி ஜஸ்டிபதியிடத்தில் உங்கள் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். கொண்டு போய்க் கொடுத்தாரே, அதிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நபர் காண்ட்ராக்ட் எடுத்து இந்த அரசோடு தொடர்புகொண்டு ஊழல் செய்தார் என்று கொடுத்தாரே அப்படிப்பட்டவருடைய வீட்டில்தான் உங்களுடைய தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். சந்தித்தார் என்றுதான் சொன்னேனேயல்லாமல் வேறு அல்ல.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: அந்தக் குற்றச்சாட்டில் குறிப் பிடப்பட்டுள்ளவர் வீட்டிற்கு எங்கள் தலைவர் வியாபார ரீதியாகப் போய் இருக்கலாம். ஆனால், அமைச்சர் அங்கே போகவேண்டிய அவசியம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்தக் குற்றச்சாட்டுக் களை நாங்கள் தான் ஏற்றுக்கொள்ளவேயில்லையே. அந்தக் குற்றச் சாட்டுகளை எல்லாம் மறுத்து இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயே புத்தக மாக அச்சடித்து வைத்து இருக்கிறோம். அந்தக் குற்றச்சாட்டிலே குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவரோடுதான் உங்களுடைய தலைவர் பழகி யிருக்கிறார், அவருடைய வீட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: குற்றச்சாட்டை மறுத்த காரணத் தினாலேயே குற்றச்சாட்டு இல்லையென்று சொல்லிவிட முடியாது. (Interruption). I have not completed my arguments. I am still

on my legs, let me complete my argument.

அவர்மீது குற்றச்சாட்டு கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படிக் கொடுத்த காரணத்தினாலேயே அவர் அந்தக் குற்றச்சாட்டைச் செய்திருக்கிறார் என்று முடிவுக்கு வரவும் நான் தயாராக இல்லை Interruption) Let me completed my argument.

கொடுக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் விசாரணையில் இருக்கின்றன. அதற்கான ஆதாரங்களை மத்திய அரசாங்கம் தேடிக் கொண்டிருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட ஒருவருடைய வீட்டிற்குக் காரணம் இல்லாமல், போவதற்கான சூழ்நிலைகள் இல்லாமல் ஒரு அமைச்சர் அதுவும் தொழில் அமைச்சர், பொறுப்பான பதவியில் உள்ள அமைச்சர், இன்னும் சொல்லப்போனால் சட்ட அமைச்சர், இன்னும்கூடச் சொல்லப்போனால் சிறைச்சாலைத் துறையின் பொறுப்பை வைத்திருக்கின்ற அமைச்சர் ஊழல் குற்றச்சாட்டுச் சாட்டப்பட்டவருடைய வீட்டிற்குப் போகவேண்டிய காரணம் என்னவென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நாட்டிலே பதுக்கல்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், கடத்தல்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு முழு பொறுப்பு நீங்கள்தான், அதற்குக் காரணம் நீங்கள்தான். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிலக்கடலை வியாபாரிகளைக் கூப்பிட்டுப் பேசினேன், ஊனமுற்றோர் நல்வாழ்வுக்காக இத்தனை லட்சம் கொடுத்தார்கள் என்று. நான் கேட்கிறேன், நல்ல காரியமோ கெட்ட காரியமோ நிதி வசூல் என்று இப்படி ஆரம்பித்துவிட்டீர்களானால் பதுக்கல் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு தைரியம் வருமா வராதா? எந்தக் காரியத்திற்காகவும் ஒரு இலட்சம் அல்லது 10 இலட்சம் என்று நன்கொடை கொடுத்தாலும் அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்றால் நாம்தான் இலட்சக் கணக்கில் கொடுத்துவிட்டோம், இனிமேல் நாம் பதுக்கலைச் செய்யலாம், நம்முடைய வீட்டிற்கு யாரும் வரமாட்டார்கள் என்றுதான் மனிதனுடைய அபிப்ராயம் செல்லும், அப்படிப்பட்ட தைரியம் வருமா வராதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நம்முடைய காவல் துறை நல்ல காவல் துறை, பொறுப்புள்ள காவல் துறை, திறமையுள்ள காவல்துறை என்று அடிக்கடி நான் இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பேசியிருக்கிறேன். நம்முடைய காவல்

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

துறையைப் பொறுத்தவரையிலும் it has been crippled. காவல் துறையின் கைகளை முறித்துவிட்டார்கள்; முடமாக்கி விட்டார்கள். சட்டத்தின் அடிப்படையிலே சுதந்திரமாக அந்தத் துறை செயல்படவில்லை. சில காலத்திற்குள்ளாக, இன்னும் நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கப்போவது ஒரு ஆண்டுக் காலம்தான், அதற்குள்ளாவது இந்தக் காவல் துறை சுதந்திரமாகப் பணியாற்ற விடுங்கள், எத்தனை கடத்தல்காரர்கள் பிடிபடுகிறார்கள், எத்தனை பதுக்கல்காரர்கள் பிடிபடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கமுடியும். நிச்சயமாக பதுக்கப்பட்ட உணவுப் பண்டங்களின் விலைகள் இறங்குவதை நீங்கள் காண்பீர்கள்.

ஆனால் நடப்பது என்ன? காவல் துறை, திருடர்களைப் பிடிக்க வேண்டிய காவல் துறை, கள்ளர்களைப் பிடிக்கவேண்டிய காவல் துறை, கடத்தல்காரர்களைப் பிடிக்க வேண்டிய காவல் துறை, பதுக்கல் காரர்களை பிடிக்க வேண்டிய காவல்துறை, யார்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்றால் இந்த ஆட்சிக்கு எதிராக யார் இருந்தாலும் அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் களாக இருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை எப்படி அடக்குவது யாரை ஒடுக்குவது என்பதிலேதான் சக்தியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர, தேவையான காரியங்களுக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்களா என்றால் இல்லை என்பதை மெத்தப் பணிவோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன், காரணங்கள் காட்டவேண்டுமென்றால் ஏராளமான காரணங்கள் எங்களிடம் இருக்கின்றன, ஆதாரங்கள் வைத்திருக்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய திரு. சீனிவாசன் அவர் களும் நம்முடைய மூன்னாள் அமைச்சர் திருமதி சத்தியவாணி முத்து அம்மையார் அவர்களும் ஒரு காலத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்தார்கள். அவர்கள் அந்தக் கட்சியிலிருந்து வெளியேறினார்கள். அப்போழுது அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு முன்னால் ஆர்பாட்டம் செய்தார்கள். அப்பொழுது போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுத்தார்களா? ஆனால் எங்களுடைய

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

கட்சியிலிருந்து திரு. மதியழகன் அவர்கள் எங்களை விட்டுப்பிரிந்து உங்கள் பக்கத்திலே வந்தபோது, அவருக்கு என்ன ஆபத்து வருமோ, அவர்களுக்கு என்ன வந்துவிடுமோ, அவர்களைக் கெரோ செய்துவிடுவார்களோ என்ற அச்சத்திலே போலீஸ் காவல் வைத்தார்கள். அவர் அப்பொழுது அமைச்சர்கூட இல்லை, ஒரு சாதாரண சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வீட்டிற்கு அவ்வளவு காவல், அங்கே எந்தவிதமான அசம்பாவிதமும் நடக்கவில்லை, எந்தவிதமான வன்முறையும் நடக்கவில்லை, எந்தவிதமான சூழ்நிலையும் ஏற்பட வில்லை, அங்கே போலீஸ் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் எதிர்க்கட்சிகள் நடத்துகின்ற மாநாடுகளில் போலீஸ் காரர்களைக் காணவே இல்லை, சிறப்புக் கூட்டம் போட்டால் போலீஸ்காரர்களைக் காணவில்லை. திண்டுக்கல் தேர்தலுக்கு முன்பு திருநெல்வேலியிலே எங்களுடைய தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிறப்புக் கூட்டத்திற்காக வந்திருந்தபோது லட்சக் கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்தார்கள், அங்கே ஒரு போலீஸ்காரர் திருஷ்டிப் பரிகாரத்திற்குக் கூட இல்லை, அங்கே என்ன என்ன செய்தார்கள் தெரியுமா ? பந்தலைக் கிழித்து உள்ளே நுழைந்தார்கள், பாம்பை விட்டார்கள், பெட்ரோலை ஊற்றி எரித்தார்கள், இவ்வளவு வன்முறைகள், அராஜகங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, நான் உடனே சூப்பிரண்டெண்டெண்ட் ஆப் போலீஸிடம் வன்முறைகள் நடைபெறுகின்றன உடனே போலீஸ்காரர்களை அனுப்புங்கள் என்று சொன்னேன், அவர்கள் அதற்குச் சொன்னது, அனுப்ப முடியாது, அப்படித்தான் உத்திரவு என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்கு அனுப்ப முடியாது. கட்சிக் காரியங்களுக்கு அனுப்ப முடியாது என்று வேண்டுமானால் அவர்கள் காரணம் சொல்லலாம், நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன், ஆனால் பொதுமக்கள் பலர் கூடியிருக்கின்ற இடத்தில் அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படாமல் இருக்க அப்படி ஏற்பட்டால் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு காவல் துறையினர் வரவேண்டியது முறையல்லவா ? வாதத்திற்காக நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன், கட்சிக் காரியம் என்பதை.

ஆனால் திருநெல்வேலியிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாவட்டச் செயலாளர் தேர்தல் நடைபெறுகிறது. திருநெல்வேலி சந்திப்பிற்குப் பக்கத்திலே உள்ள கலைஞர் கல்யாண மண்ட

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

பத்திலே மாவட்டச் செயலாளர் தேர்தல் நடைபெறுகிறது. நான் காலையிலே அந்தப் பக்கத்திலே போகிறேன், நூற்றுக்கணக்கான போலீஸார் இருக்கிறார்கள், எத்தனை துப்பாக்கிகள், எத்தனை குண்டாந்தடிகள், உதவி ஆய்வாளர்கள் மட்டுமல்ல, மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எல்லாம் அங்கே வந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மாவட்ட செயலாளர் தேர்தலுக்கு போலீஸ்காரர்கள் வருகிறார்கள், மாவட்ட அளவிலே உள்ள போலீஸ் அதிகாரி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? இந்த அளவிலே நாட்டிற்கு நிலைமைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன, ஒரு பக்கத்திலே எதிர்க்கட்சிகளை அடக்குவதற்கும் மற்றொரு பக்கத்திலே ஆளுங் கட்சிக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்கும் மக்கள் கொடுத்த வரிப் பணம் தி. மு. க. ஆட்சியைக் காப்பதற்காக எதிர்க்கட்சியை அடக்குவதற்காக செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை பயங்கரமான குற்றச்சாட்டை நான் தெரிவித்க்கொள்கிறேன்.

திருநெல்வேலியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சம்பவம் நடை பெற்றிருக்கிறது. மத்திய கூட்டுறவு வங்கி இருக்கிறது. அந்த வங்கிக்குச் சொந்தமான கார் இருக்கிறது மத்திய கூட்டுறவு வங்கியின் வேலைக்காக மத்திய கூட்டுறவு வங்கியின் காரைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். மாறாக கார் இருக்கும்பொழுது கட்சிக்கு வேண்டிய ஒருவரின் மனைவியின் கார் வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக்கூட ஆதாரம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். தலைவர்களின் அனுமதியோடு இதைப் படிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதை முன்கூட்டியே கொடுத்து பர்மிஷன் வாங்கிவிட்டார்களா? சரி, படியுங்கள்.

THIRU G. R. EDMUND: Notice under Rule 40 of the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. Present: Thiru K. R. Sambandam, B.A., Joint Registrar of Co-operative Societies, Tirunelveli Region, Tirunelveli-2.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, on a point of order . . .

THIRU G. R. EDMUND: The Speaker has given me permission and you have no businss to interfere.

1974 ஆகஸ்ட் 17]

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member may refrain from using such strong words.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, I am raising on a point of order.

THIRU G. R. EDMUND: The point of order cannot be raised after Speaker's ruling.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister himself was a Presiding Officer of this House. I do not think that he will raise a point of order against the ruling of the Chair.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: I am not raising a point of order against the ruling of the Chair. I am merely saying that a notice had been given and he is reading that notice. I request that reply should also be read by the hon. Member.

THIRU G. R. EDMUND: I want to know from the Hon. Minister whether he is aware of the fact that no reply has been sent for this notice. The Hon. Minister may . . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Please continue the reading of the Notice.

THIRU G. R. EDMUND: The subject matter of the notice is disqualification. Thiru M. P. Alagianambi, Committee member of the Tirunelveli Central Co-operative Bank Ltd., Tirunelveli, Disqualification to continue as a Committee member-Representations called for.

Thiru M. P. Alagianambi, Chairman of the Tirunelveli Central Co-operative Bank Ltd., Tirunelveli is an elected member of the Committee of the said Central Bank from the constituency of Co-operative Farm Service Co-operative Societies, Agro-Engineering and Service Co-operative Centres, District Co-operative Agro Service Societies and District Agro Engineering and Service Co-operative Centres.' He was elected as a member of the Committee of the Tirunelveli Central Co-operative Bank Ltd., Tirunelveli on 2nd January 1974 and his present term of office will expire on 31st December 1976. The car TNT 2939 registered in the name of Thirumathi A. Subbulakshmi, wife of Thiru M. P. Alagianambi

has been engaged by the said Central Bank and a sum of Rs. 1,740 has been paid by it as hire charges in April 1974. Thiru M. P. Alagianambi is thus interested indirectly in this transaction and he has become disqualified to hold his office as a member of the Committee of the Tirunelveli Central Co-operative Bank Ltd., Tirunelveli according to clause (a) of Sub-section (2) of Section 28 of Tamil Nadu Co-operatsve Societies Act, 1961. In exercise of the powers delegated to the Regional Joint Registrars in G.O. Ms. No. 3177 (Co-operation) Agriculture Department, dated 20th November 1967 and under the provisions contained in rule 40 of the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules 1963, the Joint Registrar of Co-operative Societies, Tirunelveli Region directs Thiru M. P. Alagianambi and the Committee of the Tirunelveli Central Co-operative Bank Ltd., Tirunelveli to make his/its representation within 15 days from the date of receipt of this notice as to why he (M.P. Alagianambi) should not be removed from the Committee of the Tirunelveli Central Co-operative Bank Ltd., Tirunelveli. . . . . .

I have also got another notice which has been sent by the same Joint Registrar of Co-operative Societies against the Vice-Chairman of the Tirunelveli Central Co-operative Bank Ltd., Tirunelveli. I am simply placing it before the Hon. Deputy Speaker for his persual because I have no time to read it.

(Copies of notices were handed over to the Deputy Speaker.)

இந்த அளவிற்கு ஒரு முன்னாள் மாவட்டச் செயலாளர் கூட்டுறவு வங்கியின் தலைவராக இருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு வங்கிக்கு என்று ஒரு கார் இருக்கிறது. கூட்டுறவு வங்கியின் வேலைகளுக்காக அந்தக் காரைப் பயன்படுத்தாமல் அவருடைய மனைவியின் பெயரில் உள்ள காருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 1,740 ரூபாய் வாடகை கொடுக்கிறார்கள் என்றால், அதற்காக ஒரு ஜாயிண்ட் ரெஜிஸ்தார் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

" Why he should not be disqualified " is a great charge. It is a great and grave charge. "

அந்த அளவிற்குப் பெரிய குற்றச்சாட்டை பொறுப்புள்ள அதிகாரி

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் சொல்கிறார், மிகவும் சாதுர்யமாக, சாதாரணமாக, இன்னும் சொல்லப்போனால் ஏளனமாகக் கூட சொல்கிறார்கள், அவர் சொல்லியிருக்கின்ற பதிலையும் படிக்க வேண்டுமாம். பதிலையும் படிக்க வேண்டுமா? எந்த குற்றவாளி ஒப்புக்கொள்வான்? 1,740 ரூபாய் என்று வங்கிக் கணக்கில் இருக்கிறது, பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, கணக்கில் இருக்கிறது, பிறகு குற்றச்சாட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் பிறகு அவர் என்ன காரணம் கொடுத்தால் என்ன? என்ன காரணத்தைக் கொடுத்தால் நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள்? அதைத்தான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், அவர் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் இதே தவறை எதிர்க்கட்சிக்காரர் செய்திருந்தால் போலீஸ் இயந்திரங்கள் என்ன வேகமாக வேலை செய்யும்? ஆட்சி இயந்திரங்கள் என்ன வேகமாக வேலை செய்யும். 24 மணி நேரத்தில் அவனைக் கைது செய்வார்கள். 24 மணி நேரத்திற்குள் குற்றப் பத்திரிகையைத்தாக்கல் செய்கிறீர்கள். எவ்வளவு துரிதமாக நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாக நடத்தி எவ்வளவு விரைவில் சிறைச்சாலைக்குள் தள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவு விரைவில் தள்ள அத்தனை முயற்சிகளிலும் ஈடுபடுகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர்-மு. கருணாநிதி: ஆளுங்கட்சிக்காரரான அழகிய நம்பி ஒரு தவறைச் செய்தார் என்று அதிகாரிகள் உணர்ந்தனும் ஆளுங்கட்சிக்காரர் என்று பயப்படாமல் நோட்டீஸ் கொடுத்ததை திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் பாராட்டுகிறார்களா அல்லது நோட்டீஸ் கொடுத்தது தவறு என்று சொல்கிறார்களா?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, நான் பாராட்டுகிறேன். இதற்காக முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவர் கொடுத்த பதிலையும் படிக்க வேண்டுமென்று அவருக்காக வக்காலத்து வாங்கிய விவசாயத் துறை அமைச்சரவர்களுக்காகப் பரிதாபப்படுகிறேன். முதலமைச்சரை பாராட்டுகிறேன். நான் அதைத்தான் எதிர் பார்க்கிறேன். அதிகாரிகள் தைரியமாக, சுதந்திரமாகப் பணியாற்ற வேண்டும்.

[1974 ஆகஸ்ட் 17

திரு. இரா. இராமலிங்கம்: தலைவரவர்களே, ஆண்டுதோறும் கடன் வசூலிக்கின்ற நேரத்தில் இப்படி 10 அல்லது 15 கார்கள் வாட்கைக்குப் பிடிப்பது வழக்கம். அதே போல் இப்பொழுது 10 கார்களை வாடகைக்குப் பிடித்திருக்கிறார்கள். டூரிஸ்ட் டாக்சி என்ற வகையில் இந்தக் காரை வாடகைக்குப் பிடித்திருக்கிறார்களே தவிர வேண்டுமென்றே ஒரு கார் இருக்கும்பொழுது இன்னொரு காரைப் பயன்படுத்துவது என்பது அல்ல.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: ஏதோ ஒரு கார் ஏதோ ஒரு நேரத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தால் அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதற்காகத்தான் இன்னொரு ஆதாரத்தையும் வைத்திருக்கிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இம்மாதிரி பிரச்னையைக் கிளப்புவார்கள் என்பதற்காகத் .தான் வைத்திருக்கிறேன்.

இன்னொரு பிரச்னையும் இருக்கிறது. அதே அழகிய நம்பியின் மீது திருநெல்வேலி மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு வங்கி லிமிடெட் ஊழியர் சங்கத்தில் காரியதரிசி புகாரை திருநெல்வேலி மாவட்ட மத்திய ஊழியர் சங்கத்தின் சார்பில் அனுப்பினர்கள். இன்னும் பல குற்றச்சாட்டுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்படி இந்த வங்கி பயன்படுத்தப்படுகிறது, என்னென்ன நடக்கிறது அந்த வங்கியிலே, தொலைபேசியில் எத்தனை டிரங்க்கால்கள், தூரத் தொலைபேசி பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது எவ்வளவு பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்னும் இதைப்பற்றி யெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராமலிங்கம் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களேயானால் அதற்குமேல் இதைப் பற்றித் தொடர்ந்து பேச நான் தயாராக இல்லை என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாவட்ட வங்கியைப் பற்றி திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் பேசியதால் அது தொடர்பான ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அழகிய நம்பி மாவட்ட செயலாளர் என்ற முறையில், நான் கட்சித் தலைவன் என்ற முறையில் எனக்கும் அவருக்கும் தொடர்பு. உற்ற நண்பர் என்ற முறையில் இருக்கும் தஞ்சை மாவட்ட வங்கியின் தலைவராக இருந்த மாணிக்கவாசகத்தின் மீது குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்ட

1974 ஆகஸ்ட் 17] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நேரத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதையும் அவர்கள் உணர்வார்கள். அதைப்போல இதிலேயும் குற்றம் நிரூபிக்கப் பட்டால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: நான் அந்த நம்பிக்கையின்மேல் தான் அவையிலே இந்தச் சம்பவங்களைக் கூறினேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த நம்பிக்கையிலே என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு நம்பிக்கையில்லை என்று சொல் கிறீர்கள்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: செய்திருக்கிற பல நூற்றுக் கணக்கான தவறுகளில் ஒன்றைத் திருத்திக் கொண்டோம் என்று சொன்னால் எப்படி நம்பிக்கையிருக்கிறது என்று சொல்வேன். ஆயிரம் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஒரு குற்றச்சாட்டிற்குச் சமாதானம் சொன்னால் வேறு குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்கிறோமே, அவைகளுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறீர்களா? மேலும் இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் நடக்காமல் தடுக்கும் முறையில் உங்களுடைய திறமையைப் பயன்படுத்தவில்லை என்பதால்தான் உங்கள் மேல் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொல்கிறேன்.

(மூற்பகல் 11-30)

போலீஸ் இருக்கிறது. குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திருநெல்வேலி மாவட்ட வங்கியின் தலைவரின் துணைவியாரின் பெயரில் உள்ள கார் பயன் படுத்தப்பட்டது என்றால் அது உடனடியாக முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்கு வந்துவிடக் கூடிய விவகாரம் அல்ல. நம்முடைய எட்மண்ட் அவர்கள் உடனடியாக என்னிடம் சொல்லியிருந்தால் நல்லெண்ணத்தோடு கவனித்திருப்பேன். அவரே சொல்லுகிறார்— அதிகாரி நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக. பதில் எழுதியிருப் பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. விசாரணை முடிவில் அழகிய நம்பி மீது குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் மாணிக்கவாசகத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்தது போல் இதிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப் படும்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: தஞ்சை மத்திய வங்கியின் தலைவர் மாணிக்கவாசகம் அவர்கள் மீது ஏதோ குற்றம் சாட்டப் பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக முதலமைச்சர்

[திரு. துரை கோவிந்தராசன்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு எட்மண்ட் அவர்கள் சொல்லுகிற நேரத்தில் அழகிய நம்பியினுடைய மனைவி பேரிலுள்ள வண்டிக்கு மத்திய வங்கியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதாகும். ஆனால் மாணிக்கவாசகத்தின் மேல் உள்ள குற்றச்சாட்டு— அவருடைய மனைவி பெயரில் மாவட்ட வங்கிகளில் பெற்ற பணத்தைக் கண்டு பிடித்த பிறகுதான் வழக்குத் தொடரப்பட்டு இன்னும் முடிவுறுமல் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதி மொழிக்காக உண்மையில் நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

முன்னாள் அமைச்சர் மாண்புமிகு சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் அமைச்சரவையில் இருக்கும்போது ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அமைச்சருடைய உத்தரவைப் பல நேரங்களில் அதிகாரிகள் செயல்படுத்துவதில்லை என்றார்கள். ஒரு அமைச்சரின் கீழே பணியாற்றக் கூடிய அதிகாரிகள் அவருடைய உத்தரவை ஏற்றுச் செயல்படுத்த மறுக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைப் பொறுப்புள்ள அமைச்சர் சட்டமன்றத் திலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைச் சொன்னதற்குப் பிறகு அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். ஏன் அவர்கள் வெளி யேற்றப்பட்டார்கள் என்ற விமர்சனங்களைச் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அது அவர்களுடைய கட்சிக் காரியங்கள், உள் விவகாரங்கள், நான் கவலைப்படத் தயாராக இல்லை.

என்னுடைய கேள்வி எல்லாம் இப்படி ஒரு பயங்கரமான குற்றச்சாட்டை அமைச்சரவைப் பொறுப்பில் இருக்கும்போது ஒரு அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார். அதுபற்றி முதலமைச்சர் விசாரித்தார்களா? அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப் படாமல் அதற்கு ஆதாரம் இல்லை என்று ஏற்றுக் கொண்டார்களா? என்ன விசாரணை நடந்தது? என்னென்ன குற்றச்சாட்டுகள் அதிகாரிகள் மீது கொண்டுவரப்பட்டது? அவர்கள் என்னென்ன விளக்கங்களைக் கொடுத்தார்கள்? எந்த அடிப்படையில் முடிவுகளை எடுத்தீர்கள்? அந்த முடிவுகளைச் சட்டசபையில் வைத்தார்களா? பெரிய இருட்டறையில் இருப்பது போல் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

பாளையங்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவராக சித்திர பாண்டியன் என்பவர் இருக்கிறார். கட்டப்படாத ஒரு மண்டபத்தைக் கட்டியதாகக் கோப்பு தயாரித்து 5,000 ரூபாய் கொடுத்ததாகக் கணக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். அது அதிகாரியால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு காவல் துறைக்குப் புகார் கொடுத்து அவர் மீது இ.பி.கோ. 409-ன் கீழ் கிரிமினல் மிஸ்அப்ரோபிரியேஷன் சட்டத்தின்கீழ் வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழக்கு எங்கே இருக்கிறது? திருநெல்வேலியில் இருக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் இருக்கிறது. சம்பவம் நடந்து ஒரு வருஷம் ஆகிறது. இன்னும் குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. குற்றவாளி ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெருந்தலைவர். அவர் நீதிமன்றத்திற்கு வருவதே இல்லை. அப்படி ஒரு சம்பவம் நடந்திருக்காது என்று மாண்புமிகு அன்பில் அவர்கள் கூட முன்பு சொன்னார்கள். நான் திரும்பப் போய் நீதிமன்றத்திலே போய்ப் பார்த்தேன். அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அந்த வழக்கை மேற்கொண்டு நடத்தவேண்டாமென்று வந்திருக்கிறது. நீதிமன்றத்திற்கு எழுதி இருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வழக்கை மேற்கொண்டு நடத்த வேண்டாம்; அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவு வரும் வரை தாற்காலிகமாக நிறுத்தி வையுங்கள் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்.

அதே போல் முகவை மாவட்டம் - இளையாங்குடி ஆலந்தூர் ஊராட்சி மன்ற முன்னாள் தலைவர் 15,000 ரூபாய் கையாடல் செய்ததாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. கையாடல் 15,000 ரூபாய் அல்ல, 5,000 ரூபாய் என்று சொல்லி கையாடல் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அந்த ஆலந்தூர் மன்ற முன்னாள் ஊராட்சித் தலைவர் கைது செய்யப்படவில்லை. சுதந்திரப் பறவையாக எந்தவிதமான குற்றமும் செய்யாதவரைப் போல் நாட்டு மக்களிடையே அவரும் ஒருவராக நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்: அவர் கைது செய்யப்பட்டு ஜாமீனில் வெளிவந்திருக்கிறார்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: எவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு? போன சட்டமன்றத்தில் பேசினேன் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் ஒரு கிளாரிபிகேஷன் கேட்கிறேன். அவர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள வழக்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நீதிபதிக்கு ஸ்டே ஆர்டர் போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஒரு பரொசீஜர் கிடையாது. அது உண்மையா, இல்லையா என்று சொன்னால் நல்லது. ஆதாரத்தோடு சொன்னால் நல்லது. விக்ட்டாயல் ஆப்ப்ராசிக்யூஷன், சஸ்பென்ஷன் எல்லாம் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டருக்குத் தெரிவித்து கோர்ட்டில் டைம் வாங்கலாமே தவிர, நேரடியாக ஜட்ஜுக்கு எழுதுகிற முறை தவறான முறை. அதற்குத் தகுந்த ஆதாரம் இருக்கிறதா? ஆதாரம் இல்லை என்றால் அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகின்ற நிலைமை வரும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: நானும் வழக்கறிஞன் தான். அடிக்கடி நீதிமன்றத்திற்குப் போவேன். அப்படிப் போகிற நேரத்தில் அந்த ஃபைலைப் பார்த்திருக்கிறேன். கலெக்டருக்கு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. மேற்கொண்டு வழக்கைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டாமென்று அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவு வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அந்த ஒன்றியத் தலைவர் மேல் கலெக்டர் அவர்கள் சரியான முகாந்தரம் காட்டாமல் அந்த அறிக்கையை அனுப்பியிருந்தார்கள். அதற்குத் தகுந்த முகாந்தரம் காட்டி அனுப்ப வேண்டுமென்றுதான் பதில் அனுப்பப் பட்டது. ஷோகாஸ் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உத்தரவு மாற்றப்படவில்லை.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: நான் கேட்க விரும்புவது கையாடல் செய்தார், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர். அவர் மீது உள்ளாட்சித் துறை மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: கையாடல் செய்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்படவில்லை. இன்னின்ன சர்சார்ஜ் கட்டவில்லை என்றுதான் இருக்கிறது . . .

1974 ஆகஸ்ட் 17]

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: கையாடல் செய்ததாக திருநெல்வேலி உதவி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு ஃபைலையும் நான் பார்த்தேன். ஒவ்வொரு பேப்பராகப் படித்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அவருக்குச் சரியான அவகாசம் கொடுக்குமாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: பொறுப்புள்ள மாவட்ட துணை ஆட்சித் தலைவரால் புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் ஜாமீனில் வெளியே வந்திருக்கிறார். உள்ளாட்சித் துறை மூலம் அவர் மேல் டிப்பார்ட்மென்ட் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை . . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். எட்மண்ட் அவர்கள் கோர்ட்டில் போய் ஃபைலைப் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்ததாகக் கூறுகிறார். அப்படி ஒரு ப்ரொசீஜர் இருக்கிறதா? எப்படிப் பார்த்தீர்கள்? கோர்ட்டில் அப்படிப் போய்ப் பார்க்க எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கிறதா?

THIRU G. R. EDMUND: Every lawyer has got the liberty to go through any case files. Probably the hon. Member might not have gone through it. I have gone through a number of files.

MR. DEPUTY SPEAKER: That is not correct. Only the lawyer who has appeared for a particular party has get the right to inspect a particular document and he has to get the permission of the court to inspect all the documents.

THIRU G. R. EDMUND: I can get certified copies.

MR. DEPUTY SPEAKER: You are not entitled to get certified copies for any document.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி நேரடியாக வழக்கை நிறுத்தி வைக்கும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நீதிபதிக்கு உத்தரவு அனுப்புகின்ற முறை கிடையாது. அப்படி எந்தவிதமான உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தாலும் அது நியாயமாகத் தெரியவில்லை. அப்படிக் குறிப்பு அனுப்பியதாக உறுதியாகத் தெரியுமானால் ஆதாரத்துடன் சொல்லவேண்டும். அப்படி அனுப்பியிருப்பார்

களானால் அது ஒரு பயங்கரமான குற்றச்சாட்டு. அதை இந்த அவை கூடப் பரிசிலிக்கலாம். அப்படிச் சொல்லியிருப்பார்களானால் அந்த டாக்குமென்டை நாம் சம்மன் செய்யலாம். அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்களா ?

This is a very serious matter, Mr. Deputy Speaker. Casting aspersion upon the executive authority, the District Collector of a particular district, directing the judicial officer to act in a particular way is a very serious allegation. He must substantiate that allegation. He should produce the concerned document and place it on the table of the House.

திரு. க. உசொ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு போசவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கோர்ட்டுக்கு லெட்டர் எழுதியதாக ஒத்துக்கொள்ள வில்லை. அது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆதாரத்தோடு சொல்லவேண்டும், இல்லை என்றால் அதை எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணவேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

THIRU G. R. EDMUND : The Chair is totally confused.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Chair is not at all confused and he is quite clear about it.

THIRU G. R. EDMUND : The Chair is totally confused. (Thiru V. Krishnamurthy rose)

திரு. க. உசொ. எட்மண்ட் : அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தான் சொன்னார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நீதிபதி அவர்களுக்கு அந்த வழக்கை மேற்கொண்டு நடத்த வேண்டாமென்று எழுதியிருக்கிறார்கள். . .

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் எட்மண்ட் அவர்கள் ஒரு சிறந்த வழக்கறிஞர். இப்போதும் வழக்குரைஞர் தொழில் நடத்தக்கூடியவர்கள். ஒரு அமைச்சரோ அல்லது சீப் செகரட்டரியோ அல்லது கலெக்டரோ நேரடியாக ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்குக் கூட டயரக்ட் செய்து உத்தரவு போட முடியாது. ஒரு வழக்கை வாபஸ் வாங்குவது என்றால், அது கொலை வழக்காக இருந்தாலும் சரி,

அல்லது திருட்டு வழக்காக இருந்தாலும் சரி எந்த வழக்காக இருந்தாலும் அதை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று முடிவு எடுத்தால் அந்த முடிவை அங்குள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அல்லது பப்ளிக் ப்ராஸிக்யூட்டருக்கு அனுப்புவது வழக்கம். அப்படித்தான் அனுப்பியிருப்பார்கள். ஆனால் எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறுவது உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். அதுதான் என்னுடைய பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: மேற்கொண்டு அதுபற்றிய விவாதத்தில் நான் இறங்கவில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER: We are on this particular aspect of the matter. The hon. Member should understand that we should not cast any aspersion on the judiciary. The allegation that the Collector has written a letter to the judicial officer is an aspersion on the judiciary. Therefore the hon. Member should make the position quite clear on this point . . . .

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: நீதிபதி அல்லது நீதித்துறையைப் பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை.

THIRU M. A. LATHEEF: We would like to know whether the Collector has addressed the court that the case should be withdrawn as per the direction of the Government and whether the judicial officer has acted upon that direction. The District Collector has no business to address the court . . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Let the hon. Member resume his seat. The hon. Member, THIRU Edmund should make the position clear.

THIRU G. R. EDMUND: It may be a direction or even a request. You may take it that he has made a request and not a direction.

MR. DEPUTY SPEAKER: If your assertion is right, we have to take a serious notice of it and we went to know whether it is correct or not.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கு ஆணை பிறப்பித்தார் என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த வழக்கை மேற்கொண்டு நடத்த வேண்டாமென்று எழுதியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

(Interruption) Shall we go to Tirunelveli ? Shall we go today? I stand by it. I am prepared to prove it.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : எப்படி ?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : நான் கண்ணால் கண்டதைச் சொல்கிறேன். உங்கள் ஆட்சியில் அப்படி நடக்கிறது.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, if the hon. Member stands by his word and undertakes to prove, the Chair must direct the judicial officer to send the document to the Speaker and it should be placed on the table of the House.

MR. DEPUTY SPEAKER : For the present, the speech of Thiru Edmund regarding the judicial officer and the Collector are expunged * from the records.

VOICES : No, no.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : The judiciary is not independent. Why should you expunge ?

MR. DEPUTY SPEAKER : I say it is for the present.

(கூச்சல், குழப்பம்)

MR. DEPUTY SPEAKER : I said 'for the present'.....

VOICES : No, no.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நீதிபதிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள், அதை நிரூபிக்க தான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன் என்று கூறியிருக்கிறார்கள் ஆகவே அவர்கள் அத்தகைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருப்பதாக அறிவித்த பிறகு அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்கத் தேவையில்லை என்பதைத் தங்களுக்கு பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

---

* இப்பொருள் 27—8—74-ம் தேதியன்று மீண்டும் பேரவையில் எழுப்பப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டதால், இப்பகுதிகளை 17—8—1974-ம் தேதிய நடவடிக்கைக் குறிப்பில் மீண்டும் சேர்க்கலாம் என பேரவைத் தலைவர் அளித்த ஆணைக்கிணங்க சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1974 ஆகஸ்ட் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுப்பதா எடுக்காமல் இருப்பதா என்பதைப் பற்றிய பிரச்னை அல்ல. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வாய் வார்த்தையாக அந்தமாதிரியான ஒரு கடிதம் எழுதியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு கடுமையான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லும்போது ஒரு போட்டோஸ்டெட் காப்பி கொடுத்து இந்தமாதிரி ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நல்லபடியாக இருந்திருக்கும். அதற்கு பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, அதை நிரூபிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு நானே அதை நிரூபிக்காவிட்டால் இந்தக் கடுமையான குற்றச்சாட்டு என்னவாகிறது என்பதைப்பற்றி அவையினர் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: போட்டோஸ்டெட் காப்பியை என்னால் ப்ரொட்யூஸ் பண்ண முடியாது. அந்த வழக்கு எப்.ஐ.ஆர். ஸ்டேஜில் இருக்கிறது, இன்னும் காலண்டர் கேஸ் ஆகவில்லை. நான் குற்றவாளியின் வழக்கறிஞராகவோ அல்லது ப்ராஸிக்யூஷன் வழக்கறிஞராகவோ இருந்தால்தான் காப்பி எடுக்கமுடியும். எனவே தலைவர் அவர்கள் கேட்பதை என்னால் கொடுக்க முடியாது. ஆனால் நான் சாட்டியுள்ள குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்கிறேன், அதற்கான பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஆதாரமில்லாமல் இத்தகைய கடுமையான குற்றச்சாட்டைச் சொல்வது தவறு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: நீதிமன்றத்திற்குச் செல்கிற வழக்குகளில் வாய்ஸ் வாங்க சட்டத்தில் ப்ரொவிஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வது, கலெக்டர் நீதிபதிக்கு ஒரு உத்தரவு இட்டு அல்லது கடிதம் எழுதி அல்லது ரிக்வஸ்ட் செய்து ஒரு கேஸை மேலே நடத்திடாதே என்று சொல்லியிருப்பார்களானால் அது பெரிய தவறு. சட்டப்படி ஒரு கலெக்டர் அப்படி செய்யவே முடியாது. அரசாங்கம் ஒரு வழக்கை வாபஸ் வாங்குவதற்கு உரிமை உண்டு. அந்த உரிமையை நாங்கள் எக்ஸர்சைஸ் செய்யும்போது அந்த

[திரு. செ. மாதவன்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

மாவட்டத்தில் பணியாற்றுகிற அரசாங்க வழக்குரைஞர் மூலம் நாம் அந்தக் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்கிறோம். தாக்கல் செய்து வாபஸ் வாங்குகிறோம். இந்த வழக்கு எப்.ஐ.ஆர் ஸ்டேஜில் இருக்கிறது என்றால் வாபஸ் வாங்கும் பிரச்னை எங்கே எழுகிறது? சார்ஜ் ஷீட் போட்ட பிறகுதான் அதைச் செய்ய வேண்டும். எப்.ஐ.ஆர். ஸ்டேஜில் இருந்தால் மெமோ தாக்கல் செய்தாலே நின்றுவிடும். ஆகவே, அதற்கு நீதிபதிக்கு ஒரு டைரக்ஷன் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. அப்படி ஒரு அவசியம் இல்லாதபோது எப்படி இம்மாதிரி ஒரு டயர்க்ஷன் வந்தது என்று கண்டுபிடிக்கமுடியவில்லை. எனவே கலெக்டர் ஒரு நீதிபதிக்கு உத்தரவு போடுகிறார் என்ற அந்த வார்த்தைகள் சட்டமன்றக் குறிப்பில் இருக்கவேண்டாம் என்று தான் நானும் கருதுகிறேன். வழக்கை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கலெக்டர் நீதிபதிக்கு எழுத முடியாது. அதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. சட்டப்படி அது முடியவே முடியாது. ப்ரொஸீஜர், வழக்கு போட்டு விட்டால், சார்ஜ் ஷீட் போட்டு விட்டால் அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டு வாபஸ் வாங்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், எப்.ஐ.ஆர். ஸ்டேஜ் என்றால் போலீஸ் தரப்பில் மெமோ போட்டுவிடுகிறோம். எனவே, நீதிபதிக்கு கலெக்டர் உத்தரவு போட்டதாக இந்த மன்றக் குறிப்பில் இருப்பது நல்லதல்ல, என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Mr. Deputy Speaker, I want to make a valid point of order for the consideration of the House. The hon. Member, Thiru Edmund while speaking about the document said that the Collector has filed it. It is impossible for him to bring the document here. Therefore, the Hon. Speaker or the Hon. Deputy Speaker could help the proceedings by summoning the document to be produced before him and till such time the document is produced, subject to the condition the document is summoned by the Speaker by an august body like this House can do it—there is no need to expunge what Mr. Edumnd has said.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: What is the guarantee that the document is there? Already it has leaked out . . . .

1974 ஆகஸ்ட் 17]

MR. DEPUTY SPEAKER: That is why I say this. The hon. Member has already made mention of it, in the belief perhaps that this document may not be summoned by the Assembly. Such possibility also is there. Therefore, I say in order to avoid any aspersion on the Judiciary in the proceedings, the particular portion of the speech should be expunged. That is my final order.

திரு. முனு ஆதி: எக்ஸ்பஞ்ச் செய்திருக்கிறீர்களா? இல்லையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணியாகிவிட்டது.

திரு. முனு ஆதி: சீப் மினிஸ்ட்டர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சீப் மினிஸ்ட்டர் அவர்கள் சொன்னால் என்ன? அதை நான் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்தாகிவிட்டது.

THIRU M. A. LATHEEF: Sir, I am on a different point of order. We would like to know what are the portions and observations of the hon. Member which had been expunged because if the other portions will stand in the record, it will be a part of the record. As the Hon. Chair had observed nothing should interfere with the course of justice. I would like to submit with all sense of responsibility and as a lawyer and officer of Court we are here to scrupulously safeguard the rights of the Hon. Court. We would like to know under what authority the Collector has asked the Judicial Officer. We would like to know that. We want that document to be placed before this House, for the perusal of the House.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member Thiru M. A. Latheef may understand that I appreciate the feelings of the hon. Member. That is why I have ordered expunction of that portion of the speech of the hon. Member which cast an aspersion on the judiciary—Even under Rule 67 (4) no Member has any right to make any remark or reflection on the conduct of Court of Justice. This is reflecting upon the Court of Justice. Therefore

all the portions which cast aspersion specifically or impliedly upon the conduct of Court of Justice are ordered to be expunged. That is my final order.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I want to know whether it amounts to casting aspersion on judiciary . . . .

THIRU J. JAMES: On a oint of order. தலைவரவர்களே, இப்போது இங்கே எழுந்துள்ள பிரச்னை மிகவும் முக்கியமான பிரச்னை என்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருக்கிறீர்கள்

MR. DEPUTY SPEAKER: Mr. James, I have given my final order. So please do not raise any point of order in this respect.

THIRU J. JAMES: On a point of order. தலைவரவர்களே இங்கே எழுந்துள்ள பிரச்னை மிகவும் முக்கியமான பிரச்னை என்பதைத் தாங்களும் அறிந்து இருக்கிறீர்கள். ஆகவேதான் அதனை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்யச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இங்கே இருக்கும் பிரச்னையானது, கலெக்டர் அவர்கள் மாஜிஸ்டிரேட் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதம் . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: You should not go on repeating the same subject on which I have given a final decision.

THIRU J. JAMES: I am not speaking about that.

MR. DEPUTY SPEAKER: Please do not repeat it. Please resume your seat.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: May I Crave your indulgence for a moment.

THIRU J. JAMES: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்; தலைவரவர்களே, இங்கே எழுந்துள்ள பிரச்னை மிகவும் முக்கிய மானது. ஆகவே, அது சம்பந்தமாக ஒன்று தலைவர் விசாரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அல்லது அந்தக் கலெக்டரை சம்மன் செய்யவேண்டும், அந்த ரிக்கார்டுகளை இந்த அவையில் வரவழைத்து, அதை விசாரித்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று தங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: From the member's speech we feel it is not casting aspersion on the judiciary. He never said anything like that. He said there was interference

1974 ஆகஸ்ட் 17] [Thirumathi T. N. Anandanayaki]

from the administration side. You must question the concerned persons from administration. It is not casting aspersion on the judiciary. You are deviating from the issue. The Hon. Minister has made the Collector do something which he ought not to do. We must question the officer on that. There is interference by the Ministry. You must take note of that.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Lady Member being a lawyer will also understand that contempt of court includes not only conduct of judiciary but also interference in judicial conduct. Therefore, I have ruled that it is casting reflection upon the conduct of Court of Justice. Please resume your seat. Let there be no points of order on this issue.

திரு. ஆலடி அருணா: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். எங்கள் கட்சியின் தூணைத் தலைவர் நீதிபதியைப் பற்றியோ, அல்லது நீதி மன்றத்தைப் பற்றியோ எந்த வார்த்தையும் சொல்லவில்லை. தவறுக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலையிட்டு இருக்கிறார் என்று தான் கூறினர். நீதிமன்றத்தைப் பற்றியோ, நீதிபதியைப் பற்றியோ சொல்லவில்லை. கலெக்டர் தவறுக தலையிட்டு இருக்கிறார். தலையிடுவது சட்டத்திற்கு விரோதமானது. கலெக்டருக்கு தலையிடுவதற்கு உரிமையில்லை. நியாயம் இல்லை. அதை கவனிக்காமல் கலெக்டர் இதிலே தலையிடுவதற்கு ப்ரோசிஜர் இல்லை, சட்டம் இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. சட்டத்திற்கு விரோதமாக, நியாயமான முறைக்கு விரோதமாக, முறையற்ற முறையில் கலெக்டர் தலையிட்டு இருக்கிறார். அதுதான் எங்கள் குற்றச்சாட்டு. நீதிமன்றத்தைப் பற்றி நாங்கள் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நீதிபதிக்கு எதிரானது என்று இங்கே விமர்சிக்கப்பட்டாலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலையிட்டு உத்தரவு அல்லது பரிந்துரை அனுப்பி வைத்தார், அதன்படி நீதிபதி நடந்து கொண்டார் என்று சொல்கிற காரணத்தால் இது நீதிமன்றத்தை பாதிக்கும் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் செய்தது குற்றம். அதை நீதிபதி ஏற்றுக்கொண்டார் என்று சொன்னால் நீதிபதி மீது மறைமுகமாக மாசு கற்பிக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் நிரூபிக்கிறேன் என்று ஒப்புக்கொண்ட காரணத்தால், அது நிரூபிக்கப்படுகிற வரையில் அதை சபை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

நடவடிக்கை குறிப்பில் ஏற்காமல், அதை நிரூபித்து விட்டால்—அதற்காக நானும் ஆதாரங்களைத் தேடிப்பார்த்து, அதை விசாரித்து நிரூபணம் ஆகிவிட்டால்—அதற்கேற்ற நடவடிக்கையை நிச்சயமாக அரசு எடுக்கும். அது நிரூபிக்கப்படுகிற வரையில், இதை குறிப்பில் ஏற்றவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Thiru Aladi Aruna rose.

MR. DEPUTY SPEAKER: Please resume your seat. You have not followed the speech of your Deputy Leader. He has said that the Collector had written to the Magistrate not to proceed with the trial and on account of that, the proceedings are pending for a long time.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, அடுத்தபடியாக சமீபத்தில் இங்கே நாடாளுமன்றத்திற்கு தேர்தல் நடைபெற்றது. அதில் வலம்புரி ஜான் அவர்கள் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார்கள். அந்தத் தேர்தலைப்பற்றி நான் எந்தக் கருத்தையும் சொல்லத் தயாராக இல்லை. காரணம் இப்போது அந்த வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது. அந்த வழக்கில் உள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. அது குறித்து விமர்சனம் செய்யத் தயாராக இல்லை, என்பதை தங்களுக்கு நான் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த வழக்கில் அவருக்கு 30 வயது முடிந்து இருக்கவேண்டும். . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Election petition is pending before High Court. So the matter is *sub-judice*.

THIRU G. R. EDMUND: I am not going into the merits of the case. 1946 ஆம் ஆண்டு அவர் பிறந்து இருக்கிறார் என்று. . .

MR. DEPUTY SPEAKER: No statement should be made which would influence the decision in that case.

THIRU G. R. EDMUND: I am not speaking about the case.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should know that this matter is *sub-judice*.

1974 ஆகஸ்ட் 17]

THIRU G. R. EDMUND: *தலைவரவர்களே, 1946 ஆம் ஆண்டுகளைச்சுத்தி கிராமத்திலே. . . (மணியடிக்கப்பட்டது)*

I am only speaking about some register, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER: Even, then, it will induence the decision in that case. The entire case rests upon the register. Nothing should be spoken which would influence the decision in that case. The matter is *sub-judice*.

Mr. Edumund, you have already taken one hour and 15 minutes. You may try to finish quickly.

திரு. க. உரை. எட்மண்ட்: தலைவரவர்களே, அடுத்து நம்முடைய தூணை மாளியக்கோரிக்கையிலே வரி விதிப்பின் கீழ் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சினிமா காட்சி வரி பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாட்டிலே எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு சாதாரண பொது மகனுக்கு மாலை நேரத்தில் பொழுதுபோக்க சிறந்த பொழுது போக்கு சினிமா காட்சி தான். இன்றைக்கு அது கூட பொதுமக்கள் பார்க்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிற்கு அதிலிருந்து பெரிய வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது. ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவற்றிற்கு நல்ல வருமானத்தை இது கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் நேற்று முன்தினத்திலிருந்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த வரியைப் போட்ட உடனேயே தமிழ்நாட்டில் உள்ள அத்தனை திரையரங்குகளும் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் இந்த நாட்டிற்கு எவ்வளவு நஷ்டம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். சினிமா காட்சி என்பது தங்க முட்டைகள் இடுகிற வாத்துக்குச் சமம். ஒவ்வொரு மாதமும், ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு முட்டை இட்டுக்கொண்டிருந்ததன் கழுத்தை அறுத்து, வயிற்றைக் கிறிப் பார்த்தாலும் அதனுள்ளே ஒரு முட்டை தான் இருக்கும், நிறைய முட்டைகள் எடுத்து விட முடியாது. அப்படிச் செய்ததால் இப்போது இழப்பு தினமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. குப்பல் ராமகிருஷ்ணன் எழுந்திருந்தார்.

(நண்பகல் 12-00)

[1974 ஆகஸ்ட் 17

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். எட்மண்ட் அவர்கள் இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துவிடுங்கள். ஏற்கனவே நீங்கள் 1¼ மணி நேரம் பேசியாகி விட்டது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: இன்னும் 15 நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன். For A.C. Theatres in the City of Madras, the present rate of tax including surcharge is Rs. 12.50 per show per day. For three shows at Rs. 37.50 per day, it comes to Rs. 1,125, for thirty days. இப்பொழுது இந்த வரி விதிப்பின் கீழ் முன்பு ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 1,125 வரி விதித்திருக்கிறார்கள் என்றால், இன்றைக்கு ரூ. 13,500 ஒரு மாதத்திற்கு தியேட்டர் முதலாளிகள் கட்டவேண்டும், ஏர்கண்டிஷன் தியேட்டர் முதலாளிகள். . .

திரு. இராம அரங்கண்ணல்: சினிமா கொட்டகைக்காரர்கள் தயாரிப்பாளர்களிடமிருந்து என்ன வாடகை வாங்குகிறார்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் கேட்பது, சினிமா தியேட்டர் காரர்கள் வாரம் ஒன்றுக்கு படத் தயாரிப்பாளர்களிடமிருந்தும், விநியோகஸ்தர்களிடமிருந்தும் வசூலிக்கும் வாடகை எவ்வளவு தெரியுமா என்று கேட்கிறார்கள்?

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: எவ்வளவு வாடகை வாங்கு கிறார்கள் என்று நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை.

திரு. கோவை செழியன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் ஒரு கருத்தை இங்கே சொன்னார்கள். நான் அந்தத் தொழிலில் ஈடு பட்டிருக்கிறேன் என்ற காரணத்தினால் தங்கள் மூலம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் தியேட்டர் சொந்தக் காரர்கள் வாடகை வாங்குவதற்குப் பதிலாக ஒரு மாதத்திற்கு இவ்வளவு ஷேர் என்கின்ற முறையில் டிஸ்டிரிபியூட்டர்களிடம் வாங்குவதற்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் இந்தப் பிரச்னையை மறு பரிசீலனை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1974 ஆகஸ்ட் 17]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி :- இதிலே இருந்து நண்பர் செழியன் போன்ற தயாரிப்பாளர்கள் தியேட்டர்காரர்களினுல் **எந்த** அளவுக்கு தொல்லைப் படுகிறார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. (ஆரவாரம்) திரு. எட்மண்ட் வாதத்திற்கு செழியன் அவர்களே நல்ல பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். தியேட்டர்களை மூடுகிறோம் என்று அறிவிப்பதற்கு முன்பே நிறைய நேரம் இருந்தது. ஆனால் உடனடியாக தியேட்டர்களை மூடிவிட்டார்கள். முதல் அமைச்சரைக் கலந்து பேச வேண்டுமென்கிறார்கள். ஆனால் ஏற்கனவே தியேட்டர்களை மூடிவிடுவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இரவோடு இரவாக முடிவெடுத்து அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கிடையில் என்னை சந்தித்திருக்கலாம். இருக்கிற கஷ்டங்களை என்னிடம் சொல்லியிருக்கலாம். இந்த வரியை ஏதாவது குறைக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கலாம். அப்படி எதுவும் செய்யாமல் தியேட்டர்களை மூடிவிட்டு என்னை சந்திக்க வந்தார்கள். என்னைக் கேட்டுக்கொண்டா தியேட்டர்களை மூடினீர்கள், தியேட்டர்களை திறந்த பிறகு வந்து சந்தியுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : மூடியே இருக்கட்டும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தியேட்டர் உரிமையாளர்கள் எவ்வளவு வாடகை வாங்குகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் ஆராய இல்லை. என்னுடைய வாதமெல்லாம் ஒரு மாதத்திற்கு. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : செழியன் அவர்கள் சொன்னது மிகுந்த கருத்துள்ள, சத்துள்ள வாதம். சாதாரணமாக ஒரு படத்தை வெளியிட்டால், சென்னையில் வெளியிட்டால் தியேட்டர்காரர் முன்பெல்லாம் அந்தப் படத்துக்கு ஆகின்ற வசூலில் எத்தனை சதவிகிதம் தியேட்டர் சொந்தக்காரர்களுக்கு, எத்தனை சதவிகிதம் விநியோகஸ்தர்களுக்கு என்ற முறையில் கொடுத்ததிலை நீண்ட நாள் படத்தை ஓட்ட முடிந்தது. இப்பொழுதெல்லாம் பெரிய நடிகர்கள் நடிக்கக்கூடிய 100 நாள் ஓடக்கூடிய படங்களாக எல்லாப் படங்களுமே இருப்பதில்லை. சாதாரணமாக சிறிய நடிகர்கள் நடிக்கின்ற படங்கள் பல வெள்ளி வருகின்றன. ஆகையினால் வாரம் ஒன்றுக்கு ரூ. 7,000, 8,000 என்று பிக்ஸட் டெபாஸிட் போல ரூ. 10,000 கூட கேட்கிறார்கள் தியேட்டர் சொந்தக்காரர்கள். அது மாத்திரமல்லாமல் போலீஸ் பாதுகாப்பு, வருகிற போலீஸ்காரர்களுக்கு சாப்பாட்டுச் செலவு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

இவைகளையும் பட விநியோகஸ்தர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். சென்னையிலிருக்கிற தியேட்டர்காரர்கள் எற்கனவே இருந்த சதவிகிதத்தை மாற்றி வாராவாரம் ரூ. 10,000, 12,000, ரூ. 8,000 என்று வாடகை வாங்குகிறபொழுது சென்னை தியேட்டர்காரர்களுக்கு இது பெரியது இல்லே. செழியன் அவர்கள் இதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய ஒத்துக்கொள்வார்களா என்று கேட்டார்கள். மறு பரிசீலனை செய்வதோ, பேசுவதோ எல்லாம் தியேட்டர்களையும் திறந்த பிறகு தான்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 1,125 வரி விதித்துவிட்டு இப்பொழுது திடீரென்று ரூ. 13,500 என்று நீங்கள் உயர்த்திவிட்டீர்கள். தியேட்டர் சொந்தக்காரர்கள் தியேட்டர்களை மூடி மூன்று நாளாகிவிட்டது. எங்களுக்கு அல்லவா சங்கடமாக இருக்கிறது. மாலை நேரத்தில் சினிமா பார்க்கலாம் என்றால் முடியவில்லை.

இன்னொன்று, தமிழர் பாதுகாப்புப் படையைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவர்கள் எவ்வளவு பெரிய கொடுமைகளைச் செய்கிறார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும் தமிழர் பாதுகாப்புப் படை நாட்டில் ஏதாவது நல்ல காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறார்களா என்றால், செய்கின்ற காரியங்கள் எல்லாம் கடைகளை கொள்ளை அடிப்பது, சூரையாடுவது, அடிப்பது, பிடிப்பது, மிதிப்பது என்று இப்படிப்பட்ட காரியங்களை யெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் தமிழர் பாதுகாப்புப் படையினர். நீங்கள் அதன் மீது ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்களா? தமிழர் பாதுகாப்புப் படையினர்களை யாரையாவது நீங்கள் கைது செய்திருக்கிறீர்களா, கைது செய்து இதுவரைக்கும் வழக்குப் பதிவு செய்திருக்கிறீர்களா? அப்படி எந்தவழக்கும் பதிவு செய்ததாகத் தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு அவர்களைக் கூட தூண்டிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

கடைசியாக ஒன்றை மாத்திரம் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே நம் முடைய ஆளும் கட்சியை சார்ந்தவர்கள் சமீபத்தில் பெரிய கண்டனக் குரலை எழுப்பினார்கள், கச்சத்தீவு பிரச்சனையில் நம்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

முடைய இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஒரு பெரிய தவறான முடிவை எடுத்துவிட்டார்கள்: கச்சத் தீவு தமிழ் நாட்டிற்குச் சொந்தமானது, தமிழருக்குச் சொந்தமான இடம், இதைக் கொண்டு இலங்கை அரசுக்குக் கொடுப்பதா என்று பெரிய ஆர்ப்பாட்ட கண்டனக் கூட்டங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இது முதலைக் கண்ணீர் வடிப்பது போல் இருக்கிறதே தவிர, ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற அமைச்சர்கள், குறிப்பாக நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அதைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. முதலில் சொன்னார்கள், என்னைக் கலந்தே பேசவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ராஜ்ய சபையில் வெளி நாட்டு விவகார அமைச்சர் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்கின்ற நேரத்தில் சொன்னார்: 'நான் உங்களுடைய முதல் அமைச்சரோடு இதைப்பற்றி கலந்து பேசித் தான் ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன்' என்றார். வெளிநாட்டு விவகார அமைச்சர் அப்படி சொன்னதற்குப் பின்னாலே தான் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'இரண்டு நிமிடம் பேசினேன்' என்று சொன்னார். இப்பொழுது நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம் இந்தப் பிரச்சனையில் வெளி விவகார அமைச்சர் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரோடு பேசும்பொழுது இதில் ஒரு வாதம், பிரதிவாதம் ஏற்பட்டு, மாறுபட்ட கருத்துக்கள் ஏற்பட்டு, 'கச்சதீவை நான் இலங்கைக்கு கொடுக்க சம்மதிக்க மாட்டேன்' என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவரிடம் பதில் கொடுத்தார்களா? அந்த இரண்டு நிமிடப் பேச்சில் இதையெல்லாம் பற்றி பேசினார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் ஒவ்வொரு முறையும் இலங்கை, இந்தியா இவைகளுக்கு இடையேயுள்ள கச்சத் தீவு பிரச்சனையைப் பற்றி டெல்லியில் பிரதமரோடு பேசியபோதும் கேவல் சிங் போன்ற அதிகாரிகளோடு பேசியபோதும் அதைப் பற்றி நிருபர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே கலந்து பேசவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சுவரன்சிங் அவர்கள் ராஜ்ய சபையில் கலந்து பேசியதாகக் கூறினபொழுது, உறுப்பினர் குறுக்கிட்டு கேட்கிறார். கலந்து பேசியிருக்கலாம், ஆனால் அதற்கு தமிழகம் சம்மதித்ததா என்று கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு சுவரன்சிங் அவர்கள் தந்திரமாக பதில் சொல்லியிருக்கிறார். 'நீங்கள் கேட்பது கலந்து பேசப்பட்டதா என்று தான்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

அவ்வளவு தான் சொல்ல முடியும்' என்று தான் பதில் அளித்திருக்கிறார். தமிழக அரசு சம்மதிக்கவில்லை என்பதையும் அவர் சொல்லவில்லை, சம்மதித்தது என்றும் சொல்லவில்லை. தந்திரமாகப் பேசி தப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார். கலந்து பேசியதாகச் சொன்னதை மறுக்கவில்லை. சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தில் கூட இதைப் பற்றி பேசப்பட்டது. நான் அதை மறுப்பதற்கு விரும்பவில்லை. மறைக்கவும் தேவையில்லை. நடந்தது என்ன வென்றால் ராஜ்ய சபையில் சொன்னது, கலந்து பேசியது உண்மை தான், ஆனால் தமிழக அரசு அதற்கு சம்மதம் தந்ததா என்று கேட்டதற்கு கலந்து பேசியதை மட்டும் ஒத்துக்கொண்டு, மற்ற வற்றைப் பற்றி பதில் சொல்ல விரும்பவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கச்சத் தீவு பற்றிய தீர்மானம் வரும்பொழுது இதைப்பற்றி பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. க. உ. ரோ. எட்மண்ட்: வெளி விவகார அமைச்சர் கலந்து பேசியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். பத்திரிகைக்கும் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: வெளி விவகார அமைச்சர் கலந்து பேசினர் என்று சொல்வது தவறு. வெளி விவகார அமைச்சரை நான் ஒரு விருந்தில் டெல்லியில் சந்தித் தேன். பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் வீட்டில் நடத்திய ஒரு விருந்தில் சந்தித்தேன். எல்லா முதல் அமைச்சர்களுக்கும் என். டி. ஆர். கூட்டத்தின் பொழுது நடத்தப்படுகிற விருந்து அது. அவர் என் பக்கம் வந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார். கையில் தட்டோடு நின்றுகொண்டு பேசினர். கேவல் சிங்கை சந்தித் தீர்களா என்று கேட்டார். சந்தித்தேன் என்று சொன்னேன். தமிழர்களுக்கு மாறுபட்ட எந்த ஒரு முடிவையும் எடுக்காதீர்கள் என்று சொன்னேன். அவ்வளவு தான் பேச்சு வார்த்தை.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: ஒவ்வொரு வருடம் மார்ச் மாதத்தில் கச்சத் தீவில் கிருஸ்துவர்கள் புனித அந்தோனியார் திருவிழா நடத்துகிறார்கள். இந்தத் திருவிழாவிற்கு இலங்கையி லிருந்தும் பக்தர்கள் வருகிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் பக்தர்கள் போகிறார்கள். திருவிழா நடைபெறுகின்றபொழுது

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

மத்திய அரசு தன்னுடைய கப்பல் படையை அனுப்பி வைக்கிறது, ராணுவத்தை அனுப்பிவைக்கிறது. அதைப்போல சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு இலங்கை நாட்டிலிருந்தும், தமிழ் நாட்டிலிருந்தும் காவல் துறையினர் திருவிழாவின் போது அங்கே போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் நம்முடைய போலீஸாரும் கச்சத் தீவில் திருவிழா நடைபெறுகின்ற காலத்தில் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் திருவிழா நடைபெற்ற காலத்தில் எதற்காக போலீஸாரை அங்கே அனுப்பவில்லை என்பதில் தான் எங்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்தக் கருத்துக்களை நீங்கள் பரிமாறிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் தமிழக மக்களுடைய எண்ணத்திற்கு விரோதமாக, அவர்களுக்கு விரோதமாக எந்தவிதமான முடிவும் எடுத்துவிடாதீர்கள் என்று கூட அறிவுரை கூறியதாகச் சொன்னார். அத்தனை பொறுப்போடு சொன்ன மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வழக்கமாக ஆண்டு தோறும் கச்சத் தீவுக்கு போலீஸ் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தாலும், இந்த ஆண்டு காவல் துறையினரை கச்சத்தீவில் திருவிழா நடந்தபொழுது ஏன் அனுப்பவில்லை என்பதை பார்க்கும்பொழுது எனக்கு சந்தேகம் இன்னும் வலுக்கிறது. ஏற்கெனவே நீங்கள் மத்திய சர்க்காரோடு பேசியிருப்பதாக ஏதோ சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேச்சு நடக்கின்றபோது, கச்சத் தீவை இலங்கைக்குக் கொடுத்துவிட்டோம்; அது நமக்கு இருந்தால் அதனால் என்ன உபயோகம் இருக்கப்போகிறது; அதனால் நீங்கள் சும்மா இருந்துவிடுங்கள் என்று கூட சொல்லியிருக்கலாம் அல்லது உங்களுக்கு உத்தரவிட்டிருக்கலாம். அதனால் நம்முடைய போலீஸ் துறையினர் கச்சத் தீவுக்கு போகக்கூடாது என்று நீங்கள் நிறுத்தியிருக்கலாம் என்று எங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற சந்தேகத்தில் நியாயம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் பொறுமையாக எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு கச்சத் தீவை இன்றைக்கு இழந்திருக்கிறோம் என்றால் அதற்குக் கூட காரணம் இந்த ஆட்சி தான் என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

உங்களால் உணவுப் பிரச்சனையை சமாளிக்க முடியவில்லை; சமாளிக்கவும் முடியாது. நேற்று ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் யாரோ பேசினார்கள் வீராசாமி அவர்கள் என்று கருதுகிறேன்,

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்] [1974 ஆகஸ்ட் 17

2½ மாதம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்; விலை இறங்கிவிடும் என்று சொன்னார்கள். எப்படி விலை இறங்கும் என்று எனக்குத் தெரிய வில்லை; சந்தேகம் இருக்கிறது. எரியிருக்கும் விலை குறையாது. ஏழை எளிய மக்களின் கண்களிலே வழிந்துகொண்டிருக்கும் கண்ணீரை உங்களால் துடைக்க முடியாது. இருக்கின்ற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு உங்களால் இந்த நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற பதுக்கலை, கள்ளக்கடத்தலை தடுக்க முடியவில்லை. இந்த தமிழ்நாட்டின் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கின்ற நீங்கள், அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற நீங்கள் இவற்றையெல்லாம் செய்யவில்லை. உங்களால் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த ஆட்சியை விட்டு விலகி, வெளியே வந்துவிடுங்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எதிர்க்கட்சிகளின் சார்பில் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இந்த நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகின்ற போது, உணவுப் பிரச்சனைப் பற்றிய விளக்கங்களை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் கொள்கைகளை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு கண்டிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஒரே மாதிரியாகக் கண்டித்திருக்கிறார்கள்.

உணவுப் பிரச்சனையில் தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகளையும் அதற்கான விளக்கங்களையும் மத்திய அரசின் முரண்பாடான கொள்கைகளையும் அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட கஷ்டங்களையும் பற்றி ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும், இன்னும் மற்ற முஸ்லீம் லீக் கட்சி உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் பதில் விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் மொத்தமாக என்னை விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் விளக்கம் அளித்த பின்னால் மாண்புமிகு மூதலமைச்சரவர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் 11¼ மணிக்கு முடிக்க வேண்டிய எட்மண்ட் அவர்கள் 12¼ மணிக்குத்தான் முடித்திருக்கிறார்கள். எனக்கு இருக்கின்ற நோம்—எந்த பிரச்சனை வந்தாலும் நான் கடைசியில் தான் விளக்கமளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்னதான் வேகமாகப்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

பேசினாலும் முழு விளக்கமும் அளிப்பதற்கு நேரம் போதாமலிருக்கிறது. அதனால்தான் நேற்று மேல்சபையில் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேலாக இந்த உணவுப் பிரச்சனையைக் குறித்து விளக்கம் அளித்திருக்கிறேன்.

இங்கே உணவுப் பிரச்சனையைக் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசிய கருத்துக்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசிய குற்றச்சாட்டுக்களையும் பொறுமையாக உட்கார்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் எல்லாம் எந்த வகையிலே குற்றச்சாட்டுக்களைத் தெரிவித்தாலும், தெரிந்த விபரங்களை மறைத்துக்கொண்டு வேண்டுமென்றே குற்றச்சாட்டுக்களை தெரிவித்தாலும் தயவுசெய்து இனிமேலாவது நான் சொல்லும் விளக்கங்களை பொறுமையோடு கேட்டு, உள்ள நிலைமைகளைப் புரிந்து, நியாய உணர்வுகளை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் விளக்கங்களைச் சொல்லும்போது, இப்போது பொறுப்பிலிருந்துகொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கின்ற ஒருவர் என்று என்னை எண்ணுமல், நீங்கள் எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலேதான் இருக்கிறீர்கள்; இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே தொடர்ந்து ஒரு நல்லாட்சி நடைபெற வேண்டும் என்று எண்ணுகின்ற மக்களாக இருக்கிறீர்கள்; யார் அமைச்சரவையிலே இருந்தாலும் சரி, மக்களுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்; அந்த மக்களிலே ஒருவனாக என்னையும் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். யார் பொறுப்பிலே இருந்தாலும் இந்தமாதிரியான சில நேரங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வரத்தான் செய்யும் என்பதை நீங்கள் சுவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்து, என்னுடைய விளக்கங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கொள்கைகளை அடிக்கடி இந்த அரசு மாற்றுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதற்கும் எடுத்துக்கொண்டாலும் எந்த மாநிலத்திலும் உணவுப் பிரச்சனையில் ஒரு தெளிவான கொள்கை வகுக்கப்பட்டதில்லை. இருக்கின்ற நிலைமைகளை உத்தேசித்து கொள்கைகளை மாற்றுகிறார்கள். இப்போது கூட இந்திய பிரதம அமைச்சர் வெளிநாட்டிலிருந்து உணவுப் பொருட்களைப் பெற வேண்டும் அதை மக்களுக்கு எந்தவகையிலே

[திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு சர்வ கட்சி கூட்டம் ஒன்றை கூட்ட இருக்கிறார்கள். நானும் இந்தியாவிலிருந்துதான் பேசுகிறேன்; இந்திய நாட்டின் ஒரு பகுதியாகிய தமிழ் நாட்டில் இருந்துதான் பேசுகிறேன். அப்படி இருந்தாலும், இங்கே பிரச்சனைகள் பல வந்தால், கஷ்டமான பிரச்சனைகளைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தால், இந்த அவையிலே எங்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் வரும்போது மட்டும் தமிழ் நாட்டை இந்தியாவிலிருந்து நீக்கி, ஒரு சுயாட்சி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். மற்ற நேரங்களில் எல்லாம் இந்தியாவின் ஒரு பாகம்தானே தமிழ் நாடு என்று பேசுகிறார்கள். மத்தியில் இருக்கின்ற மூரண்பாடான கொள்கைகளால்தான் இத்தகையப் பிரச்சனைகள் வருகின்றன என்று நாம் சொன்னால் அது பொருத்தமல்ல; அப்படிப் பேசக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் சொல்கிறேன். இந்திய நாட்டிலே மத்திய உணவு அமைச்சர் ஒருவர் இருக்கிறார். நம்முடைய பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய உணவுக் கொள்கையை பல கூட்டங்களைக் கூட்டி, அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டில்லியிலே அப்படி கூட்டம் கூடி, அடிக்கடி கொள்கைகளை மாற்றி அமைப்பது டில்லிக்கு மட்டுமல்ல; தமிழ் நாட்டுக்கும் சேர்த்துதான் அங்கே பேசுகிறார்கள். இதற்கு முன்னாலும் பல சந்தர்ப்பங்களில் அகில இந்தியாவிலும் இருக்கிற உணவு அமைச்சர்களை எல்லாம் கூப்பிட்டு பேசியிருக்கிறார்கள். அவ்வப்போது தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற கஷ்டங்களை எல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறோம். அப்படி இருந்தபோதிலும் தமிழ் நாட்டில் தான் அடிக்கடி கொள்கையை மாற்றிவிட்டமாதிரி இங்கே குற்றஞ்சாட்டினார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் அரிசி உற்பத்தியாவது—சாதாரணமாக தென்னாற்காடு, வடாற்காடு மாவட்டங்களில் செப்டம்பர் மாத இறுதியில். தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் அக்டோபர் மாதம் தொடங்கும், மதுரை, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் தொடங்கும். மற்ற மாவட்டங்களில் கிணற்றுப் பாசனம் அதிகமாக இருப்பதால் எப்போது வேண்டுமானாலும் இருக்கும்.

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

பொதுவாக, செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதங்களில் அறுவடை தொடங்குகிறது. ஆகவே, அந்த நேரங்களில் விலை குறையும். அறுவடை காலங்களில் நெல் மட்டுமல்ல, கேழ்வரகு ஆனாலும் அல்லது மனிதனுக்கு அதிகமாகத் தேவைப்படாத பொருட்களாக இருந்தாலும், எந்தப் பொருளுமே விலை குறையத்தான் செய்யும். அறுவடைக் காலங்களைப் பார்த்து, எந்த எந்த

(பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாவட்டங்களிலிருந்து எந்த எந்த மாதங்களில் தானியங்கள் அறுவடைக்கு வரும் என்று பார்த்து, ஒரு கணக்கு நிர்ணயித்து கொள்முதல் செய்கிறோம்.

யாரோ ஒருவர் இது துக்ளக் ராஜியம் என்று சொன்னார்—அந்தமாதிரியாக நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. 1970-இல் இருந்தே இந்தப் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து பார்த்து அவ்வப்போது இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கேற்ப கொள்கைகளை வகுத்து வருகிறோம். அந்த முறையில்தான் 1974 ஆம் ஆண்டிலும் கிட்டத்தட்ட எங்கள் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. உணவு செயலாளர் நம்முடைய மாநிலத்தில் கொள்கைகளை செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். சில விபரங்களை மட்டும் உறுப்பினர்களின் தகவலுக்காக தருகிறேன். தஞ்சையைப் பொறுத்தமட்டில் 24—1—1970-இல் 550 சதவிகிதம் லெவி போட்டுவிட்டு, 16—9—1970-இல் எடுத்திருக்கிறோம். 1—1—1971-இல் 15 சதவிகிதம் லெவி போட்டுவிட்டு, 15—8—1971-இல் எடுத்திருக்கிறோம். பின்னர் 1ற்—8—1971-இல் 25 சதவிகிதம் லெவி போட்டுவிட்டு 6—10—1971-இல் எடுத்திருக்கிறோம். அதன் பின்னால் 5—11—1971-இல் போட்டுவிட்டு, 14—8—1972-இல் எடுத்திருக்கிறோம். 18—1—1973-இல் 20 சதவிகிதம் லெவி போட்டுவிட்டு 25—5—1973-இல் எடுத்திருக்கிறோம். 26—5—1973-இல் 25 சதவிகிதம் லெவி போட்டுவிட்டு 17—8—1973-இல் எடுத்திருக்கிறோம். 18—8—1973-இல் 33-1/3 சதவிகிதம் லெவி போட்டுவிட்டு 6—10—1973-இல் எடுத்திருக்கிறோம். மேலும் 15—12—1973-இல் மீண்டும் லெவி போட்டிருக்கிறோம்.

இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாங்கள் அவ்வப்போது நிலவுகின்ற முறைகளை அனுசரித்து நடைமுறைகளை வகுத்துச் செயல் படுத்தியிருக்கிறோம். இதுபோன்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும்

[திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

இருக்கிறது. அதையெல்லாம் படிப்பதாக இருந்தால் நேரம் போதாது. ஆகவே, இதோடு நிறுத்தி விடுகிறேன். இந்த விபரங்களை எல்லாம் பலமுறை நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். மேற்கொண்டும் இந்த ஆண்டில் குறுவை அறுவடை ஆகும்போது லெவி போட தயாராக இருக்கிறோம்.

தஞ்சை, தென் ஆற்காடு, சென்னை, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தருமபுரி, சேலம், திருச்சி மாவட்டத்தில் காவிரிக்கு வடக்கேயுள்ள வட்டங்கள் அடங்கிய பெரும்பகுதி, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏற்கனவே உள்ளபடி விளவங்கோடு வட்டமும் கல்குளம் வட்டத்தில் 9 கிராமங்கள் ஒரு பகுதியாகவும் எஞ்சியுள்ளது ஒரு பகுதியாகவும்; திருச்சி மாவட்டத்தில் காவிரிக்கு தென்புறமுள்ள வட்டங்கள், ராமநாதபுரம், கேரள எல்லையை ஒட்டியுள்ள வட்டங்கள் தவிர நீலகிரி, கோவை, மதுரை, திருநெல்வேலி அடங்கிய பெரும்பகுதிகள் என்று 1974-ம் ஆண்டில் நெல், அரிசி போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டுக்குப் பிரித்து வைத்திருக்கிறோம்.

இப்படி நாங்கள் போட்டிருக்கிற நேரத்தில் திடீரென்று— நீங்கள் எல்லாம் பத்திரிகையில் பார்த்திருப்பீர்கள்—டெல்லியிலிருந்து பிப்ரவரி மாதத்தில் ஒரு செய்தி வந்தது. சிறுதானியங்களுக்கு இருக்கிற கட்டுப்பாட்டை அகற்றி இந்தியா முழுவதிலும் அது எங்கிருந்து எங்கு வேண்டுமானாலும் போகலாம் என்கிற உத்தரவைப் போடப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அதன் காரணமாக சிறு தானியங்களின் விலை 20, 30 ரூபாய்க்கு மேல் அதிகமாகிவிட்டது. உடனே அதிகாரிகளை அழைத்து வைத்துப் பேசினோம். சிறு தானியங்களின் விலையேற்றத்தின் காரணமாக வடாற்காடு, செங்கல்பட்டு, சேலம் போன்ற பகுதிகளில் திடீரென்று அரிசி விலையும் ஏற ஆரம்பித்துவிட்டதே, விலையேற்றத்தை எப்படித் தடுத்து நிறுத்துவது என்று ஆலோசித்தோம்.

அதன் காரணமாகத்தான் நமது மாநிலத்தை 19 மண்டலங்களாக ஆக்கி—தஞ்சை மாவட்டத்தில் 40 சதவிகிதம் லெவியைக் கொண்டு வந்தோம். 6-3-74 இல் மத்திய சர்க்கார் ஒரு மாநிலத்தில் இருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்குச் செல்கிற

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னே. ப. நாராயணசாமி]

கட்டுப்பாட்டை--சிறு தானியங்களைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்து விட்டார்கள். 40 என்று விற்றுக்கொண்டிருந்த சிறு தானியங்கள் 50, 60 என்று ஆகிவிட்டது.

மத்திய சர்க்காருக்கு நாங்கள் ஏற்கனவே வேண்டுகோள் அனுப்பியிருக்கிறோம். சிறு தானியங்களுக்கு இருக்கிற கட்டுப்பாட்டை எடுக்கக்கூடாது. இந்த மாநிலத்தில் சில இடங்களில் 40 சதவிகிதம் அல்ல—50 சதவிகிதம் அளவுக்குச் சூட்—சிறு தானியங்களையே சாப்பிடுகிற மக்கள் இருக்கிறார்கள்—கட்டுப்பாடு இருக்கட்டும், நாங்கள் உங்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமோ அதைக் கொள்முதல் செய்து கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் முன்னதாகவே சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்கள் 4—3—1974-இல் கட்டுப்பாட்டை அகில இந்திய ரீதியில் எடுத்து விட்டார்கள். 16-3-74 அன்று டெல்லிக்குச் சென்றோம். எங்களுடன் உணவுத் துறை செயலாளர் வந்திருந்தார்—சீப் செக்ரடரி வந்திருந்தார். அப்போதும் வற்புறுத்திச் சொன்னோம். "எங்கள் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலுமாவது கட்டுப்பாடு நீடிக்க உத்தரவு கொடுங்கள். நாங்கள் எங்கள் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாவதைக் கொள்முதல் செய்து—பற்றுக்குறை உள்ள எந்த மாநிலத்திற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களோ அங்கே அனுப்பத் தயார்—எங்களுடைய தேவைக்குப் போக பாக்கியுள்ளதை நீங்கள் அனுப்பச் சொல்கிற இடத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறோம்," என்றெல்லாம் வற்புறுத்தினோம்.

அவர்கள் சொன்னது எல்லாம்—இந்தியா முழுவதற்கும் ஒரே கொள்கை தான்—நீங்கள் குஜராத்தில் நடந்ததைப் பாருங்கள், ஒரு பக்கம் பட்டினி—ஒரு பக்கம் துப்பாக்கிச் சூடு என்கிறபோது வளமான பகுதியில் உள்ள நீங்கள் மட்டும் தனியாக இருக்க முடியுமா என்றார்கள். இவர்கள் ஏதோ எங்கும் ஒன்றும் நடக்கவில்லைபோலச் சொல்கிறார்கள்.

நாங்கள் மத்திய அமைச்சர் சிண்டே அவர்களிடம் அவர்களை வீட்டில் மறுநாள் சந்தித்துப் பேச ஒரு மணி கேட்டோம். அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டார்கள். அவர்களோடு ஒரு மணி நேரம் பேசினோம். இங்குள்ள நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லி—கடைசியாக—கட்டுப்பாட்டை எடுப்பது என்றால் நம்முடைய

[திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

மாநிலத் தேவைக்கான 25 சதவிகிதம் லெவியையாவது நாங்கள் விதித்துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். எழுத்து மூலமே கொடுத்தோம். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆண்டு விளைவு குறைவாக இருக்கிறது. வடாற்காடு, தென்னற்காடு, செங்கல்பட்டு போன்ற மாவட்டங்களில் நவரை 3½ லட்சம் ஏக்கராவில் பயிரிடுவார்கள். இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சத்து அறுபதாயிரம் ஏக்கராவில்தான் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் சரியாக வருமா என்கிற சந்தேகம் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் சிறு தானியங்களுக்குள்ள கட்டுப்பாட்டை எடுத்திருப்பதால் எங்கள் மாநிலத்தில் உணவு நிலைமை மிகவும் பாதிக்கப்படும் என்றெல்லாம் விளக்கிச் சொல்லி எவ்வளவு கேட்க வேண்டுமோ அவ்வளவு கேட்டோம்.

அப்போதும் கூட அவர்கள் சொன்னது குஜராத்தின் நிலைமையைப் பாருங்கள், இந்தியா ஒரே நாடு என்கிறபோது இந்தியாவின் ஒரு பகுதி சுபீட்சமாக இருப்பது இன்னொரு பகுதி பட்டினி காரணமாக—துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெறுவது என்றால் நீங்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொண்டாலும் மற்றவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்களே என்றார்கள்.

அப்போதும் சிண்டே அவர்களிடம்—எங்களுடைய மாநில மக்களின் தேவைக்கான 25 சதவிகிதம் லெவி கொள்முதல் செய்து கொள்ளவாவது அனுமதிக்க வேண்டுமென்று எழுதிக் கொடுத்தோம். அவர்கள் பிரதமரிடம் சொல்லி தாளே அதற்கு அனுமதி பெற்றுத்தர முயற்சி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதிக நம்பிக்கையோடு நாங்கள் தமிழ் நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்தாலும் கூட நாங்கள் திரும்பிய சில நாட்களுக்குள்ளாகவே இந்த வேண்டுகோள் நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டதாகக் கடிதம் வந்து விட்டது. இதுதான் நிலைமை.

திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். சிறு தானியங்களின் விலை ஏறியது உண்மை. ஆனால், அரிசியை அது பாதிக்காது என்றார்கள். ஏன் பாதிக்காது?

நாங்கள் தவரம் பருப்பு சாப்பிடுகிறோம். எங்கள் வீட்டில் வேலை செய்கிறவர்கள்—சாதாரண வருமானம் உள்ளவர்கள்—கூலி வேலை செய்பவர்கள்—அவர்கள் சாம்பார் வைத்துச் சாப்பிட

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

விரும்பினால் பயிறு வாங்கி அதைச் சாம்பார் வைத்துச் சாப்பிடுவார்கள். துவரம் பருப்பு 1 ரூபாய் என்றால் அப்போது பயிறு நாலணா—எட்டணா இருக்கும். (திருமதி த. ந. அவந்தநாயகி குறுக்கீடு.) இது உங்கள் ஆட்சியில்தான். அதை ஏன் ஒத்துக் கொள்ளமாட்டேன் என்கிறீர்கள். மத்தியிலே உங்கள் ஆட்சி தானே.

தமிழ் நாட்டின் கஷ்டம் நீங்கள் எல்லாம் இப்படிப் பேசுகிறீர்கள். நான் இருக்கிற உண்மையான நிலவரத்தைச் சொல்கிறேன். துவரம் பருப்பு 1 ரூபாய் என்கிறபோது பயிறு நாலணா—எட்டணாவாக இருந்தால் பயிறு போட்டு சாம்பார் வைத்துச் சாப்பிடுவார்கள். பயிறு விலையே 14 அணா 90 பைசா என்கிறபோது அவர்களும் துவரம் பருப்பு போட்டு சாம்பார் வைப்பார்கள். அப்படி சிறு தானியங்களின் விலை ஏறிவிட்டது என்றால் அரிசி விலை அப்படியே இருக்குமா? சென்ற ஆண்டு இதே நேரத்தில் சிறு தானியங்களின் விலை இறங்கிவிட்டது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களே வந்து சொன்னார்கள். நானே 80 ரூபாய் என ஒரு விலையை நிர்ணயித்து தமிழ் நாடு விற்பனைச் சங்கத்தின் சார்பாக அவற்றை வாங்கச் சொன்னேன். சென்ற ஆண்டு நிலைமை அது. நாங்களே ரூ. 80 என்று கொள்முதல் செய்தோம். இதுதான் உண்மை. இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? 80 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்ட சோளம் இன்றைக்கு 200 ரூபாய். (திரு. ஆலடி அருணா குறுக்கீடு.) தஞ்சையிலே 57 கிலோ ஒரு மூட்டை என்பார்கள். ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு கணக்கு. என்னவோ விலை அதிகமாகி இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12.30)

திரு. ஆலடி அருணா எழுந்தார்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தயவுசெய்து நான் பேசிவிடுகிறேன். பிறகு நீங்கள் பேசலாம். மொத்தமாக எல்லாவற்றையும் பிறகு சொல்லலாம்.

திரு. ஆலடி அருணா: ஒரு சின்ன சந்தேகம். அமைச்சரவர்கள் சிறு தானியங்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியதால் மாநில அளவில் விலை ஏறிவிட்டது என்று கூறினார்கள். அந்த வாதத்தை ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியதை

[திரு. ஆலடி அருணா] [1974 ஆகஸ்ட் 17

எதிர்த்து, இந்த மாநில சர்க்கார் என்ன தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்தது? கடந்த ஆண்டு 15 இலட்சம் டன் சிறு தானியங்கள் இருந்தது என்று சொன்னார்கள். நாங்களாகவே மொத்தமாக, ப்ரொக்யூர் பண்ணி, நாங்களாகவே மத்திய அரசுக்குத் தேவையானதைத் தந்துவிடுகிறோம், நீங்கள் கட்டுப்பாட்டை நீக்கி விடாதீர்கள் என்று மத்திய அரசிடம் கூறி, கட்டுப்பாட்டை எதிர்த்துப் போராடினார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதையெல்லாம் இப்பொழுது சொன்னார்கள். அவர்கள் மந்திரியான பிறகு என்னென்ன செய்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: இதை நீக்கியதற்காகப் போராடினீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். அதைப் பற்றிய விளக்கங்களைச் சட்டமன்றத்தில் அருணா அவர்களே, மாநில சுயாட்சி பற்றி பேசும்போது கூறியிருக்கிறார்கள். அது வந்தால் எல்லாம் சரியாகி விடும். இந்த ஒரு பிரச்னை மட்டுமல்ல, சிமென்ட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும், சினியை எடுத்துக் கொண்டாலும், தமிழ் நாட்டிலே உற்பத்தியாகிற பொருள்களிலே மூன்றில் ஒரு பங்குதான் நமக்குக் கிடைக்கிறது. ஆகவே, ஒட்டு மொத்தமாகச் சேர்த்துத்தான் அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்.

நாம் டெல்லிக்கு உணவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டிற்குப் போயிருக்கிறோம். அந்த அந்த மாநிலத்துக்காரர்கள் அவரவர்களது தேவைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், நானும் சொல்லியிருக்கிறேன். அத்துடன் மத்திய உணவு அமைச்சரை அவரது இல்லத்திலேயே சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறோம். நான் போய் வந்தபிறகு, செயலாளர் அவர்கள் போயிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு விளக்கம் சொன்ன பிறகு எப்படிப் போராட்டம் நடத்துவது? ஒட்டுமொத்தமாகத்தான் நடத்த வேண்டும். சினி, மண்ணெண்ணெய், சிமென்ட் என்று எல்லாவற்றுக்கும் ஒட்டுமொத்தமாகத்தான் போராட்டம் நடத்த வேண்டும். அதற்குப் பெயர்தான் மாநில சுயாட்சி. நான் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லிவிட்டேன். அதைப் பற்றி அருணா அவர்கள் விளக்கமாகப் பேசி விட்டார்கள்.

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

இந்தக் கட்டுப்பாட்டை எடுத்தபிறகு எந்த அளவிற்கு வேகமாக விலை ஏறமுடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கொடுமையாக விலை ஏறிவிட்டது. சாதாரணமாக, செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென்னற்காடு மூன்றும் உபரி மாவட்டங்கள். அங்கிருந்து, கிட்டத்தட்ட மே, ஜூன் மாதங்களில் நவரை என்ற தானியம் வரும். தென்னற்காடு, வடாற்காடு மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கிருக்கிறார்கள். வடாற்காடு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திடீர் என்று விலை ஏறிவிட்டது என்று கூறினர். அங்கு விலை ஏறியவுடனேயே, செங்கற்பட்டு, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, சேலம் ஆகிய 4 மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை சென்னையிலே கூப்பிட்டு என்ன நிலைமை என்று விசாரித்தேன். அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், எங்கள் மூன்று மாவட்டங்களிலும் சேர்த்து, இந்த இந்த ஆண்டுகளிலே 3½ இலட்சம் ஏக்கரிலே நவரை சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஆண்டு 1.06 இலட்சம் ஏக்கரிலேதான் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள் என்று. காரணம், மழையில்லாத தன்மை, கேணியிலே தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை. நாற்று, நடவுகளைச் சரியான முறையிலே பாதுகாக்க முடியவில்லை, தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையால். (பேரவையில் சத்தம். மணி அடிக்கப்பட்டது.) அவர்களுக்கு நோக்கம் இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்ததை எல்லாம் கேட்டுச் கொண்டிருந்தேன். நான் சொல்வது மக்களுக்குப் போய் சேர வேண்டாமென்று நினைக்கிறார்களென்று நினைக்கிறேன். தயவுசெய்து, மக்களுடைய பிரச்னை என்ற முறையில் எல்லோரும் நல்லமுறையிலே கேட்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (திரு. முனு ஆதி குறுக்கீடு) நான் ஏதோ சத்தம் கேட்டது என்று சொல்கிறேன். யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை.

திரு. முனு ஆதி: நான் பேசிய உடனே சபாநாயகர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பொறுப்பான முறையிலே பேச வேண்டுமென்றும், கேட்க வேண்டுமென்றும் தவறாகச் சொல்லக் கூடாது. நாங்கள் பேச எழுந்தால், பேசி முடித்துவிட்ட பிறகு பேசுங்கள் என்று சொல்லி விட்டீர்கள். கடைசியிலே பேசுங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். அதனாலேதான் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் பேசாமல்.

[1974 ஆகஸ்ட் 17

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நான் யாரையும் பார்க்கவில்லை. எங்கிருந்தோ சத்தம் வந்ததால் டிஸ்டர்ப் பண்ணுகிற மாதிரி நோக்கம் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னேன். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், எல்லோரும் கவனிக்க வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன்.

நவரை தானிய விளைச்சல் சரியாக இல்லை, அதனால் விலை ஏறிவிட்டது என்று ஒவ்வொரு மாவட்ட கலெக்டரும் சென்னையிலே சொன்னபொழுது, தென் மாநிலம் முழுவதற்கும் விலையைக் குறைப்பதற்காக, தஞ்சாவூர் தவிர எல்லா மாவட்டங்களிலும் லெவி 25 சதவிகிதம் என்று இருந்ததை 15 சதவிகிதமாகக் குறைத்தோம். அந்தப் பிரச்னையிலே யாரும் வேண்டுமென்று செய்வதல்ல. ஆண்டுதோறும் 2 மாதத்திற்கு ஒரு தரம் லெவியைக் குறைப்பதும் ,லெவியைச் சேர்ப்பதுமென்று சில நிலைகளை வைத்திருக்கிறோம். நான்காவது மாதத்திலே மீண்டும் லெவியைக் குறைக்கப் பார்த்தோம். அப்பொழுதும் விலை குறையவில்லை. அந்த விலையேற்றம் மீறிக்கொண்டே போனது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அந்தந்த மாவட்டத்திற் கேற்றவாறு, அந்தந்த மாவட்ட சிறு தானியத் தேவைகளுக் கேற்றவாறு, சிறு தானியத்தைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த மக்கள் அரிசிக்கு வரவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது. பொதுவாக, உபரி மாவட்டங்களாக இருந்த அந்த மூன்று மாவட்டங்களிலும் நவரைத் தானியம் விளைச்சல் குறைவாகப் போன காரணத்தினாலே, அதுவும் சேர்ந்த காரணத்தினாலே திடீரென்று விலை ஏறிவிட்டது. அதற்குப் பிறகு தஞ்சை மாவட்டத்தைத் திறந்து விடவேண்டுமென்ற கொள்கையை வகுத்தோம். தஞ்சை மாவட்டத்திலே எப்பொழுதும் பத்தாவது மாதத்திலே திறப்பது வழக்கம். இந்த ஆண்டு ஆறாவது மாதத்திலேயே திறந்தோம். 4 மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே திறந்து விட்டோம். இப்படி ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் நிச்சயமாக நான் இல்லை. அந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் சிறு தானியங்கள் விலை ஏற்றம் அதிகமாகப் போன காரணத்தினாலே, அதை நிறுத்த வேண்டுமென்பதற்காக, தஞ்சை மாவட்டத்திலே திறந்து வைத்தால், மாநிலத்திலே மற்றப் பகுதிகளிலே விலை இறங்கும் என்று செய்ததது அது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் செய்வதுதான்.

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். தை மாதம் ரூ. 10 என்றால், ஆடி மாதத்திலே ரூ. 15 ஆக இருக்கும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இப்படித்தான் இருக்கும். சென்ற ஆண்டுக்கு மூன்றிய ஆண்டுகூட, தஞ்சை மாவட்டத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டது. ஆடி, ஆவணி மாதங்களிலே தமிழ் நாடு பூராவும் கிட்டத்தட்ட 60-லிருந்து 70 சதவிகிதம் உற்பத்தி இல்லாத காரணத்தாலே விலையேற்றம் வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் அந்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே வகையிலே விலை ஏற்றம் இருந்தபொழுது தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிறைந்து விட்டிருக்கிறோம். இருந்தும் இந்த ஆண்டு விலை ஏறிவிட்டது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நம்முடைய மாநிலத்திற்கு போதுமான அரிசி தமிழ் நாட்டிலே விளைந்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். அந்த அரிசி வெளியிலே போகக்கூடாது, விலையும் ஏறக்கூடாது. அந்த அரிசி வெளியே போகாமல் தடுக்கவோ, அல்லது விலை நிர்ணயம் செய்யவோ மாநில அரசாங்கத்திற்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆடி மாதத்திலே விலை எப்படியிருக்குமென்று நமக்குத் தெரியும். இதைத் தெரிந்ததான் சொல்லுகிறேன். இதைத் தெரிந்த அரசாங்கமே கொள்முதல் செய்து வைத்து, விலை ஏறுவதை தார்த்துக் கொண்டு, விலை ஏறுகிற நேரத்தில் இதனை விட்டிருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: போர வருஷம் காப்பாற்றினோம். இந்த ஆண்டு அந்தக் கொள்கையை எடுத்து விட்டார்கள். செக் போஸ்டிலே அதிகாரிகளுக்கு சொல்லி வைத்திருக்கிறோம். அரிசி போனால் தடுக்கிறோம். (குறுக்கீடு) சொல்கிறேனே. சொல்வதற்குள் டபார் என்றால் எப்படிச் சொல்வது? உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறோம். அங்கேயிருக்கிற அதிகாரிகள் மறிக்கிறார்கள், அரிசி இருந்தால்--எதுவாக இருந்தாலும் மறிக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து மறிக்கிறார்கள். கேழ்வரகு போனால் மறிக்க முடியவில்லை. சோளம் போனால் மறிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் அதிகாரம் எடுக்கப்பட்டு விட்டது.

[திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

சோளத்தை ரூ. 40-க்கு மேல் விற்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார் சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரி. அங்கிருந்து ஒரு சேட் வருகிறார், ரூ. 60-க்குக் கொடு என்று சொல்கிறார். இருந்த கட்டுப்பாட்டை நீக்கியதால் இந்த நிலைமை. இங்கே விளைகின்ற சோளத்தை ரூ. 40-க்கு மேல் விற்கக்கூடாது என்று சொல்கிறோம். பைஜாமா போட்டுக்கொண்டு, மார்வாரி வருகிறார். மகாராஷ்டிராவிலே, குஜராத்திலேயிருந்து வருகிறார்கள். ரூ. 5, ரூ. 10 கூடக் கொடுத்துக் கேட்கிறார். இதனை யார் தடுப்பது? கேழ்வரகுக்கு ரூ. 90 இருக்கும்போது அரிசி விற்கிறவன் என்ன செய்வான்? நியாயமாகச் சொல்லுங்கள். அவர்கள் கட்டுப்பாட்டை எடுத்ததால் இந்த நிலைமை. குஜராத்திலே அவர்கள் கொள்கை வகுத்துச் செய்கிறார்கள். குஜராத்திலே கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது சிறு தானியங்கள் நடமாட்டத்திற்கு. ஒரே மண்டலமாக இருக்க வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டு மக்கள் ஒத்தாசை செய்யுங்கள், இந்திய மக்கள் என்ற முறையிலே குஜராத் மக்களுக்காக உங்களைக் கொஞ்சம் வருத்திக் கொள்ளுங்கள், நீங்களும் பஞ்சத்தைக் கொஞ்சம் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், இருக்கிற கஷ்டத்தைப் பரிமாறிக்கொள்வோம் என்று அவர்கள் கட்சித் தலைவர் சொல்கிறார்கள். செங்கற்பட்டு, இராமநாதபுரம் போன்ற மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற விலையேற்றத்தைக் குறைப்பதற்காக தஞ்சை மாவட்டத்தைத் திறந்துவிட்டால், உடனே கேரளாவிற்குப் போய்விட்டது, கேரளாவிற்குப் போய்விட்டது என்றும்—ஒருவர் ஆயிரம் லாரிகள் என்கிறார், இன்னொருவர் பத்தாயிரம் லாரிகள் என்கிறார். எப்போதும்போல் இந்த வருடமும் திறந்துவிடப்பட்டது. ஆனால் கேரளாவிற்குப் போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். மாமியார் உடைத்தால் மண்சட்டி, மாமியார் உடைத்தால் பொன் சட்டி, மருமகள் உடைத்தால் மண்சட்டி என்ற நிலைமையிலே . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மாமியார் உடைத்தால் மண் சட்டி மருமகள் உடைத்தால் பொன் சட்டி என்பதையே தலை கீழாக மாற்றிச் சொல்கிறார்கள் . . .

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நான் முதலிலே சரியாகத்தான் எடுத்தேன், நீங்கள் குறுக்கிட்டு விளக்கம் சொல்வீர்கள் என்பதற்காகத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். இந்த

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

நிலைமையிலேதான் உங்கள் பேச்சு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைக்குக் காரணம் என்ன? 40 ரூபாய் என்று நாங்கள் விலை நிர்ணயித்தோம். ஒரு குவிண்டாலுக்கு 70 ரூபாய் என்றும், 75 ரூபாய் 78 ரூபாய என்று ஒவ்வொரு ரக நெல்லுக்கும் தனியாக நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு விலை குறையாமல் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையைத்தான் நாங்கள் பார்த்துக்கொள்ளமுடியும். நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேகமாகக் கருத்துக்களைக் கூறி எந்த அளவிற்கு வேளாண்மையைப் பெருக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு வேளாண்மையைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். வேளாண்மை செய்த சரக்கை விவசாயிகள் வெளியே கொண்டுவருகிறபோது குறையாமல் விற்க வேண்டும் என்ற அளவிலே விலைகளை நிர்ணயித்து இருக்கிறோம்.

தஞ்சாவூரில் உள்ள நிலைமை பற்றி ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்களுக்குத் தெரியும். குறுவை அறுத்தால் யார் கொள்ளையடிப்பார்கள் என்றும் தெரியும். வியாபாரிகள் கொள்ளையடிப்பதைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் இந்த ஆண்டு 90 ஆயிரம் டன் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். திரு. மணலி அவர்களைக்கூட சொன்னார்கள், 40 ரூபாய்க்கு விற்றேன் என்று. எங்கள் மேல் தவறில்லை. விவசாயிகளுக்கு குறைத்துக் கொடுத்துவிட்டு வியாபாரிகள் கொள்ளையடிக்கிறார்கள், நீங்கள் பார்க்கவில்லையென்று எங்களைச் சொன்னால் குற்றமாகும். விவசாயிகளுக்கு நல்ல விலை குறையாமல் நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். உயர்வான விலையைக் கொடுத்து மகாராட்டிராக்காரனும் குஜராத்காரனும் வாங்கிக்கொண்டு போய்விட்டான் என்றால் யார் அதற்குப் பொறுப்பு? சென்ற ஆண்டு இருந்த முறையே இந்த ஆண்டும் இருந்து நீதான் காரணம் என்று குற்றம்சாட்டினால் நான் அதை ஒத்துக்கொள்கிறேன் ஆனால் சென்ற ஆண்டு இருந்த நிலைமையை நீங்கள் மாற்றிவிட்டீர்களே.

அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், கூட பத்து லட்சம் உற்பத்தி செய்தாலும் உன்னை விநியோகிக்கவிட மாட்டேன் என்று. அவ்வளவு தைரியம் இருக்கிறது அவர்களுக்கு. என்னுடைய அதிகாரத்தைப் பிடுங்கி மேலே உட்கார்ந்திருக்கின்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பாடுபடுகிறார்கள், உண்மை

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

நிலைமைப் பார்ப்பதில்லே. அம்மையார் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள், மந்திரிகள் பெண்டாட்டிகளே யெல்லாம் தெருவிலே க்யூவிலே நிறுத்திவைக்கப் போகிறார்களாம், மண்ணெண்ணெய்க்காக. மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கவில்லேயென்றால் யார் பொறுப்பு? அவர்கள் கொடுக்கவில்லே, மண்ணெண்ணெய் உடனே வேண்டும் என்று மத்திய அமைச்சருக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் தந்தி கொடுத்தவுடன் மறுநாள் வருகிறது. இடையிலே இருந்த ஒரு நாளேக்குள் மந்திரி மனைவிகள் க்யூவில் நிற்க வேண்டுமென்று பேசி அரசியல் வேஷம் ஆடுகிறார்கள். ஏமாந்த மக்களிடத்திலே என்ன வேண்டுமானாலும் பேசி விடலாமா? என்ன செய்வது, மண்ணெண்ணெய் அங்கேயிருந்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அமைச்சர் கொடுக்கவில்லே. நம் முடைய முதலமைச்சர் தந்தி கொடுத்தவுடன் மறுநாள் வருகிறது.

ஆகவே மக்களேக் குழப்புவது பெரிய காரியமல்ல. யார் வேண்டுமானாலும் பதவியிலே இருக்கலாம். நீங்கள் சொல்லிவிட்டீர்கள், ஒரு ஆண்டுக்காலத்திற்குத்தானே இருக்கப் போகிறீர்கள் என்று. குடுகுடுப்பைக்காரன் சொல்வானும், அப்படியே போறுன், அப்படியே போறுன் என்று சொல்வான். எவ்வளவு ஆசையோடு இந்தப் பதவிக்கு வரவேண்டுமென்று நீங்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், நீங்கள் வந்தபிறகு நீங்கள் விலே நிர்ணயிப்பதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் வேண்டுமா வேண்டாமா? அதைச் சிந்தித்து பாருங்கள். உணவு இலாகா முன்னுல் திரு. ப. உ. ச. விடம் இருந்தது, அதற்குப் பிறகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சராக பார் அட்லா படித்த ஆதித்தனர் அவர்களிடம் இருந்து என் கைக்கு வந்தது. இப்படி மாறலாம். யார் எந்த இலாகா வைத்திருந்தாலும் மக்களுடைய நன்மையைத் தான் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாடு, நாம் தமிழர்கள், தமிழ் மக்களுக்கு உணவு வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் இருக்கக்கூடிய வகையில் எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய அரசு கட்டுப்பாடு எடுத்ததைப்பற்றி

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

யாராவது பேசுவார்களா என்று எதிர்பார்த்தேன், பேசவே இல்லை. நம்முடைய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் நியாயமாக அதைப் பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் என்ருல் பேசியிருப்பார்கள். இப்பொழுது கட்சியின் கட்டுப்பாட்டிற்காக பேசாமல் இருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. நியாயத்தைப் பேச மறந்து விட்டார் . . .

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, எந்த விதமான ரகசிய ஒப்பந்தமும் இல்லையென்பதை பகிரங்கமாக நான் அறிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: ரொம்ப மகிழ்ச்சி. அப்படியானால் தமிழ் நாட்டிற்கு ஒரு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது என்று நம்புகிறேன்.

உள்ளபடியே மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சங்கடத்திற்கு யார் காரணம்? இதிலே அரசியல் பார்க்கக்கூடாது. ஆளுவது எந்தக் கட்சி என்று பார்க்கக் கூடாது. அரிசியை வைத்தே வந்தாய், அரிசியை வைத்தே தொலைவாய் என்று உடனே சொல்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லி சில பேர்கள் பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் போய் அரிசிப் பஞ்சம் நீடிக்கவேண்டுமென்று வேண்டுகிறார்கள். இன்னும் சில பேர் அண்டர்க்ரவுண்ட் கூட்டம், ரகசியக் கூட்டம் போட்டு லாரியை மறி, கொள்ளையடி என்று சொல்லித் தருகிறார்கள். மூன்பு அரிசிப் பஞ்சம் வந்தபோது நாங்கள் என்ன செய்தோம். தஞ்சையிலே உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். அவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு ஹர்த்தால் செய்து காண்பித்தோம். ஆனால் இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள். சைதாப்பேட்டையிலே கடையை உடைத்து அரிசியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரிசி போடுகிறார்கள், வாருங்கள் என்று சொல்லி அப்படிச் செய்து இருக்கிறார்கள். கடையை உடைத்து அள்ளிக் கொண்டுபோய் இருக்கிறார்கள். பக்கத்துக் கடையையும் கூட உடைத்திருக்கிறார்கள். மதுரையிலே பெண்களையெல்லாம் அரிசி போடுகிறார்கள் என்று வரச்சொல்லி அரிசியை அள்ளிக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட செயல்களை வேண்டுமென்றே தமிழ்நாட்டிலே ஏராளமாகச் செய்வதால் சில நிலைமைகளை தயவு

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

செய்து ஏற்படுத்தவேண்டாம், அதனால் உங்களுக்குக் கஷ்டம் இல்லை, நாட்டு மக்களுக்குத்தான் கஷ்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாட்டு நிலைமையை உணர்ந்து நாம் எல்லாம் தமிழ்நாட்டிலே பிறந்திருக்கிறோம், தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு உணவு வேண்டும், நாமும் தமிழ்நாட்டிலே ஆட்சி நடத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே உணவு நிலைமையை ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இதை ஆரம்பித்து வைத்த திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் ரொம்ப வருத்தத்தோடு பேசினார்கள். தொடர்ந்து பேசிய திரு. வடிவேல் அவர்கள் மிகவும் ஆக்ரோஷமாகப் பேசினார்கள். தஞ்சை மாவட்ட மக்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இங்கு இப் போது இல்லை. தஞ்சை மாவட்ட மக்களுக்கு நாங்கள் எங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே என்ன என்ன செய்யவேண்டுமோ அவற்றை யெல்லாம் நூற்றுக்கு நூறு செய்துவருகிறோம். நாங்கள் அவர் களுக்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமென்று தவம் இருந்தோமோ அவையெல்லாவற்றையும் செய்துவிட்டோம். இந்த நிலையில் இப்படி ஒரு கஷ்டம் வந்துவிட்டதே என்று உள்ளபடியே நான் ஏங்குகிறேன். இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே அந்த மக்களுக்கு என்ன என்ன நன்மைகள் செய்யமுடியுமோ அவற்றை யெல்லாம் செய்து முடித்து இருக்கிறோம், இப்படி ஒரு கஷ்டம் வந்ததைப்பற்றி நான் உள்ளபடியே வேதனைப்படுகிறேன்.

எல்லோரும் சேர்ந்து கேரளாவிற்குப் போய்விட்டது, கேரளா விற்குப் போய்விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி நினைப்பது தவறு. நான் உண்மையிலேயே சொல்கிறேன். திரு. எட்மண்ட் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள், அதிகாரிகளை சரியாகப் பயன் படுத்தவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பிறகு சொன்னார்கள், அதிகாரிகள் கேட்கவில்லையென்றால் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். முன்னுக்குப் பின் முரணைச் சொல்கிறார்கள். முதலிலே அதிகாரிகளைச் சரியாகப் பயன் படுத்தவில்லை, தப்பான வழியில் உத்தரவு போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நல்ல சுப்பீரியர் அதிகாரிகளை, போலீஸ் அதிகாரி களைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். பிறகு அம்மையாரைப்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

பற்றிச் சொன்னார்கள். சட்டமன்றத்தில் அம்மையார் அவர்கள் பேசிய பிறகு அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை என்று சொல்ல முடியாது.

இன்றையதினம் ஃபுட் செல்லில், உணவுப் புலனுய்வுத் துறையில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் சிறப்பாகப் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். நேற்று திரு. கோபால் கூடச் சொன்னார்கள். அங்குள்ள அதிகாரிகளைப்பற்றி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் யார் தவறாகச் சொன்னாலும் அதைக் கேட்க மாட்டார்கள். நம்மைப் போன்ற அரசியல்வாதிகளைவிட மக்கள்மீது நம்பிக்கை கொண்டு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் என்ற அளவில் அவர்களைப் பாராட்டுகின்ற அளவில் சொல்கிறேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். போட்டில் சென்றவர்களைப் பிடிக்கும்பொழுது அவர்களும் துப்பாக்கியால் சுட இவர்களும் துப்பாக்கியால் சுட்டு சண்டை போட்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 20 மைல் தூரம் சென்றிருக்கிறார்கள். மலையிலே நடந்து செல்கிறார்கள். தலைச்சுமையாகக் கொண்டு செல்பவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றி இவர்கள் தலையிலேயே சுமந்துகொண்டு கீழே இறங்குகிறார்கள். இரண்டு நாட்கள் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் கூடப் பாடுபடுகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளைப் பார்த்து நீங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரர்களைப் பிடிப்பதில்லை என்றும், யார் யாரையோ விட்டுவிடுகிறார்கள் என்றும் சொல்லி திசைதிருப்புவது இந்த நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல.

எங்களுக்கு கெடுதல் பண்ண வேண்டுமென்று தனிப்பட்ட முறையிலே இருக்கின்ற கோபத்தினால் தனிப்பட்ட முறையிலே கொண்டுபோய் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களிடத்திலே கொடுத்திருக்கின்றீர்கள். குற்றச்சாட்டுகள், பேழைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டெல்லியைப்பற்றி தமிழகத்திலே என்ன பேச்சு என்று கேட்கிறீர்கள்? ஆனால் தமிழ்நாட்டைப் பற்றி எதற்காக மர்மப்பேழை டெல்லிக்குப் போக வேண்டும்? ஏன் போகவேண்டும்? அதிலே வேண்டாம், இதிலே வேண்டும் என்று சொல்வதில் நியாயமில்லை.

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

இன்றைக்கு அந்தப் புலனுய்வுத் துறையில் பணிபுரிபவர்கள் என்னென்ன செயல்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறேன். திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் வழக்குகள் போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். சட்டப்படி யார் யார் மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ—என்ன சட்டம் இருக்கிறதோ அதற்கு மாறுக யார் நடந்திருந்தாலும் அந்தச் சட்டங்களை அமுல்படுத்தி இருக்கிறோம். வேண்டுமானால் விளக்கமாக எந்தெந்த வழக்குகள் என்று கேட்டால் அதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆனால் முழுவதையும் படிப்பதற்கு நேரம் இல்லை என்பதால் அச்சடித்து உங்கள் கையில் கொடுத்திருக்கிறோம். தயவு செய்து அவைகளை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். நிரம்பப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் ஒதுக்கியிருந்தேன் என்னுடைய டயம் ஆகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள்

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: தலைவரவர்களே, அரசாங்க அதிகாரிகள் கைப்பற்றும் அந்த உணவுப் பண்டங்களுக்கு அவர்கள் ரசீது கொடுப்பதில்லை. மூட்டை மூட்டையாகக் கண்டுபிடிக்கும் எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும் அவைகளுக்கு ரசீது கொடுப்பதில்லை. ஆகவே கைப்பற்றப்பட்ட பொருள்கள் எவ்வளவு என்ற கணக்கு அரசாங்க அதிகாரிகளிடத்தில் இல்லை. எனவே கைப்பற்றும் அரிசிக்கும், நெல்லுக்கும் ரசீதுகளை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவரவர்களே, சுமையாகத் கொண்டு செல்லும் பொருட்களைப் பிடிக்கப்போனால் அவைகளைப் போட்டுவிட்டு அவர்கள் ஓடிவிடுகிறார்கள். லாரிகளில் செல்வதைப் பிடித்தால் இத்தனை மூட்டை என்று போலீசாரிடத்தில் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். சட்டப்படி 75 டன் வைத்துக் கொள்ளலாம், 50 டன் அரிசிதான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று போடுகிறோம். வியாபாரிகள் அந்த உத்தரவை மீறினால் தடை போடுகிறோம். அதற்குமேல் வியாபாரிகளிடமிருந்து எடுத்தால் ரசீது கொடுத்திருக்கிறோம். இரயில்களில் போவதைப் பிடித்தால் போட்டுவிட்டு ஓடிவிடுகிறார்கள், அதை 'க்ளெய்ம்' செய்வதற்கு ஆள் இல்லை. எனவே இதில் இரண்டு துறை அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகளும், அதே நேரத்தில்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

போலீஸ் அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் நடந்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தைத் திறந்தவுடன் லாரி லாரியாக கேரளாவிற்குப் போகிறது என்று சொல்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கழுதைமீது அரிசியை ஏற்றிச் செல்லும்பொழுது பிடித்தால், ரசீது கொடுக்கும்பொழுது கழுதை ரசீதைத் தின்றுவிடுமே எனவே, ரசீது கொடுப்பதில் வேறு ஏதாவது ஒரு முறையை எற்படுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: கழுதையிடம் நான் பழகியது இல்லை. அது எதைத் தின்னும் என்று எனக்குத் தெரியாது.

தஞ்சை மாவட்டத்தைத் திறந்து விட்டதால் கேரளாவிற்குப் போய்விட்டது என்று ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் மட்டும், திரு. கோபால் அவர்கள் மட்டும் சொல்லவில்லை. எல்லை ஓரத்தில் இருப்பதால் இங்கே சொல்லவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஆனால் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். இவ்வளவு போனது என்று பேசியதாகப் பார்த்தேன். அந்தப் பத்திரிகையில் ஒன்று என்றால் இரண்டாக வரும். 11—6—1974-ல் எடுத்தோம். அப்படி எடுத்தவுடன் உணவுச் செயலாளர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்ட கலெக்டரிடத்தில் சொல்லி, அஃபிஷியலாக நாம் செக் போஸ்ட் வைத்திருந்தால் எடுக்க வேண்டுமென்று, ஆனால் ஆளை எடுக்க வேண்டாம் என்றும் சொன்னார்கள். மார்க்கெட் கமிட்டி என்று இருக்கிறது; அரிசி, நெல்லுக்கு டாக்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். அந்தத் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு பரிசோதிக்கும் முறையில் எந்தெந்த லாரிகள் எங்கெங்கே செல்ல வேண்டுமென்று கணக்கிட வேண்டுமென்று தஞ்சை கலெக்டருக்கு சொன்னார்கள். மற்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வைத்த கணக்குப்படி ஆங்காங்கே போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும் என்ற நிலைமை உருவாக்கப்பட்டது. பாதுகாப்பு சரியாக இருக்க வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். 6 ஆயுத போலீஸ் படை இருக்கிறது. அதைத் தவிர ஃபுட் செல்லைச் சேர்ந்த தனி அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இதற்குமேல் கிட்டத்தட்ட 60, 70 பேர் டி.எஸ்.பி.-க்கள், இன்ஸ்பெக்டர்களை எல்லாம் போட்டு எல்லைக்குப் போகச் சொல்வது மட்டுமல்ல, மற்ற

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

மாவட்டங்களுக்கு உள்ள கட்டுப்பாட்டை எடுத்துவிட்டதால் அந்த ஃபுட் செல் அதிகாரிகளையெல்லாம் எல்லோராங்களுக்குப் போகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல், ஜில்லா போலீஸ் சூப்பிரண்டெண்டுகளிடம் சொல்லி ரிசர்வ் படையின் ஒத்தாசையோடு பாதுகாப்பைச் செய்திருக்கிறோம். எனவே நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. இப்படியிருக்க இலட்சமாக, கோடியாக எப்படிப் போகும்? அந்த அளவிற்கு நிலைமைகள் இல்லை. கிட்டத்தட்ட 19,862 டன் அளவில் தான் போயிருக்கிறது என்ற கணக்கு எங்களிடத்தில் இருக்கிறது. கணக்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். மறுநாள் மறுநாள் போய் கண்டுபிடித்த விவரங்கள் இருக்கின்றன. வேண்டுமானால் பிறகு அவைகளைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் விளக்கம் கொடுக்கிறேன். பெயர்ப்பட்டியல் வைத்திருக்கிறேன். கேட்டால் அவைகளைச் சொல்கிறேன்.

அந்த அளவில் மாவட்டத்தில் யார் யார் செய்கிறார்களோ— அந்தந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள கலெக்டர்களெல்லாம் ஆங்காங்கே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். சென்னையிலே 1,807.5 குவிண்டால் நெல். அன்றைக்குப் பிறகு சொல்கிறேன், அரிசி 30,373.92. கைப்பற்றியது 750. இது முடக்கப்பட்டது. அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் உத்தரவில்லாமல் வெளியே போகக்கூடாது. எப்பொழுது விற்கலாம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்களோ அப்பொழுதுதான் விற்கலாம். தர்மபுரியில் 137 டன், அதே நேரத்தில் அரிசி 19 டன் கைப்பற்றப்பட்டது. 240.75 குவிண்டால். தஞ்சையில் 1,770 குவிண்டால். வரம்பு மீறி இருந்ததை முடக்கி வைத்திருந்தது. திருச்சியிலே 74,318 டன் நெல், மணச்சநல்லூரில் 19 ஆம் தேதி நிறுத்தி வைத்து, 75 டன்னுக்குமேல் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றதற்குப் பிறகு இருந்த இருப்பை கலெக்டர் தடை செய்து எங்கள் உத்தரவு இல்லாமல் போகக்கூடாது என்று திருச்சியிலே செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே 868 டன் அரிசி. புதுக்கோட்டையிலே 1,175 டன் நெல். இதுவெல்லாம் தஞ்சையிலே கட்டுப்பாட்டை எடுத்த பிறகு. திருநெல்வேலியில் 4,522, ராமநாதபுரத்தில் 6,400. இது கட்டுப்பாடு. இன்னும் சீஸ் பண்ணியதைப்பற்றிய மற்ற விளக்கங்களெல்லாம் நிரம்ப இருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 1-00)

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

இந்த நெருக்கடியைச் சமாளிக்கும் வகையில் நம்முடைய அதிகாரிகள் பாடுபட்டுச் செயலாற்றியிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கும் இதெல்லாம் தெரியும். தெரிந்திருந்தும் எங்கள் மீது உள்ள கோபத்தால் குற்றம் சாட்டுகிறீர்கள்.

அருணை அவர்கள் புள்ளிவிவரம் சொன்னார்கள். 1,500 கடைகள் தான் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் கடந்த உணவு மானியக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்தின் போதே புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். மொத்தம் 9,842 சில்லரை விற்பனைக் கடைகள் இருக்கின்றன. இப்போது தனியாரிட மிருந்து பெரும்பகுதி கடைகள் எடுக்கப்பட்டு விட்டன. தமிழ் நாடு உணவுக் கழகத்தின் மூலம் நடைபெறும் கடைகள் 102; கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் நடைபெறுபவை 4,753; தனியார் அமைப்பில் 4,987. இந்த விளக்கத்தை நான் ஏற்கனவே அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்கள் எந்தப் புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்தார்களோ தெரியாது. அம்மையார் அவர்கள் கூட இரண்டாயிரம் கடைகள் என்றுதான் புள்ளி விவரம் கொடுத்தார்கள். அது சரியல்ல. தனியாரிடமிருந்த நாலாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கடைகள் இப்போது ஆயிரம் என்ற அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆலடி அருணை: நான் படிக்கும்போதே சொன்னேன்— 1972-ம் வருஷத்திற்கு உரிய கணக்கைப் படிக்கிறேன், அது சரி யல்ல என்று விவரத்தைக் கூறினால் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்று அன்றே சொன்னேன். இப்போது கூட மற்ற மாநிலங் களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் குறைவுதான்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தேவைக்கேற்ற படிதான் வியாபாரம் செய்ய வேண்டுமே தவிர, மற்ற மாநிலங் களில் இவ்வளவு கடைகள் இருக்கின்றன என்பதற்காக நாம் கடைகளை வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. எங்கெங்கு பற்றாக் குறை இருக்கிறதோ, அரிசி மற்றப் பொருள்கள் தேவையோ அந்தப் பகுதிகளுக்குக் கொடுப்பதற்காக கடைகள் ஏற்படுத்தப் படுகின்றன. சென்னை, கோவை, கன்னியாகுமரியிலுள்ள பகுதி களில் உள்ள மக்களுக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 1.40 காசுக்கு

[திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாண்டிச்சேரியிலும் சரி, ஆந்திராவிலும் சரி இதே முறையில் பற்றாக்குறை இருக்கும் பகுதிகளில்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. வெளி மார்க்கெட் விலையைப் பார்க்கும்போது அங்கும் தமிழ் நாட்டை விடக் குறைவாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்போது கூட்டுறவுத் துறையில் 6,702 கடைகள் இருக்கின்றன; பஞ்சாயத்து மூலம் 726 கடைகள்; சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் 125 கடைகள்; தனியார் மூலம் 1,516 கடைகள். தனியாரிடத்திலிருந்த கடைகளை எடுத்ததன் காரணமாகத்தான் அவர்கள் மிகுந்த தொல்லை கொடுத்தார்கள். திருச்சியில் மாநாடு எல்லாம் போட்டு சொம்பத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். மதுரையில் சென்ற மாதம் 136 தனியார் சில்லறை விற்பனைக் கடைகளை அப்படியே மாற்றினோம். அந்தக் கடைகள் மூலம் கார்டு கூட இல்லாமல் கொடுத்துவந்தார்கள். திரு. அழகர்சாமியிடம் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். கொள்கை உங்களுக்கும் நமக்கும் ஒன்றுதான்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: கொள்கை இருக்கிறதே தவிர, அந்தக் கடைகளில் பொருள்கள் விநியோகிக்கப்படுவதில்லை. இத்தனை ஊர்களில் எத்தனை கடைகளில் அரிசி விநியோகம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: கடையை சும்மா வைத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லக் கூடாது. 90 லட்சம் குடும்பங்களுக்கு அட்டை கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் சீனி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சீனி கொடுக்கவில்லை என்றால் எந்த இடத்தில் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லவேண்டும். பொத்தாம் பொதுவாகச் சொல்வது சரியல்ல.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அநேக கிராமங்களில் வெறும் கார்டு இருக்கிறதே தவிர, சீனி இல்லை. அதை நான் நிரூபிக்கத் தயார்.

திரு. ஆலடி அருணா: அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது போல் கார்டு வழங்கப்பட்ட இடங்களில் அரிசி கொடுப்பதாகச் சொல்லுவது முற்றிலும் தவறு. நகரப்புறங்களிலும் கொடுக்கவில்லை, கிராமப்புறங்களில் அறவே இல்லை.

1974 ஆகஸ்ட் 17]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நீதி மன்றத்திலே வக்காலத்து வாங்குவது போல் பேசுவது சரியல்ல. ஒன்பதாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கடைகள் இருக்கின்றன. அரிசி எங்கெங்கு தேவையோ அங்கு கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. ஆலடி அருணா : அரிசி எங்கெங்கு தேவையோ அங்கெல்லாம் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் கூறி என்னுடைய பகுதியில் இன்னின்ன பகுதியில் அரிசி கொடுக்கவேண்டுமென்று மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தப் பகுதிகளில் எங்கும் கொடுக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லா இடங்களிலும் கொடுப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவில்லை.

திரு. ஆலடி அருணா : அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்—நாங்கள் எல்லா மக்களுக்கும் கொடுக்கவில்லை; தேவையான இடங்களில் கொடுக்கிறோம் என்று. இந்த இந்த இடங்களில் தேவை என்று சொல்லி நாங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் முறையாக மனுச் செய்தோமே அந்த இடங்களில் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுதான் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : 1,500 கடைகள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். 9,000-க்கு மேற்பட்ட கடைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னேன். அவற்றின் மூலம் தேவையான இடங்களுக்கு அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் தனியார் வசம் இருக்கும்போது கொடுத்ததைப் போல் இப்போது ஒழுங்காக இல்லை என்று சொல்லுவது போல் இருக்கிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : எந்தெந்த இடங்களில் அரிசி இல்லையோ அந்தப் பகுதிகளில் கொடுக்கிறோம். மதுரையில் 136 தனியார் கடைகளை இலாகாவுக்கு மாற்றினோம். உடனே, எனக்கு திறமை இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். (குறுக்கீடு) இப்போது நாம் அர்த்தநாரீசுவரர் மாதிரி இருக்கிறோம். என்ன செய்வது? இப்போது நான் யாரையும் குற்றம் சொல்லவில்லை. எங்கள் மீது குற்றம் சொல்லுபவர்கள்

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

குறிப்பிட்டு இன்னின்ன இடத்திலே இப்படி நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறுகிறார்கள். புள்ளி விவரங்களோடு குற்றம் சாட்டவில்லை. நாங்கள் தனியாரை வளர்க்கவில்லை. தனியார் துறையில் இருந்த கடைகளை எல்லாம் எடுத்து தேசியமயமாக்கியிருக்கிறோம். அதனால் நாங்கள் பல எதிர்ப்புகளுக்கு உள்ளானோம். அந்த எதிர்ப்பை நாங்கள் மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகத் தாங்கிக் கொள்கிறோம். நாங்கள் மக்கள் நலத்திற்காக வாழ்கிறோமே தவிர, இந்த மந்திரி சபையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக இல்லை.

திண்டுக்கல் போயிற்று, கோவை போயிற்று என்று சொல்லும் போது நான் ஒன்றை நினைக்கிறேன். ரெடிமேட் கடையில் சட்டை வாங்குவது போல் அரசியல் நிலைமை போய்க் கொண்டிருக் கிறது. மக்கள் உங்கள் பக்கம் இல்லை, உங்கள் பக்கம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இல்லாத நேரத்திலே தான் அவர்கள் இங்கே இருந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் சௌகரி யமாக இருக்கவேண்டுமென்று இங்கிருந்து போய்விட்டார்கள். பழைய நிலையை எல்லாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

தமிழ்நாட்டிலே மனிதாபிமானம் சொம்ப சிறப்புடையது. 'தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு; தனியே அவர்க்கோர் குண முண்டு'. தமிழ்நாட்டிலுள்ள அந்த நாகரிகத்தை தயவு செய்து போக்கவேண்டாம். சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டிலே 60 சத விகிதம் காரணங்களைக் காட்டிச் சொன்னால் பரவாயில்லை. இல்லாததை எல்லாம் சொல்லிவிட்டு எல்லோரும் சேர்ந்து கை தட்டுவதில் பயன் இல்லை. அதனால் இந்த அமைச்சரவைக்கு ஆபத்து ஒன்றுமில்லை; அதனால் இந்த நாட்டின் எதிர்காலத்திற்குத் தான் ஆபத்து என்பதை உணரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசவேண்டும். நான் ஒரு மணி நேரம் பேசியிருக்கிறேன். மற்ற விளக்கங்களை மற்ற மற்ற நேரங்களில் கொடுக்கிறேன். உண்மையை மறைக்காதீர்கள். மாநில சர்க்கார் செய்கிற காரியங்களில் எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் தலையிடுகிறது; இப்படிப்பட்ட தலையீடுகள், தொல்லைகள் குறைந் தாலே தமிழ்நாட்டு உணவு நிலையை மேலும் நல்ல முறையில் சீர்படுத்த முடியும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1974 ஆகஸ்ட் 17]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: *பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தேவையற்றது என்பதை எடுத்துக் கூறுகிற அளவில் நான் சில கருத்துக்களை மிகச் சுருக்கமாக இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.*

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களும் அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசிய எதிர்க்கட்சியினுடைய உறுப்பினர்களும் இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் நிலவுகிற உணவுப் பிரச்னையைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு நாங்கள் இந்தப் பேரவையை ஒரு வாய்ப்பாகக் கொள்கிறோம் என்று எடுத்துச் சொன்ன கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் எடுத்துக் காட்டப் பெற்ற குறைபாடுகள், குற்றச்சாட்டுகள் இவைகளுக்கு எல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் விளக்கமான பதில்களை இங்கே கூறியிருக்கின்றார்கள், நேரம் அதிகம் இல்லாத காரணத்தாலும் நான் பேசிய பிறகு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்துள்ள நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் மீண்டும் உரையாற்றுவதற்கான நியதியிருக்கிற காரணத்தாலும் விரைவிலேயே என்னுடைய உரையை நான் முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய பல பிரச்னைகளுக்கு இந்த மாமன்றத்திலே நான் தொடர்ந்து அமர்ந்திருந்து அந்தந்த நேரத்திலேயே குறுக்கிட்டு பல விளக்கங்களை அளித்திருக்கிற காரணத்தால் அவைகளை எல்லாம் திரும்பத் திரும்ப இங்கே எடுத்துக் கூற வேண்டிய அவசியமில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற உணவுப் பிரச்னை உள்ளபடியே நாம் அனைவரும் சேர்ந்து வேதனைப்படத்தக்க ஒரு நிகழ்ச்சி என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அதற்கான நல்ல வழிவகைகளை, எப்படி இந்தப் பிரச்னையிலிருந்து தமிழ்நாட்டைக் காப்பாற்றுவது என்பதற்கான அறிவுரைகளை இந்த மாமன்றத்திலே நான் எதிர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

பார்த்த அளவிற்கு பல கட்சிகளினுடைய தலைவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணி நான் அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குற்றச்சாட்டுக்களைக் கூறுவது என்பது ஒன்று, குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவது என்பது மற்றொன்று. குறைகள் குற்றங்கள் இரண்டுக்கும் இடையில் பெருத்த இடைவெளி இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. குற்றங்கள் பெரும்பாலும் தெரிந்து செய்யப்படுகின்றவை. குறைகள் சில நேரங்களில் தெரியாமலே விளைந்துவிடுகிறவைகள். அவைகளை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில் திருத்திக் கொள்கிற மனப்பான்மை ஆளும் கட்சியில் இருந்தாலும் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தாலும் அவர்களுக்கு அது மிகமிகத் தேவைப்படுகின்ற ஒரு சிறந்த பண்பு என்பதனை நான் உணராமல் இல்லை. அந்த வகையில் இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட குறைபாடுகள் எதுவாக இருந்தாலும் தனித்தனியாக, பகுதி பகுதியாக, மாவட்ட ரீதியாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட எந்தக் குறைபாடுகளாக இருந்தாலும் அவைகளை நிச்சயமாக நான் அவ்வப்போது குறுக்கிட்டு உறுதி அளித்ததைப் போல் களைவதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்ற திடமான உறுதியை இந்த மன்றத்தில் நான் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழகத்திலே மற்ற மாநிலங்களை விட உணவு நிலைமையில் ஒரு தன்னிறைவும் நாம் அனைவரும் மகிழத்தக்க ஒரு சூழ்நிலையும் இருந்தது திடீரென்று இரண்டொரு நாட்களில் மாறிவிட்டது என்று கூறுவது அவ்வளவு பொருத்தமான வாதமாகாது. இப்படி மாறக்கூடும் என்கின்ற எச்சரிக்கையை நான் 16—3—1974-ம் நாள் அன்று சட்டமன்ற மேலவையில் உரையாற்றியபோதே தமிழ் நாட்டுக்கு ஒரு எச்சரிக்கையாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன்.

16—3—1974-ல் நான் மேலவையில் பேசும்போது குறிப் பிட்டது, தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிறுதானியங்களை மற்ற மாநிலங் களுக்கு எடுத்துச் செல்ல எந்தத் தடையும் கிடையாது என்கின்ற மத்திய அரசினுடைய ஆணையின் காரணமாக ஏற்பட இருக்கிற நெருக்கடியை நான் உணர்த்தினேன். நான் பேசிய வாசகங்களைக் கூட இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்வது என் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். "நம்முடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கொள்ளாமல் மாநிலத்திற்கு மாநிலம் சிறுதானியங்களின் போக்கு வரத்தை நிறுத்துவிட்டது விட்டதுதான், இதை மாற்றுவதற் கில்லை என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லிவிடுமேயானால், நாம் புதியதொரு உணவு நெருக்கடியை நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் எதிர்பார்க்கும் நிலைமை வரும் என்பதையும் இப்போதே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்" என்று அன்றே சொன்னேன். சொன்னதோடு நின்றுவிடவில்லை. மத்திய அரசோடு வாதங்களை நடத்தினேன். மத்திய அரசிலுள்ள பொறுப்புள்ள அமைச்சர்களுக்கு அதைப்பற்றி எழுதினேன். தந்திகள் மூலம் தெரிவித்தோம். நேரடியாகச் சென்று பேசினேன். லெவியாவது நாங்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எங்களுக்கு அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். இவ்வளவு முறையீடும் மறுக்கப்பட்ட பிறகு சிறுதானியங்கள் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் கொண்டு செல்லலாம் என்கின்ற உத்தரவு நிலைப்படுத்தப்பட்டது. அது திரும்பப் பெறமாட்டாது என்று மத்திய அரசால் நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டு விட்டது.

நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய அரிசி உற்பத்தி, அதே நேரத்தில் சிறு தானியங்களினுடைய உற்பத்தி இரண்டையும் கணக்கிட்டால் 1973-ம் ஆண்டு நம் மாநிலத்தில் அரிசி உற்பத்தி 55 லட்சம் டன்களும் சிறு தானியங்களினுடைய உற்பத்தி 14 லட்சம் டன் ஆகவும் இருந்தது.

1974-ம் ஆண்டு அரிசி உற்பத்தி 53 லட்சம் டன்களும் சிறு தானியங்களினுடைய உற்பத்தி 13 லட்சம் டன்களும் மதிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

1974-ம் ஆண்டு மக்கள்தொகையைக் கணக்கிட்டதில் நம் தமிழ் மாநிலத்தினுடைய மக்கள் தொகை 4½ கோடியாகும். ஒரு நாளைக்கு ஒரு நபருக்கு 400 கிராம் அரிசி தேவை என்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 146 கிலோகிராம் அரிசி ஒரு நபருக்கு தேவைப்படுகிறது. இதன்படி நம் மக்கள் தொகைக்கு, மொத்தத் தொகைக்கு, அதற்கான தேவை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 65.7 லட்சம் டன். நம்முடைய அரிசி உற்பத்தி 53 லட்சம் டன்னையும் சிறுதானிய உற்பத்தி 13 லட்சம் டன்னையும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

சேர்த்தால் கிட்டத்தட்ட 66 லட்சம் டன் நமக்குக் கிடைத்து மாநிலம் தன்னிறைவு பெற்ற மாநிலமாக இப்போதும் திகழ்ந்திருக்க முடியும்.

ஆனால், மத்திய அரசு 6—3—1974 அன்று பிறப்பித்த மாநிலக் கட்டுப்பாடுகள் பற்றிய தடைகள் நீக்கப்படுகின்றன, கட்டுப்பாடு கிடையாது என்கின்ற அந்த உத்தரவிற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட சூழ் நிலையை நான் இங்கே சில எடுத்துக்காட்டுகளின் மூலம் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தக் கட்டுப்பாட்டை எடுப்பதற்கு முன்பு 1974 சனவரியில் கோவை மாவட்டத்தில் கம்பின் விலை ஒரு க்வின்டால் 89 ரூபாய். அதேநேரத்தில் பம்பாயில் ஒரு க்வின்டால் விலை ரூ. 150-ல் இருந்து ரூ. 155. கோவையில் ரூ. 89 ஆக இருக்கும் போது பம்பாயில் ஒரு க்வின்டால் கம்பின் விலை ரூ. 150-ல் இருந்து ரூ. 155 வரை. கட்டுப்பாடு எடுக்கப்பட்ட மார்ச் மாதத்தில் கோவை மாவட்டத்தில் கம்பின் விலை ரூ. 129. ரூ. 89 ஆக இருந்த கம்பின் விலை ரூ. 129 ஆக உயருகிறது. அதேநேரத்தில் பம்பாயில் ரூ. 155 ஆக இருந்த விலை ரூ. 135 முதல் ரூ. 145 என்கின்ற அளவிற்கு குறைகிறது. ஏப்ரல் மாதத்தில் கோவையில் கம்பு ஒரு க்வின்டாலுக்கு விலை ரூ. 136 ஆக உயருகிறது. அந்த நேரத்தில் பம்பாயில் 145 ஆக இருந்த கம்பு விலை 135 ஆக குறைகிறது. மே மாதத்தில் தமிழ்நாட்டிலும், பம்பாயிலும் ஏறே சீரான விலை, அதாவது ரூ. 145 ஆக ஆகிறது. ஆக, 89 ரூபாயாக இருந்த கம்பு விலை பம்பாயோடு சேர்ந்து 145 ஆக சிறு தானியங் களின் விலை இங்கே ஏறுகிறது. இப்படி கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு போன்ற சிறு தானியங்களின் விலை ஏறுகிற நேரத்தில் அரிசி விலை—அதை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள்—அந்த விலை— இயல்பாக ஏறவேண்டுமென்று எண்ணுவதில் தவறு இல்லை என்பதும் நம் வாதத்தில் புறக்கணித்து விடக்கூடாது. இப்படி கம்பு, சோளம், இந்த விலைகள் ஏறின என்பதற்கான ஆதாரத்தை நான் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து இருக்கின்ற ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிகள் பத்திரிகையான 'சுதேசமித்திரன்' பத்திரிகைச் செய்தியிலிருந்து எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

"21—5—1974 மித்திரன் பத்திரிகை. அப்போதெல்லாம் தடைநீக்கப்பட்டு விட்டது, சிறு தானியங்களுக்கு. 'விலை உயர்வால் மக்கள் கொதிப்பு கடையில் புகுந்து தானியம்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சூறை. திருச்செங்கோடு மே 20—அரிசி, கேழ்வரகு சோளம் போன்ற தானியங்களின் விலை இங்கு பயங்கரமாக ஏறிவிட்டதால் ஏழைகள் விலை கொடுத்து வாங்க முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். இம்மாதம் 15-ந் தேதி சந்தையிலும், 17-ம் தேதி கடைகளிலும் புகுந்து கிராம மக்கள் உணவு தானியங்களைச் சூறையாடினர்கள். அரிசி, ராகி, சோளம் போன்ற உணவு தானியங்களின் விலை என்றும் காணாத அளவுக்கு உயர்ந்து விட்டது. இம்மாதம் 15-ந் தேதி மாலையில் இடைப்பாடி வாராந்தர சந்தையில் தொழிலாளர் களும், கிராம மக்களும் சேர்ந்த ஒரு பெரும் கூட்டம் சந்தையி லிருந்த அரிசி, மற்றும் உணவு தானியங்களை சூறையாடி எடுத்துக் கொண்டு சென்று விட்டார்கள். இதைத் தொடர்ந்து இந்தத் தாலுக்காவில் வியாபாரிகள் இடையே ஒரு பீதி ஏற்பட்டுள்ளது. 17-ந் தேதி பள்ளிப் பாளையத்தில் சந்தை கூடியது. ஆனால், இடைப்பாடி சம்பவங்களினால் பெரும்பாலான வியாபாரிகள் சந்தைக்கு அரிசி, கம்பு, சோளம் போன்ற தானியங்களைக் கொண்டு வரவில்லை. தானியங்கள் வந்து கொண்டிருந்த வண்டியையும் வழியில் திருப்பி விட்டிற்கே சிலர் அனுப்பி விட்டார்கள். சந்தையில் அரிசி, கம்பு போன்ற உணவு தானியங்கள் இல்லாததனால் ஏமாற்றம் அடைந்த கூலியாட்களும், கிராம மக்களும் அடுத்துள்ள கடைகளில் புகுந்து உணவு தானியங்களை சூறையாடிவிட்டார்கள்." இது சுதேசமித்திரனில் வந்த செய்தி.

எப்படித் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது? என்னென்ன காரணங்களால் ஏற்பட்டது? இது போன்ற சூறை, கொள்ளை, திடீரென்று கடை களில் நுழைந்து பொருள்களைக் கொள்ளையடித்தல், பறிமுதல் செய்தல், வினியோகம் செய்தல் ஆகிய காரியங்களால் போக்கு வரத்து தடைப்பட்டு உணவு தானியங்களை ஒரு இடத்திலிருந்து ஒரு இடத்திற்குக்கொண்டு செல்ல வியாபாரிகளும், விவசாயி களும் பயந்த காரணத்தாலே இந்த நெருக்கடி நிலைமை செயற்கை யாக உருவாக்கப்பட்டுவிட்டது என்று நான் ஏற்கனவே எடுத்துச் சொன்ன அந்த வாதத்தை இப்போதும் வலியுறுத்தவே விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் சொன்னார்கள் இல்லாதவன் திருடுவது குற்றமா என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டு விட்டு, பராசக்தி படத்தில் அன்று வசனகர்த்தாவாக இருந்திருக்கி றீர்கள், குணசேகரன் இரண்டு பழங்கள் திருடியதற்காக,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

இரண்டு பழம் தானே திருடினேன், இதற்காக இப்படி அடிக்கலாமா, உதைக்கலாமா என்று அவனே வசனம் பேச வைத்த அந்த முதலமைச்சர் இப்போது கடைகளிலும், மற்ற விடுதிகளிலும், வழியிலும், லாரிகளிலும் சூறையாடுபவர்களைப் பிடித்து, அவர்களை தடுக்கலாமா, அடிக்கலாமா, உதைக்கலாமா, கைது செய்யலாமா, தண்டிக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். பராசக்தி படம் அவர் பார்த்து 10-15 ஆண்டுகாலம் ஆகியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எழுதியவன் என்ற காரணத்தால் எனக்கு ஒரு காட்சி நினைவில் இருக்கிறது. அதிலே வருகிற குணசேகரன் பராசக்தி படத்தின் கதாநாயகன். பசிக்கொடுமையால் பழங்களைத் திருடுகிறான். அடி படுகிறான். அவன் இப்படிப் பல காரியங்களைச் செய்கிறான். ஆனால் அப்படிச் செய்கிற காரியங்களெல்லாம் தவறு என்று கண்டிப்பதற்கு அந்தப் படத்தில் ஒரு புதிய படைப்பு, விமலா என்ற பெண் பாத்திரம் படைக்கப்பட்டது.

பராசக்தி நாடகமாக இருந்தது. நண்பர் பாவலர் பாலசுந்தரம் எழுதினார்கள். அதைத்தான் திரைப்படமாக நான் எழுதினேன். அப்போது இல்லாத பாத்திரம், விமலா என்ற பெண் பாத்திரம், திரைப்படத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, விமலா என்ற பெண் பாத்திரம் சொல்லுவாள், 'என்னதான் சமுதாயத்தில் கஷ்டம் இருந்தாலும் திருடக்கூடாது, இன்னின்ன காரியங்களைச் செய்யக்கூடாது' என்று சொல்வாள். கதாபாத்திரங்கள் பேசும் வசனங்கள் அத்தனையும் கதாசிரியர் கொள்கை அல்ல. பல பேர் சொன்னார்கள். மந்திரி குமாரி படத்தில் கொலைபுரிதல், கொள்ளையடித்தல் போன்ற பாத்திரப்படைப்பு இருந்தது. அதை வைத்துக் கொண்டு, கருணாநிதி, கொள்ளையடிப்பவன், கொலை செய்பவன் என்று சொன்னபோது, அதை எதிர்த்து எட்மண்ட் போன்றவர்கள் இப்படிப் பதில் சொன்னது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அப்படிக் கொள்ளை அடித்தவன், கொலை செய்தவனுடைய இறுதி முடிவு என்ன? அது தான் கதையின் சிறப்பு அம்சம். ஆசிரியரின் கருத்து. அதே போல், பராசக்தி படத்தில் குணசேகரன் பசியால் பழத்தை திருடியது தவறு இல்லை என்று சொன்னாலும், தவறு என்று சொல்லும் பெண் பாத்திரம் வந்ததே அது தான் ஆசிரியர் கருத்து. அந்தக் கருத்து தான் இன்றைய முதலமைச்சரின் கருத்து என்பதை எட்மண்ட் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். படம் பார்த்து நாளாகி இருக்கும். புதிய காப்பி

1974 ஆகஸ்ட் 17] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருப்பதாகக் கேள்வி. தியேட்டர்கள் திறந்த பிறகு அந்த சினிமாவைப் பார்த்து அந்தக் கருத்தை திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

பொதுவாகவே, நம்முடைய உணவு அமைச்சர் எடுத்துக் காட்டியதுபோல், இந்நிலையில் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்து ஒரு நல்ல முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து இருக்கலாம். ஆனால் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கேட்பார்கள், ஒரு ஆளும் கட்சிக்கு விரோதமாக இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் வருவதை எதிர்க்கட்சிகள் பயன்படுத்திக்கொள்வது தானே முறை என்று. நியாயமான கேள்வி கேட்பார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு காலத் தில் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தது. இந்த உணவுப் பிரச்சனையில் அப்போது இருந்த ஆளும் கட்சி சரியாக நடத்தாத காரணத்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்துப் போராடி இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் போராட்டம் திட்டமிட்டு யார், யார் எந்தெந்த இடத்தில் யார் யாருடைய தலைமையில் மறியல் செய்வது. கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கு முன்னால் அல்லது வேறு ஒரு அலுவலகத்திற்கு முன்னால் மறியல் செய்வது, இத்தனை மணிக்குச் சென்று மறியல் செய்வது, கைது செய்யப்பட்டால் எதிர்க்காமல் சிறைச்சாலை செல்வது என்றும் ஒவ்வொரு நாளைக்கும் 50 பேர் என்ற்ல் அந்த 50 பேருக்கு மேல் செல்லக் கூடாது என்று இவ்வளவு வரையறை, இவ்வளவு கட்டுதிட்டங்கள் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் வகுக்கப்பட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது அரிசிப் பிரச்சினையில் போராட்டம் நடத்தி இருக்கிறது. அப்படி நடத்தப் படுகிற அறப்போராட்டங்கள் மூலம் மெல்ல மெல்ல எதிர்க் கட்சிகள் வலிவு ஏற்று, மக்கள் ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் தீர்ப்பளிக்கும் வரையில், அந்த எதிர்க்கட்சியை ஆளும் கட்சியாகக் கொண்டு வந்து வைக்கும் வலிமையை எதிர்க்கட்சிகள் பெறுவது தான் சாலச்சிறந்த, சிறப்பான, வரவேற்கத்தக்க, வன்முறை அற்ற எதிர்க்கட்சிகளுடைய போராட்ட முறைகளாக இருந்திட வேண்டும். அதைவிடுத்து இதையே ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக்கி, அதை மேலும் சிக்கலாக்கி வன்முறையைத் தூண்டவேண்டுமென்ற அளவுக்குப் பத்திரிகையில் தலையங்கம் போட்டு, அதை இந்த அளவுக்குக் கொண்டுவந்து விட்டது தமிழகத்திலே இருக்கிற சில எதிர்க்கட்சிகளின் பணியாக ஆகிவிட்டது என்பதை நான் மிகுந்த மனவேதனையோடு சொல்லாமல் இருக்க முடியாது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

பத்திரிக்கைத் தலைப்பை பார்த்தால், ஆளும் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கை மித்திரன்—"பல இடங்களில் அரிசிக் கடைகள் சூறை"—சொன்னார்கள். சூறையிடவில்லை, எடுத்துத்தான் பங்கிட்டுக்கொடுத்தோம் என்று இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். ஆளும் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கையில் வந்திருக்கும் செய்தியே "பல இடங்களிலும் அரிசிக் கடைகள் சூறை, கிளர்ச்சி முற்றுகிறது, நகரில் பலர் கைது" என்கிற அளவுக்குத்தான் அந்தப் பத்திரிக்கையில் செய்தி வந்தது.

அதைப்போலவே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் அதிகாரபூர்வமான பத்திரிக்கையில் இதைப்போன்ற செய்தி வந்தது. திருவொற்றியூரில் "அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, உழைக்கும் மக்கள் மாமன்றம் ஆகிய கட்சிகள் இணைந்து வழி காட்டுகின்றன. கையாலாகாத கருணாநிதியை எதிர்த்து மக்களே அரிசி விலையைக் குறைத்தார்கள். தமிழகம் எங்கும் இயக்கம் சூடு பிடிக்கிறது" என்று செய்தி வந்தது. இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளில் அரசு தவறான சில முடிவுகளை எடுத்துவிட்டது, குறைபாடான முடிவு எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றால், அவைகளை மக்கள் மன்றத்தில் எடுத்து சுட்டிக்காட்டும் முழுப் பொறுப்பு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உண்டு. முழு உரிமை எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உண்டு. அந்த ஜனநாயகத் தத்துவத்தின் குறுக்கே நான் நிற்க விரும்பவில்லை. அதை எதிர்த்து கிளர்ச்சிகள் நடத்துகிற அளவுக்கு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உரிமை உண்டு. ஆகவே, நான் அவைகளில் எந்தவிதமான குறை பாடும் சொல்லவிரும்பவில்லை.

(பிற்பகல் 1-30)

ஆனால் இதுவரையிலே சமுதாயத்தில் கடைகளில் புகுந்து கொள்ளை அடித்தல், லாரிகளை வழி மறித்தல் என்ற இந்தக் காரியங்கள் வேறு மாநிலங்களில் நடைபெற்றபொழுது எந்த அளவுக்கு அந்த அரசுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன? இங்கே உணவுப் பிரச்னை தமிழகத்தில் இரண்டொரு நாள் மிக முக்கியமான உச்ச கட்டத்தை அடைந்த நேரத்தில் தான் பங்களூரில் சிக்மகளூர் என்ற இடத்தில் ஒரு உணவுக் கடையிலே புகுந்து சூறையாட எண்ணிய பொது மக்கள் மீது போலீசார்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து, இந்திரா காங்கிரஸ், ஆளும் காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மைசூரில் இரண்டு பேர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்கின்ற செய்தி வந்திருக்கிறது.

ஆளும் காங்கிரஸ் கொடுத்த தீர்மானத்தை வழி மொழிந்து பேசிய கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆண்டுகொண்டிருக்கிற கேரளத்தில் 'உணவுக் கிடங்குகளில், எதிர்க்கட்சியினர் முற்றுகை, போலீஸ் தடியடி, 3 எதிர்க்கட்சி எம்.எல்.ஏ.க்கள் உள்பட 18 பேர்கள் காயம் அடைந்தார்கள், ஒருவர் நிலை கவலைக்கிடம்' என்கின்ற யு.என்.ஐ. செய்தியாக—பாலக்காட்டில் நடைபெற்றது—சூலை 10-ம் தேதி அன்று வெளி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, சமுதாயத்தில் கொள்ளை அடித்தல் போன்ற காரியங்களைச் செய்யமக்கள் என்னதான் நியாய வாதங்கள் பேசினாலும், சட்டத்தைத் தங்கள் கையில் எடுத்துக்கொள்ள அவர்களைத் தூண்டிவிடுவது அல்லது மக்களை மிகச் சுலபமாக ஒரு போராட்டத்திற்கு அவர்களுக்கு எதாவது வசதி வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்ற அளவுக்குத் தூண்டிவிடுவது சுலபம்.

திடீரென்று சினிமா தியேட்டர் வாசலில் நின்றுகொண்டு 'எல்லோரும் வாருங்கள், இன்றைக்கு இலவசமாக சினிமா பார்க்கலாம்' என்றால் தடதடவென்று ஒரு கூட்டம், மக்கள் ஓடித்தான் வருவார்கள். ஒரு ஜவுளிக் கடையில் நின்றுகொண்டு 'எல்லோரும் வாருங்கள், துணிமணியை இலவசமாக எடுத்துச் செல்லுங்கள்' என்றால், அதற்குக்கூட ஆயிரம் பேர்கள் வரத்தான் வருவார்கள். ஆனால் அந்த முறைகளை நமது போராட்ட முறைகளாக ஆக்கக்கூடாது. அது பீகாரில் நடைபெற்றாலும் சரி, குஜராத்தில் நடைபெற்றாலும் சரி, கேரளாவில் நடைபெற்றாலும் சரி, மைசூரில் நடைபெற்றாலும் சரி, அந்தப் போராட்ட முறைகளை இன்றைக்கு தாங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறோம் என்பதற்காக அல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த அந்தக் காலத்திலேயே அப்படிப்பட்ட போராட்ட முறைகளை நாங்கள் விரும்பியதும் இல்லை, அந்தப் போராட்ட முறைகளை யார் மீதும் திணித்ததுமில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

சுற்றறிக்கை பற்றியெல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். கம்யூனிஸ்டு கட்சி கூட, அதன் மாதில நிர்வாகக் குழு ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பியது. அந்த சுற்றறிக்கையிலே என்ன எழுதப்பட்டது? "அன்பார்ந்த தோழர்களே, அநியாய அரிசி விலை எதிர்ப்புப் போராட்டம் தமிழகம் முழுமையும் சூடுபிடித்து விட்டது." வாசகங்கள் எப்படி அமைந்து இருக்க வேண்டும். தமிழகத்தில் உணவுப் பிரச்னை மிக மோசமாக ஆகிவிட்டது என்று வாசகம் அமைவதற்குப் பதிலாக மிக சந்தோஷத்தோடு வாசகம் அமைந்து இருக்கிறது. "அநியாய அரிசி விலை எதிர்ப்புப் போராட்டம் தமிழகம் முழுமையும் சூடுபிடித்து விட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் நமது கட்சி மறியல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது." வரவேற்கிறேன். மறியல், சிறைபிடித்தல், தண்டனை வழங்குதல், ஏற்றுக்கொள்ளுதல், அவைகளை வரவேற்கிறேன். அடுத்து "வேறு பல மாவட்டங்களில் நமது கட்சி இந்தப் போராட்டத்தில் பல்வேறு வடிவங்களில் ஈடுபட்டுள்ளது." பல்வேறு வடிவங்கள் தான் ஆபத்தான வடிவங்கள். அந்த வடிவங்களிலெல்லாம் வந்த நிவீனைகள் தான். "ஆங்காங்கு உள்ள மக்களின் உணர்விற்கேற்ப இந்தப் போராட்டத்தை வெற்றி கரமாக நடத்தித் தலைமை தாங்க நம் கட்சி அமைப்புகள் முழு பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும்"—கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அமைப்புகள் முழு பொறுப்பு எடுக்கவேண்டும். எவ்வளவு கூட்டணியாக இருக்கிறார்கள் பாருங்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தார் கட்சி அமைப்புகள் தலைமை தாங்கவேண்டும் என்று அதிலேயே பெயரைத் தட்டிக்கொண்டு போக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி திட்டமிட்டு இருக்கிறது.

"1974 ஆம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் 10 ஆம் தேதி நடத்துவதற்கு திட்டமிட்டு இருந்த இனவெறி-மொழிவெறி எதிர்ப்புக் கூட்டங்களை அநியாய அரிசி விலை எதிர்ப்புக் கூட்டங்களாக இயக்கத்திற்கு உந்து சக்தியாக—இது தான் முக்கியமான வார்த்தை—இயக்கத்திற்கு உந்து சக்தியாக விளங்கும் வகையில் நடத்துமாறு எல்லா மாவட்ட குழுக்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

தமிழ்நாட்டில் இந்தப் பிரச்சினையை ஒரு நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு இந்தப் போராட்டம் பயன்படவேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தால், மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன்,

1974 ஆகஸ்ட் 17] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வாவேற்றிருப்பேன். ஆனல் இயக்கத்திற்கு ஒரு உந்து சக்தியாக, அந்த இயக்கம் வளர அந்தக் கட்சிக்கு ஒரு உந்து சக்தியாக இந்தப் போராட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் இந்த சுற்றிக்கையை அனுப்பி கிருர்கள்.

இதன் தொடர்பாக பல மாவட்டங்களில், மாதிலம் முழுமையும் பல கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அந்தக் கிளர்ச்சி கனேயெல்லம் போலீஸார் மிகுந்த பொறுப்பு உனர்ச்சியோடு, கடமை உனர்ச்சியோடு இன்றைக்கு அடக்கியிருக்கிறர்கள். மேலும் இப்படிப்பட்ட நிலேமைகள் வராமல்—நான் அரசியல் கட்சிகள் மாத்திரம் இதைச் செய்கின்றன என்று சொல்லவில்லே, சில பேர் இதைச் செய்ய துணிந்தார்கள். இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது போல வர்த்தக சூதாடிகளானலும் சரி, பதுக்கல் பேர்வழிகளானலும் சரி அல்லது விவசாயிகள் சில பேர் அதைப் பதுக்கி வைத்து அதிக விலேக்கு விற்கவேண்டும் என்று கருதுகிறவர்களானலும் சரி, யார் மீதும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்கின்ற அந்த மும்முரமான, நம்முடைய தீவிரமான அந்தப் பணிகளின் காரணமாக தடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

நான் இங்கே ஒரே ஒரு பட்டியலே மாத்திரம் இந்த மன்றத்தின் முன்னல் வைக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அந்தப் பட்டியலே உனவு அமைச்சர் அவர்கள் தயாரிக்துக் கொடுத்திருந்கிறர். மேஜையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பட்டியலில் மொத்தம் எத்தனே பேர்கள் பதுக்கல் வியாபாரிகள் பிடிக்கப்பட்டார்கள் என்கின்ற கணக்கும், எத்தனே வழக்குகள் என்ற கணக்கும் தரப்பட்டிருக்கிறது.

ஜனவரியில் 42, பிப்ரவரியில் 38, மார்ச்சில் 66, எப்ரலில் 82, மேயில் 132, ஜூனில் 150, ஜூலேயில் 155 ஆக வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 665 என்று தரப்பட்டிருக்கிறது.

நாம் 2—8—1974-ல் இந்த நிலேமை கொஞ்சம் உச்ச கட்டத்திற்கு வந்த நேரத்தில், 2—8—1974-ல் விவசாயிகளுடைய மூனேயை எப்பொழுதும் சர்வ ஜாக்கிரதையாக நாம் அணுகிட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

வேண்டும், நாம் அதிகாரிகளைக் கொண்டு பதுக்கலைக் கண்டு பிடியுங்கள் என்று சொல்கிற நேரத்தில் சில அதிகாரிகள் விவசாயிகளிடம் கொஞ்சம் அதிக்கிரமமாக நடந்துக்கொள்கிற காரணத்தினால் விவசாயிகள் மிகுந்த மன வேதனை அடைகிறார்கள் என்பதினாலும், அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் கூட அப்பொழுது ரேஷன் இருந்த காரணத்தினால், உணவுக் கட்டுப்பாடு இருந்த காரணத்தினால் விவசாயிகள் பதுக்கி வைப்பதை எடுப்பதற்குச் சென்ற போலீஸார் பூஜை அறையில் பூட்ஸ் காலோடு நுழைந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டும், கோவை மாவட்டத்தில் சில கவுண்டர்மார்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளில் சில கவுண்டர் பெருமக்கள் மரியாதைக் குறைவாக நடத்தப்பட்டார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டும் இந்த மன்றத்தில் வந்ததை யாரும் மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

ஆகவேதான் விவசாயிகளை அணுகுவதில் மிகுந்த எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று கொஞ்ச காலம் பொறுத்துப் பார்த்து கடைசியில் 2—8—74 அன்று ஒரு அறிக்கையை நான் வெளியிட்டேன். விவசாயிகள் ஒரு வார காலத்திற்குள்ளாக தங்களிடம் தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிற நெல்லையோ, அரிசியையோ தந்துவிடவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அவர்களெல்லாம் பிடிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னேன். அந்த ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக கிட்டத்தட்ட 3—8—1974, 6—8—1974, 13—8—1974 என்கின்ற வகையிலே பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற நெல் மாத்திரம் 24,431 மூட்டைகள்; 4,358 மூட்டைகள் அரிசியும், சுமார் 2,20,000 பெறுமானமுள்ள உணவு தானியங்கள் பிடிக்கப்பட்டன. கேட்கலாம். இது குறைந்ததாக இருக்கிறதே, எவ்வளவு பேர் பதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று.

இவர்களைப் பிடித்த காரணத்தினால் மற்றவர்கள் தங்களையும் பிடிப்பார்கள் அல்லது அரசாங்க சார்பில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற பாதுகாப்புச் சட்டம் தங்கள் மீது பாயும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக பதுக்கி வைத்திருந்தவர்கள் சில பேர், மக்கள் சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபடக்கூடாது என்று மனம் தெளிந்து, திருந்தியவர்களெல்லாம் உடனே அரிசியையும் நெல்லையும் சந்தைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். அதன் மூலமாக இன்றைக்கு சுலபமாக அரிசி கிடைக்கிற சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

1974 ஆகஸ்ட் 17] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நீங்கள் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்த்தால், அரிசிப் பஞ்சத்திற்காக போராட்டம் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பிறகு கூடிப் பேசி அரிசிப் பஞ்சம் என்றால் அவ்வளவாக எடுபடாது என்று அரிசி அநியாய விலையைக் கண்டித்துப் போராட்டம் என்கின்ற அளவுக்கு மாற்றிக்கொண்டதிலிருந்து அரிசி இருக்கிறது, விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை எதிர்க்கட்சியினர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தான் பொருள். நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். விலை அதிகமாக இருக்கிறது.

இங்கே சில உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். 'என் நீங்கள் குறைந்த விலைக்கு அரிசியை வாங்கி அதிக விலைக்கு விற்கிறீர்கள்?' என்று கூட கேட்டார்கள். அது வியாபார நோக்கம் அல்லவா? என்று கூட நண்டர் செழியன் அவர்கள் நேற்றையதினம் கூட கேட்டார்கள். மாரிமுத்து அவர்கள், நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள், நேற்றையதினமும், இன்றைய தினமும் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒரே ஒரு விளக்கத்தை மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1974 ஆம் வருடம் சனவரி திங்கள் 1 ஆம் நாள் அரிசி கையிருப்பு 28,654 டன் நம்மிடத்திலே இருந்தது. சம்பா அறுவடை காலத்தில் அரிசி குவிண்டால் ரூ. 140-லிருந்து 148 வரை, அதாவது மூட்டைக்கு ரூ. 70 கொடுத்து, 1,80,440 டன்கள் நாம் இந்திய உணவு வர்த்தகக் கழகம் மூலமாகவும், தமிழ்நாடு உணவு வழங்கு கழகம் மூலமாகவும் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். ஆக, 2,09,000 டன் நம்மிடம் கைவசம் இருந்தது.

நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற சென்னை, கோவை நகரங்களிலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் எல்லையோரப் பகுதிகளிலும் பொது விநியோகத்தின்கீழ் ஜூலை மாதம் இறுதி வரையில் நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற 'கமிட்மெண்ட்' 90,746 டன்கள். ஆகஸ்ட் முதல் நவம்பர் வரை கன்னியாகுமரி, கோவை, சென்னை ஆகிய பகுதிகளின் தேவை 70,000 டன்கள் வேறு மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது 7,019 டன்கள். ஆக மொத்தம் 1,67,765 டன்கள் இந்தக் கணக்குப் போக மீதி இருந்தது 41,325 டன்கள்.

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
17 FEB 1975

டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

இதனுடைய நம்பிக்கை இருக்காது என்று கருதித்தான் ஆங்காங்கு சூனியம், செய்வினை, வழிப்பறி என்று ஆரம்பித்தார்கள். இந்தப் பெரிய சிக்கலில் தமிழகம் சிக்கிக்கொள்ளும் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் அந்த இருப்பு 41,000 டன் அளவுக்கு இருந்தது.

பிறகு தஞ்சை மாவட்டத்தில் வர்த்தகர்களிடம் குவின்டால் ஒன்றுக்கு நடுத்தரம் ரூ. 168 வீதம், சன்ன ரகம் 177 வீதம் வாங்கியவகையில் 7,947 டன் வாங்கியிருக்கிறோம்.

இந்திய உணவு வர்த்தகக் கழகத்திலிருந்து குவின்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 145 வீதம், அதாவது மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூபாய் 72 வீதம் 17,000 டன் வாங்கியிருக்கிறோம். ஆக மொத்தம் அரிசி இருப்பு 66,000 டன் இருக்கிறது. குறுவை அறுவடை வரையில் தொடர்ந்து அரிசி நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் வழங்க இப்போது 25,000 டன் மேலும் தேவைப்படுகிறது. இவற்றைக் கூட்டுறவுத் துறையில் தமிழ்நாடு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து குவின்டால் அரிசி 280 ரூபாய் வீதம் அதாவது மூட்டை 140 ரூபாய் வீதம் கொள்முதல் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம். ஆங்காங்கு இருந்து வருகின்ற சிறு அறுவடையில் இருந்தும் கொள்முதல் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம். இந்த விலையைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், நாம் குறிப்பிடுகின்ற விலையைப் பார்த்தால் குவின்டால் ஒன்றுக்கு அடக்க விலை 225 ரூபாய் ஆகிறது. ஆகவே, கிலோ ஒன்றுக்கு 2.25 ரூபாய் வருகிறது.

இப்போது நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக நடுத்தர அரிசி கிலோ ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் வீதமும், சன்ன ரகம் 2.30 வீதமும், மிகச் சன்ன ரகம் 2.50 வீதமும் என்று விற்பனை செய்கிறோம். ஆகவே, வியாபார நோக்கத்தோடு விற்கப்படவில்லை என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரத்தின் மூலம் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில் ஜனநாயக ரீதியில் அனைவரும் கலந்து அரசோடு ஒத்துழைத்து தீர்க்க வேண்டுமேயல்லாமல், இதைப் பெரிய பிரச்னையாக ஆக்கி, இந்த ஆசை ஒரே வாரத்திலே ஒரே மாதத்திலே கவிழ்த்துவிட வேண்டும், அல்லது ராஜினாமா செய்ய அறிவுறுத்த வேண்டும்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்ற அளவுக்கு இதைக்கொண்டு செல்வது நல்ல மரபாகாது. நீங்களே சொல்கிறீர்கள். இன்னும் ஓராண்டு காலம் இருக்கிறது. திடீரென்று நாங்கள் ராஜினமா செய்வதாகவே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். தேர்தல் வேலைகள் எல்லாம் செய்ய உங்களுக்கு நேரம் வேண்டாமா? நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத் தின்மீது பேச அன்றைக்கு ஒப்புக்கொண்டதைபோல ஒப்புக் கொண்டால் எப்படி நேரம் வீணாகி விட்டதோ அதைப்போல இப்போது திடீரென்று ராஜினமா செய்ய ஒப்புக்கொண்டால் ஓராண்டு காலத்துக்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டிய தேர்தல் தயாரிப்புகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன.

ஆகவே, இப்போது தொகுதி நிர்ணயம் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நாடாளுமன்றத்தில் 39 இருப்பதை 40 ஆகவும், சட்ட மன்றத்தில் 234 இருப்பதை 280 ஆகவும் ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். பாராளுமன்றத் திலும் இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றிக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து தொகுதி களெல்லாம் நிர்ணயமாகித்தான் தேர்தல் நடக்கும் என்பது தெரிகிறது. இருந்தாலும் அவசரப்பட்டு இடையிலேயே 'ஓடிவிடு, ஓடிவிடு' என்று சொன்னால் எங்கே ஓடுவது? ஆகவே அந்தக் குரலை கொஞ்ச நாளைக்கு ஒத்தி வைத்துவிட்டு, இருக்கவே இருக்கிறது தேர்தல் என்று பொறுத்துக்கொண்டு, தேர்தலிலே ஜனநாயக முறையில் யாருக்கு மக்கள் தீர்ப்பு அளிக்கிறார்களோ அவர்கள் இங்கே வந்து உட்காரட்டும் என்று எல்லாக் கட்சி யினரும் கட்சி சார்பற்ற முறையிலே தோழமைக் கட்சியாக இருந்து இந்த ஒரு விஷயத்திலே பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரியவர் மணலி அவர்கள் சர்வ கட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்டி யோசனை கேளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் அட்டியின்றி இம்மாதிரியான கருத்துக்களை எப்போதும் ஏற்றுச் செய்வதில் மறுப்புக் கிடையாது என்று கூறி, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் தேவையற்றது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, மாரிமுத்து அவர்கள்—உணவுப் பிரச்னை—

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

மணி ஒன்றே முக்கால் ஆகிவிட்டது—இதை வலியுறுத்தாமல் இந்தப் பிரச்னைக்கு ஒத்துழைத்து, ஆக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் கம்யூனிஸ்டு கட்சியைப் பற்றி ஒரு சர்க்குலரை வாசித்தார்கள். அந்த சர்க்குலர் ரகசியமானதல்ல. ஏற்கெனவே பத்திரிகைகளில் எல்லாம் அது வந்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்னைக்கு மூல காரணம் இந்த ஆட்சியிலே இருக்கின்ற முதலமைச்சர். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தனியாக ஒரு பிரசங்கம் செய்யக்கூடாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அரிசி விலை உயர்ந்ததற்குக் காரணம் 40 ரூபாய்க்கு வாங்கி வைத்திருக்கின்ற கொள்ளை லாபக் காரர்களுக்கு இந்த ஆட்சி உதவியாக இருந்ததுதான். நியாயவிலைக்கு வாங்கி வைத்துவிட்டு, இப்போது கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்கின்ற கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் எங்கே இருந்தாலும் அவர்களை எதிர்த்துப் போராடுவோம். அங்கே எல்லாம் மறியல் செய்வோம். நியாய விலையில் மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை என்றால் பதுக்கல்காரர்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்வோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சட்டத்தை யார் கையில் எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்த அரசு சும்மா வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்காது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நியாயவிலையில் மக்களுக்கு அரிசி தாராளமாக கிடைக்கும் வரையில் நாங்கள் சும்மா இருக்க மாட்டோம்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஒரு சின்ன விளக்கத்தை உங்கள் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். 'ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா' ஒரு குவிண்டால் நெல்லை 70 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் அவர்களிடமிருந்து குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 122 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு வாங்கி, அதை 200 ரூபாய்க்கு விற்றார்கள். அதிலே 10 சதவிகிதம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு கமிஷன தர வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இதுதான்

1974 ஆகஸ்ட் 17]

அரசாங்கம் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதுமாதிரி இருக்கிறது என்று நான் நேற்று சொன்னேன். இவ்வளவு லாபம் 68 ரூபாய் அதிகம் வைத்து விற்பது கொள்ளை லாபம் இல்லையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏதோ ஒரு பிரிவை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் லாபம் இருப்பதுபோல் தெரியும். மொத்தமாகப் பார்த்தால் மாநிலத்திலிருந்து குறைந்த விலைக்கு வாங்கியது, அதிக விலைக்கு வாங்கியது எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் குவிண்டால் 225 ரூபாய் வருகிறது. அந்த விலையைத்தான் சொன்னேன்.

திரு. ஆலடி அருணா: மத்திய அரசு கோர்ஸ் க்ரெய்ன்ஸ் 125, சூப்பர் ஃபைன் 160 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் மாநில அரசு தற்போது குவிண்டாலுக்கு கோர்ஸ் 200 மீடியம் 230, ஃபைன் 250 ஏன்று வைத்திருக்கிறது. கோர்ஸ் 125 என்று மத்திய அரசு வைத்திருக்கும்போது மாநில அரசு 200 என்று அதிகமாக நிர்ணயித்திருப்பது மிட்டா மிராசுதாரர்களுக்கு உதவி செய்யும் செயல் அல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மாரிமுத்து, நீங்கள் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்வீர்கள்? நேரம் ஆகிவிட்டது. அரை மணி நேரத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

*** திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து:** தலைவரவர்களே, குறைந்தது ஒரு மணி நேரமாவது எனக்கு வேண்டும். அப்படியானால்தான் நான் எல்லாவற்றுக்கும் பதில் சொல்ல முடியும். (பல உறுப்பினர்கள்: இப்போது பசி வேளை, நாளை வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளலாம்.) எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

தலைவரவர்களே, இப்போது தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றி வெகுவாகப் பேசப்பட்டது. எங்கள் தரப்பிலே நாங்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டு இந்த அரசு விழிப்புணர்ச்சியோடு இருந்து தமிழ்நாட்டிலே செயல்பட்டிருக்குமானால் இந்த நெருக்கடியைத் தடுத்திருக்க முடியும்; அதிலே இந்த அரசு தவறி விட்டது என்பதுதான். அந்த அளவுக்கு உணவு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. திறமையாகச் செயல்பட்டிருந்தால்

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 17

இந்த நிலைமை வந்திருக்க முடியாது. இதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியும். ஆனால் இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்குத் தெளிவான பதில் அரசு தரப்பிலே யாரும் கூறவில்லை.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும் உணவு அமைச்சரவர்களும் பேசியபோது கூட இருக்கின்ற பாரத்தை எல்லாம் மத்திய அரசு தலையிலே போட்டு, அவர்கள்தான் இதற்குக் காரணம் என்று வாதிட்டார்களே தவிர, தங்கள் தரப்பிலே இருக்கின்ற தவறு என்ன என்பதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இது நீண்ட நாளாக நாம் எல்லாம் அறிந்த ஒரு உண்மை; இந்தச் சபை அறிந்த உண்மை; மக்கள் அறிந்த உண்மை. எதற்கு எடுத்தாலும் மத்திய அரசுதான். மழை இல்லையா அதற்கும் மத்திய அரசுதான் காரணம். மேகத்திடம் சொல்லி மழையைப் பெய்யச் சொல்லத் தவறிவிட்டது மத்திய அரசு என்று கூடச் சொல்லக்கூடும். மத்திய அரசின் மீது பழியைச் சொல்லக்கூடிய இந்த அரசு, மத்திய சர்க்காரைத்தான் சாடுவார்கள் என்பது நாங்கள் ஆரம்பத்திலே எதிர்பார்த்ததுதான். ஆனால் மத்திய சர்க்காருக்கு இதில் எந்த அளவு பொறுப்பு என்பதை இந்தச் சபையில் இருக்கிற நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

முதலிலேயே நான் சொன்னேன். பொறுப்புணர்வோடு இந்த அரசு செயல்படவில்லை. ஒன்றை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்தியா ஒரு பரந்த நாடு, ஒரு பெரிய நாடு. இந்த நாட்டிலே உணவுப் பிரச்சினை என்று எடுத்துக்கொண்டால் நாடு பூராவிலும் ஒரே நிலையிலே விளைந்து எங்கும் சரியாக உணவு நிலைமை இருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஒரு மாநிலம் உபரியாக இருக்கலாம். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொரு மாநிலத்தில் பல்வேறு கோளாறுகள் ஏற்பட்டு—புயல் காரணமாக, வறட்சி காரணமாக, வெள்ளம் காரணமாக உணவு நிலைமையில் பாதிப்பு ஏற்படலாம். ஆக ஆண்டுதோறும் ஏதாவது ஒரு பகுதி பாதிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது என்பதை வெகு நீண்ட காலமாகப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இந்தியா ஒரு நாடு என்கிறபோது இதர மாநிலங்களில் ஏற்படுகிற விளைவு நம்மைப் பாதிக்காது என்று எதிர்பார்க்க முடியாது.

மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போதே குறிப்பிட்டார்கள். குஜராத்து மாநிலத்தில் வம்புகள்—கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டு துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஏற்பட்டது பற்றிக்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

குறிப்பிட்டார்கள். அங்கு ஏற்பட்டது வறட்சியின் காரணம். அங்கு ஏற்பட்டது உணவுப் பற்றுக்குறை அதிகரித்துப்போய் விட்டதன் காரணம். ஆரம்பத்திலேயே அது பற்றுக்குறை மாநிலம். நம் மாநிலம் போன்று உபரி மாநிலம் அல்ல. இயற்கை நன்முக இருந்து விளைந்தது என்முலே கூட—அந்த மாநிலம் பற்றுக்குறை மாநிலமாதலால் அங்குள்ளவர்களுக்கு அங்கு விளைகிற தானியங்களே போதாது. பற்றுக்குறை மாநிலத்தில் வறட்சி ஏற்பட்டால் மேலும் பற்றுக்குறை அதிகரிக்கத்தான் செய்யும்.

இப்படிப் பல்வேறு இடங்களில்—இந்த ஆண்டு எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால்—குஜராத்தில் பற்றுக்குறை வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரிசாவில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசத்தில் வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி பல்வேறு மாநிலங்களில் வறட்சி ஏற்பட்டு ஆங்காங்கு உணவு நிலைமை மிகக் கடுமையாகியிருக்கிற நிலைமையில்—நாடு பூராவும் இருக்கிற நிலைமையை ஒட்டுமொத்தமாகக் கருத்தில்கொண்டு நம் மாநிலத்தை எப்படிப் பாதுகாத்துக்கொள்வது—அவற்றின் பிரதி பலிப்பான விளைவுகள் நம் மாநிலத்தை தாக்காதவாறு எப்படிப் பாதுகாத்துக்கொள்வது என்கிற விழிப்புணர்ச்சியோடு இருக்க வில்லை இந்த அரசு என்பதுதான் எங்கள் தரப்பில் இருந்து சாட்டப்பட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டு. இவ்வளவு மோசமான நிலைமைகள்—அரசு பொறுப்புணர்வோடு—தீர்க்கதரிசனத்தோடு —மனிதாபிமான உணர்ச்சியோடு செயல்படத் தவறிவிட்டார்கள் என்பதுதான் நாங்கள் சொல்கிற குற்றச்சாட்டு.

இதற்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான்—மத்திய அரசின் கொள்கைதான் இன்பிளேஷனை ஏற்படுத்திவிட்டது என்று சிலர் சொன்னார்கள். முதலமைச்சரோ, உணவு அமைச்சரோ அதைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. உண்மையைப் புரிந்துகொண்டு தான் அதைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆகவே இவர்கள் குறிப்பிட் டிருப்பது—கட்டுப்பாடின்றி புஞ்சை தானியங்களை வெளி மாநிலங்களுக்குக் கொண்டுபோக அனுமதித்துவிட்டார்கள். அதனால் இந்த விளைவு ஏற்பட்டது என்கிறார்கள்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது கூட தமிழகத்திற்கு வேண்டிய அரிசி இருக்கிறது. விலைதான் ஏறியிருக்கிறதே தவிர, அரிசிப் பஞ்சம் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகையால்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 17

தமிழகத்திற்குத் தேவையான அரிசி இங்கே இருக்கிறது என்று பொருள். நமது மாநிலத்திற்குத் தேவையான அரிசி கையிருப்பில் இருக்கிறது. மார்க்கெட்டிலும் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அரிசி விலை ஏன் உயர்ந்து விட்டது? புஞ்சை தானியத்தின் விலை கட்டுப்பாட்டை நீக்கியதன் காரணமாக விலை உயர்ந்துவிட்டதால் புஞ்சை தானியத்தை வாங்கிச் சாப்பிட்டவர்கள் அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். அதனால் அரிசி விலை உயர்ந்துவிட்டது என்கிறார்கள். நான், மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரைத் கேட்கிறேன். புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுங்கள். புஞ்சை தானியத்தின் விலை அரிசியைவிட அதிகமாக இருந்தால் புஞ்சை தானியம் சாப்பிட்டவர்கள் அரிசி சாப்பிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்கிற வாதத்தை ஒத்துக்கொள்ள முடியும். அரிசி விலையைவிடப் புஞ்சை தானியங்களின் விலை எந்த இடத்திலும் உயரவில்லை. இன்றைக்கும் அரிசி விலையைவிட புஞ்சைதானியங்களின் விலை குறைவாகவே இருக்கிற காரணத்தினால் புஞ்சை தானியங்கள் சாப்பிட்டவர்கள் அரிசி சாப்பிட ஆரம்பித்த காரணத்தினால் அரிசி விலை ஏறிவிட்டது என்கிற வாதத்தை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இவர்களுக்கு அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடுகிற சந்தர்ப்பமே கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: புஞ்சை தானியங்கள் சாப்பிடுகிறவர்கள் அரிசி சாப்பிடமாட்டார்களா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: புஞ்சை தானியங்கள் சாப்பிட்டவர்கள் அரிசியே சாப்பிடமாட்டார்கள் என்று நான் சொன்னது கிடையாது. புஞ்சை தானியங்களைவிட அரிசி விலை குறைவாக இருந்ததால் அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அரிசி விலையைவிட புஞ்சை தானியங்களின் விலை இன்னமும் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றது. அரசாங்கக் கணக்கையே எடுத்துப் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: புஞ்சை தானியங்களைவிட அரிசி விலை குறைவு என்று நான் சொல்லவில்லை. புஞ்சை தானியங்களுக்குக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கிய காரணத்தினால் நல்ல விலை கிடைத்த காரணத்தினால் அரிசியை வாங்கிச் சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம் என்பதாக கையில் இருந்த புஞ்சை தானியங்களை எல்லாம் விற்றுவிட்டார்கள். 60 ரூபாய்க்கு 150 ரூபாய் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தினால்,

1974 ஆகஸ்ட் 17]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : *புஞ்சை தானியங்களின் கட்டுப்பாட்டை நீக்கிய காரணத்தினால் அரிசி விலை உயர்ந்துவிட்டது என்பது சரியான வாதம் அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து.*

அடுத்து, முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடுகிறபோது நம் மாநிலம் தன்னிறைவு பெற்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதுவரை உபரி மாநிலம் என்றே குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அரிசிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால் இப்படி தன்னிறைவு பெற்றது என்று, இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள். அவர்களது பழைய பட்ஜெட் பேச்சுக்களை எல்லாம் எடுத்துப் பார்த்தால் இதுவரை உபரி மாநிலம் என்றே குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 83 லட்சம் டன் உணவு தானியங்களை எதிர்பார்ப்பதாகவும் அதில் 59 லட்சம் டன் அரிசியை எதிர்பார்ப்பதாகவும் முன்பு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பின்னர் கொடுத்த அறிக்கையிலும் 56 லட்சம் டன் அரிசி கிடைக்கும் என்று அரசாங்கக் குறிப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் எல்லாவற்றையும் மாற்றி 53 லட்சம் டன் அரிசி என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆகஸ்டுக்கு ஆகஸ்டு தான் அரிசிக் கணக்கை எடுப்பது—59 லட்சம் டன் எதிர்பார்ப்பதாகச் சொல்லி 56 லட்சம் டன் கிடைக்கும் என்று ஆகஸ்டு அறிக்கையிலே சொன்னவர்கள்—இன்றையதினம் 53 லட்சம் டன் என்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : *எதிர்பார்ப்பதாகத்தான் அதைச் சொன்னேம். இந்த ஆண்டு நவரை தானிய விளைச்சல் இல்லை. தாளடி குறைவு—பொன்னி போன்ற ரகம் கூட தஞ்சை மாவட்டத்தில் விளைச்சல் குறைவு. ஆக்சுவலாக அதைக் கொடுக்கவில்லை. எதிர்பார்ப்பதாகத்தான் சொன்னேம்.*

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : *நீங்கள் எதிர்பார்த்தது 59 லட்சம் டன். கிடைக்கும் என்று சொன்னது 56 லட்சம் டன். புள்ளி விவரத்தை நினைத்தபோது நினைத்தபடி மாற்றிக்கொண்டு சொல்கிறீர்களா ? எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. எப்படிப் பார்த்தாலும் நம் மாநிலம் உபரி மாநிலம். உபரி மாநிலத்தில் அரிசி இந்த விலைக்கு வந்துவிட்டது என்றால் அதற்குப் பொறுப்பு மாநில அரசுதான்.*

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 17

நமது பக்கத்து ஆந்திர மாநிலமும் உபரி மாநிலம்தான் அங்கே கூட இவ்வளவு மோசம் இல்லே. படி அரிசி 3 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது. நம்மைவிட கொஞ்சம் அதிக உபரி மாநிலமாக அது இருக்கலாம்.

அடுத்து இந்தியாவிலேயே எப்போதும் ஒரு சாதகமான சூழ் நிலேயில் இருந்துவருவது நம்முடைய மாநிலம்தான். பூகோள ரீதியிலும் சரி, கலாச்சார ரீதியிலும் சரி, அரசியல் ரீதியாகப் பார்த்தாலும் சரி—பெரும் வெள்ளம்—பெரும் வறட்சி என்பது போன்ற பாதகமான விளேவுகள் இல்லாமல்—ஓரிசாவில் 3 ஆண்டு வறட்சி. குஜராத்தில் 5 ஆண்டு வறட்சி—என்பனபோல இல்லாமல் ஒரே நிலேயில் இருப்பது தமிழகம்தான். அதே அளவிலே அரசியல் ரீதியாகப் பார்த்தாலும் கூட, இங்கே

(பிற்பகல் 2-00)

யிருக்கிற அரசியல் கட்சிகள், இங்கேயிருக்கிற ஆட்சி எடுக்கின்ற முற்போக்கான நடவடிக்கைகளே ஆதரிக்கின்ற அளவில், ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் இருக்கிறார்களே தவிர, செய்யக் கூடாது என்று சொல்வதாக எனக்குத் தெரியவில்லே. உணவு தானியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இன்றிருக்கிற நிலேமையிலே 5 இலட்சம் டன்னுவது பஃப்ர் ஸ்டாக் வைத்திருக்கவில்லே என்றால், எதிர்காலத்திலே சமாளிக்க முடியாது.

போன தடவை சொன்னார்கள், அடுத்து உணவு தானிய வர்த்தகத்தை அரசு எடுத்து நடத்தும் என்று. அரசு ஏற்று நடத்தினுல்தான் அந்த நிலேயை நாம் போக்கமுடியும், கட்டுப் படுத்த முடியும். இன்றைக்கு பதுக்குகிறார்கள். என் பதுக்கு கிறார்கள்? ஆரம்ப விலேக்கும் கடைசி விலேக்கும் பெரிய வித்தி யாசம் இருக்கிற காரணத்தால்தான் பதுக்குகிறார்கள் ஆகவே, ஆரம்ப விலேயும், கடைசி விலேயும் ஒரே மாதிரி இருக்க நாம் நடவடிக்கை எடுத்தால், பதுக்கலுக்கு வேலேயே வாய்ப்பே கிடையாது. ஆகவே, ஆரம்ப விலேயையும், கடைசி விலேயையும் ஒரு சீராக, ஒரே நிலேயில் இருக்கச் செய்வதானுல், அரசு மொத்த வர்த்தகத்தை எடுத்துக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லே.

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

குஜராத்திலே பெரிய போராட்டம் நடந்து அரசு கவிழ்ந்து விட்டது. மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்தாரா, அல்லது அதை விட்டு விட்டாரா அவ் வமயம் என்று தெரியாது; அவர்கள் பேசியதாக பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். 'எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் எங்களை ஏமாந்த வர்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டு, உணவு வர்த்தகத்தை எடு எடு என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் ஏமாந்தவர்கள் என்று எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் கணித்துவிடலாம். நாங்கள் உணவு வர்த்தகத்தை எடுத்து, அதன் மூலம் அரசைக் கவிழ்த்துவிடலாம் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அப்படி அதில் அரசு மாட்டிக் கொள்ளாது. ஆகவே, அரசு உணவு வர்த்தகத்தை எடுக்காது' என்று பேசியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகையிலே வந்தது. குஜராத் திலே அதை எடுத்து நடத்தியதால் ஏற்பட்ட விளைவைப்பார்த்து, அதை எடுக்காதது புத்திசாலித்தனம் என்று நம்முடைய அமைச்சர்கள் எல்லாம் கருதுகிறார்கள். உணவு வர்த்தகத்தை அரசு எடுத்து நடத்தியிருந்தால் . . .

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: எடுத்து நடத்துகிறோம். எல்லா உணவுதானியங்களையும் கட்டுப்படுத்தி வைக்கிற அதிகாரம் எங்களிடம் இருந்தால்தானே அதனை எடுத்து நடத்துவதில். . .

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: உணவு வர்த்தகத்தை நாங்களே செய்கிறோம், எங்களிடம் இன்னின்ன அதிகாரங்கள் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் நிச்சயம் மத்திய அரசினர் கொடுப்பார்கள். ஒரே மண்டலமாக உணவு மண்டலத்தை ஆக்க மத்திய அரசு உத்தேசித்து, அதை நீங்கள் எதிர்த்தவுடன், உங்களது கருத்தை ஒத்துக்கொண்டார்கள். நீங்கள் கூடாது என்று சொன்னவுடன் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்களா, இல்லையா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: வேர்க்கடலைக்கு நாங்களா லெவி போடுகிறோம்? நாங்கள் போடவில்லை, வியாபாரி களாகவே நாங்கள் லெவி கொடுக்கிறோம் என்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். அதனால், அவர்களாகவே ஒத்துக்கொண்டு கொடுத்ததால், ரூ. 9 என்றிருந்த கடலை எண்ணெய் விலையைக் குறைத்திருக்கிறோம். அதுபோல் சிறுதானியங்களுக்கு

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1974 ஆகஸ்ட் 17

25 சதவிகிதம் லெவி போட்டு, அதை அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக விலை ஏறியிருக்காது. கேட்டோம், அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. லெவி ஏன் போடக் கூடாது என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்கள்? கடலையில், வியாபாரிகளாகவே ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதனால்தான் சமாளிக்க முடிந்தது. மாநில சர்க்கார் உத்தரவு போட்டு மத்திய சர்க்கார், இதைத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களாகவே சொல்லி, இந்தச் சிறுதானிய வியாபாரிகளும் சரண்டர் செய்ய முடியாது என்று சொன்ன காரணத்தால், இந்நிலை ஏற்பட்டது. கடலையிலே எங்களிடம் பொறுப்பு இருந்த காரணத்தால், விலையைக் குறைத்து இருக்கிறோம். சிறு தானியங்களுக்கும் அந்த விலையைக் கொடுத்திருந்தால். . .

திரு. ஆலடி அருணா: பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த சமயத்தில், வெல்லத்தின் விலை ஏறியது. உடனே அண்ணா அவர்கள் மத்திய அரசின் ஆணையை எதிர்த்து, வெல்லத்தைத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரி உத்தரவு போடுவதற்கு என்ன?

மாண்புமி டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த உத்தரவு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் செல்லாது என்று ஆகிவிட்டது. சொன்னால் முழுவதும் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கும் நாம் அடுத்து வரும் ஆண்டுகளிலே நல்ல நிலைமை இருக்கச் செய்ய வேண்டுமானால், துணிந்து மொத்த வர்த்தகத்தையும் எடுத்துக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. நீங்கள் அப்படி முடிவெடுத்தால், நிச்சயமாக மத்திய அரசு அதற்குத் தயாராக இருக்குமே தவிர . . . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இந்த வியாபாரத்தை அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் கோதுமையை எடுத்துவிட்டு, கைவிட்டு விட்டதே அதற்கு என்ன காரணம்?

1974 ஆகஸ்ட் 17]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அங்கேயிருக்கிற பிற்போக்காளர்கள். இங்கே பிற்போக்காளர்கள் இல்லே. அரசியல் ரீதியிலே எதிர்க்கட்சிகள் பயம் இங்கே கிடையாது, அதற்காகப் போராட்டம் கிடையாது. எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் . . . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பாராளுமன்றத்திலே 500 பேரில் கிட்டத்தட்ட 400 பேரை தன் பக்கத்திலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற சோஷலிசப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் எந்தப் பிற்போக்காளர்களுக்காகப் பயந்தார்கள்? ஆக, பாராளுமன்றத்திலே இருப்பவர்கள் எல்லாம் பிற்போக்காளர்களா? அல்லது இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியிலே பிற்போக்காளர்களா? அல்லது இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி வேறு பிற்போக்காளர்களுக்காகப் பயந்ததா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பேச்சை திசைதிருப்ப வேண்டாம். இந்திரா காங்கிரசிலே இருக்கிற பிற்போக்காளர்கள் என்று சொல்லவேண்டாம். அந்த மாநிலங்களிலே அரசியல் ரீதியிலே எதிர்க்கிற எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் இருக்கிறார்கள், தமிழ்நாட்டிலே இல்லே. இங்கே நல்ல சூழ்நிலே இருக்கிறது. ஆகவேதான் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே, இப்பொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், இங்கே பேசியபொழுது, தங்கள் கையிலே போதிய உணவு இருக்கிறது, 62,000 டன் இருக்கிறது, பயப்படத் தேவையில்லையென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதைவிடப் புத்திசாலித்தனமாக அன்றையதினமே தஞ்சை மாவட்டத்திலே யுள்ள கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தியபொழுது யோசித்திருந்தால், இவ்வளவு பெரிய சிரமம் வந்திருக்காது. முன்னலே பேசியதை இங்கே பேசவில்லே. உணவுத் துறையினுடைய கருத்து, தஞ்சையிலேயிருந்து வெளியிலே போனது 19,000 டன் என்பதாரும். அது சரியானது அல்ல. இதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும் உணவு அமைச்சரவர்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே 13 இலட்சம் ஏக்கர் நஞ்சை உள்ளது. அங்கே விளையக்கூடிய விளைச்சல், கன்சர் வேடிவாக எடுத்தால்கூட, 15 இலட்சம் டன்னாகும். அதில் மார்க்கெட்டபிள் அரிசி 6 இலட்சம் டன்; நெல்லாக இருந்தால்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1974 ஆகஸ்ட் 17

9 இலட்சம் டன். இது வெளியே போகாமல் கட்டுப்படுத்தி செய்து வைத்திருந்தோம், எல்லோருக்கும் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: வெளியே போகக்கூடாது என்று தடுக்கப்படவேண்டும் என்ற தடையே கிடையாது. லெவி கொடுத்துவிட்டு வெளியே போகலாம் என்பது உத்தரவு.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: போட்ட 1 இலட்சம் லெவிக்காக 25 சதவிகிதம் வாங்கியதும்—வெளியே போனதற்காக வந்த லெவி.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அது நல்லது என்று சொல்கிறேன். கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டிகளுக்கு இன்றைக்கு பர்மிட் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படியே அதிகம் கொடுத்தோம் என்று சொன்னால் 1 இலட்சம் டன். பாக்கி 8 இலட்சம் டன் அங்கே தானே இருந்திருக்கவேண்டும். இல்லை 7 இலட்சம் டன் என்றால் கூட, அதுவாவது அங்கேதானே இருந்திருக்க வேண்டும். அரசு கொள்முதல் செய்தது 2 இலட்சம் டன்—இதர மாவட்டங்களில் லெவி வைத்ததோடு சேர்த்து. அந்த 2 இலட்சம் டன்னையும் அந்த மாவட்டத்திலேயே கொள்முதல் செய்ததாக வைத்துக் கொண்டாலும் ? இலட்சம் டன்னிலே 2 இலட்சம் போக மீதி 5 இலட்சம் இருக்கிறது. அதிலே 2 இலட்சம் போனாலும், மீதி 3 இலட்சமாவது அங்கே மீதம் இருந்திருக்கவேண்டுமே. அதிலே 1 இலட்சம் வேறு எதற்காவது போனாலும், மீதம் 2 இலட்சம் டன்னாவது இருந்திருக்க வேண்டாமா ? கொள்முதல் போக, மற்ற எல்லாவற்றுக்கும் ஒதுக்கியது போக, கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்திய நேரத்தில், மிகக் குறைந்தபட்சம் 2 இலட்சம் டன் இருந்திருக்க வேண்டாமா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நீங்கள் புள்ளி விவரத்தோடு பேசவேண்டும். நாங்கள் மார்க்கெட்டிங் கமிட்டி எடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரத்தைக் கொடுக்கிறோம். இருக்க வேண்டுமே, போக வேண்டுமே என்று சொல்வது தப்பு. புள்ளி விவரத்தோடு சொல்ல வேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் புள்ளி விவரத்தோடுதான் சொல்கிறேன். 15 இலட்சம் டன் விளைந்தது. அதில் மார்க்கெட்டபிள் சர்பிளஸ் 9 இலட்சம் டன். 1 இலட்சம் டன் விலைக்

1974 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து]

குப்போனலும் மீதி 8 இலட்சம் டன் உள்ளது. அதிலே பிளாக் மார்க்கெட்டில் 1 இலட்சம் டன் போனல், மீதி 7 இலட்சம் டன் இருக்கிறது. அதில் கொள்முதல் 2 இலட்சம் டன் இருக்கிறது. மீதி 5 இலட்சம் டன் இருக்கிறது. அதிலும் 3இலட்சம் டன் போனலும் மீதி 2 இலட்சம் டன்னுவது இருக்கவேண்டாமா? 2 இலட்சம் டன் இருக்க வேண்டிய நேரத்தில், 19,000 டன்தான் என்ருல், எந்தவிதமான கருத்துக்கும் ஒத்துவராதது அது. சர்க்கார் கணக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்களேன். லெவி மூலம் வந்ததைச் சொல்லுங்களேன். வியாபாரிகள் உங்களே மோசடி செய்து விட்டார்கள். கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் மோசடி செய்துவிட்டார்கள். அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி விட்டார்கள். பல பேர் வெளி மாநிலத்திற்குப் போய் விட்டன என்று சொன்னர்கள். நானும் அப்படித்தான் கருதினேன். ஆனல், மதிப் பிற்குரிய மலை அவர்கள் வியாபாரிகள் கையில்தான் இருக்கிறது என்று சொன்னர்கள். நான் அதில் உண்மை இருக்குமென்று இப்பொழுது நினைக்கிறேன். புகுந்து எடுங்களேன், யார் உங்கள் கைகளேப் பிடிக்கிறர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: புகுந்து எடுக்க வேண்டிய இடங்களிலெல்லாம் எடுத்திருக்கிறேன். எங்கே புகுந்து எடுக்க வேண்டும்? இருந்தால், தெரிந்த இடத்தைச் சொல்லுங்கள்.

'நாங்கள் இருக்கிறது என்கிறோம், நீங்கள் இல்லேயென்று சொல்கிறீர்கள்' என்று சொல்வதை விட, எங்கெங்கு இருக்கிறதோ, யார், யாரிடம் இருக்கிறதோ அதைச் சொல்லுங்கள். யார், யார் வியாபாரிகளோ அவர்கள் இவ்வளவுதான் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு போட்டு, 15 நாளேக்கு இவ்வளவு தான் வைத்திருக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டு, 75 டன்னுக்கு மேல் ஒருவரும் வைத்திருக்கக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டு, அதிகாரிகள் எல்லாம் பணிபுரிந்து வருகிறர்கள். நீங்கள் குத்துமதிப்பாகச் சொல்லாதீர்கள்.

திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து: குத்துமதிப்பாகச் சொல்லவில்லே, கணக்குக் காட்டித்தான் சொல்கிறேன். உணவு அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

[1974 ஆகஸ்ட் 17

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அவர்கள் எந்தக் கணக்கைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்? விளைந்த நேரத்திலே கிடைக்கும், விளையாத நேரத்திலே கிடைக்கவில்லை . . . .

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டில் ஒன்றை ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும், ஒன்று கேரளத்திற்குப் போய் விட்டது என்று ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும், இல்லையென்றால் பதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். வெளியேயும் போகவில்லை, இங்கேயும் இல்லை என்றால் ஆகாயத்திலா போய் விட்டது?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: இல்லை, இல்லை என்று ஏன் அவர்கள் கற்பனையில் சொல்லவேண்டுமென்று தெரிய வில்லை. அவர்கள் வியாபாரிகளுக்குச் சாதகமாகப் பேச வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் வியாபாரிகளுக்குச் சாதக மாகப் பேசவில்லை. தவறு என்று தெரிந்தவுடனே அந்தத் தவறை உணர்ந்து அமைச்சர் வருத்தம் தெரிவித்து இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நாங்கள் என் வருத்தம் தெரிவிக்கவேண்டும்? நாங்கள் எந்தத் தவறையும் செய்யவில்லை, நீங்கள் பண்ணின தவறை மறைக்க அநியாயமாக எங்கள்மீது குறைசொல்கிறீர்கள். . .

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் அநியாயமாக குறை சொல்வதில்லை; அடிக்கடி இங்கேயே சொல்லியிருக்கிறேன், அமைச்சர் அவர்கள் மிக யோக்கியமானவர்கள் என்று. நான் எழுப்பிய விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? அரிசி விலை மிகவும் அதிகமாக ஏறியிருக்கிறது. . . .

திரு. கோவை செழியன்: எனக்கு ஒரு சந்தேகம் . . . .

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: முடித்துவிடுகிறேன். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் இங்கே பார்த்து பேசவேண்டும், பின்னாலே பார்த்தால் பலரும் எழுந்து நிற்பார்கள், இங்கே பார்த்துப் பேசுங்கள்.

1974 ஆகஸ்ட் 17]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்த அரசு தவறு செய்துவிட்டது என்ற உண்மையை மறைக்கமுடியாது. இப்பொழுது இருக்கிற 62 ஆயிரம் டன்னை வைத்து இந்த அரசாங்கம் சமாளித்தால் எங்களுக்கு மகிழ்ச்சிதான். அதற்கு உணவு அமைச்சர் முயற்சி யெடுக்கவேண்டும். ஜனவரி, பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களிலேயே நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது, இருக்கும் என்பது தெரியும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக லேண்ட் டெவலப்மெண்ட் பேங்க் மூலமாக 17 கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள் பயன்படுத்தப்பட வில்லை. 16 கோடி அப்படியே இருக்கிறது, ஒரு கோடிதான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், அதை முன்னாலேயே கொடுத்திருந்தால் 3 மாதத்திலே நெல் வந்திருக்குமே, 5 மாதம் 6 மாதங்களிலே கேணியை வெட்டி மகசூல் வந்திருக்குமே, நெல் வந்து சேர்ந்திருக்குமே. . . .

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: காலம் இல்லை, பிரச்னைகளைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். அதற்காக ரூல் 41-ன் கீழ் நோட்டிஸ் கொடுத்தால் நான் விளக்கமாகப் பதில் சொல்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: எந்த அளவிற்கு அரசு விழிப் புணர்ச்சியோடு இருந்திருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். பற்றுக்குறையாக உள்ள பகுதிகளில் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்தப் பகுதி பற்றுக்குறை பகுதியில்லை? தமிழ்நாடு பூராவும் பற்றுக்குறைதான், ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர் களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும் தமிழ்நாடு பூராவும் பற்றுக் குறையாக இருக்கும் நிலை இருப்பதால் எல்லா இடங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து குறைந்த வருமானக்காரர் களுக்கும் கூலிவேலை செய்கிறவர்களுக்கும் அரிசி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். ஏதோ திறந்து வைத்து 10 மூட்டை போடுவது பிறகு மூடுவது என்று இல்லாமல் இப்போது 3 அவுன்ஸ் என்று போடுகிறார்கள். 3 அவுன்ஸ் என்று உங்களுக்குப் பெயர் வரக் கூடாது. ஆகவே போதுமான அளவுக்குப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு களைச் செய்யவேண்டும். பதுக்கல் இருக்கிறது என்று சொல்கி றார்கள், அதை வெளியே கொண்டுவரவேண்டும்.

[1974 ஆகஸ்ட் 17

உர விநியோகத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு நிறைய விஷயங்கள் இருந்தாலும் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பசிக்கிறது பசிக்கிறது என்று சொல்வதால் அவர்களுடைய சாபத்தை நான் வாங்கிக் கொள்ள விரும்பவில்லை, விரைவில் சுருக்கமாகச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

உர விநியோகம் தனியார் துறையினருக்கும் அரசுத் துறையினருக்கும் இரண்டுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது ஒன்றுக்கப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து, நீங்களே அதில் ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலையில் இருப்பதால் நான் அதற்கு மேலே ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. கார்டுதாரர்களுக்குக் கொடுக்க தனியார் துறையில் உள்ளவர்கள் மறுக்கிறார்கள், அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் தருகிறார்கள் என்ற குறையைப் போக்க வேண்டுமென்றால் யார் யார் லீசென்ஸ் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் இத்தனை பேர்களுக்குக் கட்டாயம் கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற முறையிலே ஒரு உத்தரவைப் போட்டுவிட்டால் தவறு செய்வதற்கு வழி இருக்காது என்று கூறி இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையிலும், நீங்கள் உணரத்தக்க வகையிலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, சபையில் உள்ள எல்லோரும் எந்தக் கட்சித் தரப்பினராலும் சரி, மனச்சாட்சி எல்லோருக்கும் இருக்கிறது, இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை, இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

"உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க அரசு தவறியதால் மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் இயங்கும் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையின்மையை இப் பேரவை தெரிவிக்கிறது."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

1974 ஆகஸ்ட் 17]

மாண்புமிகு போவைத் தலைவர்: போவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று 19—8—1974 ஆம் நாள் திங்கட்கிழமையன்று காலை 9 மணியளவில் போவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் போவை பிற்பகல் 2-16 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

6. போவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

86. Notification issued with G.O. Ms. No. 630, Rural Development and Local Administration, dated the 16th March 1974, in regard to declaration of the areas forming the Thiruvarur Local Planning Area. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

87. Notification issued with G.O. Ms. No. 154, Labour and Employment, dated the 7th March 1974, in regard to permanent exemption of the factory 'South India Viscose Limited, Sirumugai, Coimbatore district, from the provision of sub-clause (i) of clause (*a*) of sub-section (2) of section 5 of the Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival) Holidays Act, 1958. [Laid on the table of the House under section 12 (3) of Tamil Nadu Industrial Establishments (National and Festival) Holidays Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXIII of 1958).]

88. Notification issued with Memo. No. 37807/AMI/73-4, Agriculture, dated the 6th September 1973, in regard to appointment of member to the Thanjavur Market Committee. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 35. Annexure to the Madras City Municipal Corporation and Tamil Nadu District Municipalities (Amendment and Extension of Term of Office) Third Amendment Bill, 1974 (L.A. Bill No. 28 of 1974).